EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 4.11.2013
COM(2013) 759 final

2013/0369 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Dette forslag vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ("grundforordningen"), særlig artikel 9 og artikel 14, stk. 1, på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.

Generel baggrund

Forslaget er fremsat som led i gennemførelsen af grundforordningen og som resultat af en undersøgelse, der blev foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Den 6. september 2012 indledte Europa-Kommissionen ("Kommissionen") en antidumpingprocedure vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i Folkerepublikken Kina

Den 1. marts 2013 vedtog Kommissionen forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.

Den 4. juni 2013 vedtog Kommissionen forordning (EU) nr. 513/2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina. Nævnte forordning blev efterfølgende ændret ved Kommissionens forordning nr. 748/2013 af 2. august 2013.

Ved afgørelse 2013/423/EU af 2. august 2013 godtog Kommissionen et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

Interesserede parter, der er berørt af proceduren, har haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Forslaget er et resultat af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke en generel konsekvensanalyse, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der skal vurderes.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Kommissionen indførte en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og godtog efterfølgende et tilsagn, der blev afgivet i forbindelse med denne import.

Vedlagte forslag til Rådets forordning bygger på de endelige konklusioner, som bekræftede forekomsten af dumping og deraf følgende skade, og på den kendsgerning, at indførelsen af foranstaltninger ikke er i strid med Unionens overordnede interesser. Selv om varedækningen blev ændret i den endelige fase (ved at udelukke wafere fra varedækningen), og de endelige toldsatser blev revideret lidt, blev de foreløbige konklusioner i det store og hele bekræftet. Tilsagnet forventes at finde anvendelse i gyldighedsperioden for de midlertidige og de endelige foranstaltninger.

Det foreslås derfor, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, der bør offentliggøres senest den 5. december 2013.

Retsgrundlag

Forslaget vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.

Nærhedsprincippet

Forslaget hører under Den Europæiske Unions enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Foranstaltningens form er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Unionen, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslåede instrumenter: forordning.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund:

Grundforordningen fastsætter ikke alternative muligheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget.

2013/0369 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab[1] ("grundforordningen"), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 14, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB

1. Midlertidige foranstaltninger

(1) Europa-Kommissionen ("Kommissionen") indførte ved forordning (EU) nr. 513/2013[2] ("forordningen om midlertidig told") en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina ("Kina" eller "det pågældende land").

(2) Undersøgelsen indledtes som følge af en klage, der blev indgivet den 25. juli 2012 af EU ProSun ("klageren") på vegne af producenter, der tegner sig for over 25 % af den samlede EU-produktion af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at berettige indledningen af en undersøgelse.

2. Registrering

(3) Som følge af en anmodning fra klageren med de fornødne beviser vedtog Kommissionen den 1. marts 2013 forordning (EU) nr. 182/2013[3] om at gøre importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina til genstand for registrering pr. 6. marts 2013, jf. betragtning 3 i forordningen om midlertidig told. Med forordningen om midlertidig told ophørte registreringen af importen i forbindelse med antidumpingundersøgelsen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, i

[1] EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51
[2] EUT L 513 af 5.6.2013, s. 5.
[3] EUT L 61 af 5.3.2013, s. 2.

grundforordningen, da en midlertidig antidumpingtold ydede beskyttelse mod dumpingimport.

(4) En række interesserede parter hævdede, at afgørelsen om registrering af importen var ubegrundet, da betingelserne ikke var opfyldt i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5. Disse påstande var dog ikke dokumenterede eller underbygget med faktuelle beviser. På det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse om at registrere importen, havde Kommissionen tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettige behovet for at registrere importen, navnlig en markant stigning i importen både i absolutte tal og i markedsandele. Påstandene måtte derfor afvises.

3. Godtagelse af et tilsagn i forbindelse med midlertidig told

(5) Ved Kommissionens afgørelse 2013/423/EU af 2. august 2013[4] godtog Kommissionen et tilsagn fra eksporterende producenter sammen med China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ("CCCME").

4. Efterfølgende procedure

(6) Efter fremlæggelse af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for afgørelsen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger ("foreløbig fremlæggelse af oplysninger"), indgav Kinas regering og adskillige interesserede parter skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt. Alliance for Affordable Solar Energy ("AFASE"), der repræsenterer importører, leverandører og aftagere, og en importør anmodede om og blev indrømmet høringer under overværelse af høringskonsulenten fra Generaldirektoratet for Handel.

(7) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter, og de foreløbige konklusioner blev, hvor det var relevant, ændret i overensstemmelse hermed.

(8) Der blev desuden aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

i) Aftagere

– Jayme de la Costa, Pedroso, Portugal

– Sunedison Spain Construction, Madrid, Spanien

ii) Uafhængig konsulent

– Europressedienst, Bonn, Tyskland.

(9) AFASE satte spørgsmålstegn ved retsgrundlaget for det kontrolbesøg, der blev gennemført hos Europressedienst, da dette ikke er en interesseret part i denne undersøgelse og derfor ikke falder ind under grundforordningens artikel 16. Europressedienst har fremlagt oplysninger om makroøkonomiske indikatorer, jf. betragtning 99 og 120 i forordningen om midlertidig told. Det præciseres, at Kommissionen har foretaget kontrol på stedet hos Europressedienst af hensyn til princippet om god forvaltningsskik for at kontrollere pålideligheden og korrektheden af de oplysninger, som Kommissionen har bygget sine konklusioner på.

(10) Kinas regering gentog sin påstand om, at dens ret til at forsvare sig i forbindelse med adgang til dossierer, der er blevet stillet til rådighed for interesserede parter, var blevet

[4] EUT L 209 af 3.8. 2013, s. 26.

krænket, fordi i) der manglede oplysninger i de ikke fortrolige dossierer, uden at der blev givet en "vægtig grund" eller tilstrækkeligt detaljerede sammendrag eller undtagelsesvis begrundelser for at undlade at give et ikke fortroligt sammendrag, ii) en ikke fortrolig udgave af en hel spørgeskemabesvarelse fra en EU-producent manglede, og iii) forsinkelserne i forbindelse med at gøre ikke fortrolige udgaver af EU-producenternes spørgeskemabesvarelser tilgængelige for de interesserede parter var for store.

(11) i) For så vidt angår påstanden om, at der manglede oplysninger i det åbne dossier, præciserede den interesserede part ikke, hvilke oplysninger denne henviste til. ii) Påstanden om, at den ikke fortrolige udgave af en hel spørgeskemabesvarelse ikke er blevet gjort tilgængelig, var ukorrekt. iii) For så vidt angår forsinkelserne i forbindelse med at gøre de ikke fortrolige spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven tilgængelige, havde den berørte part fået den forklaring, at spørgeskemaerne først var blevet lagt ind i det ikke fortrolige dossier, efter at det var blevet tjekket, om de var fyldestgørende, og om sammendragene var rimelige. For at sikre EU-producenternes ret til anonymitet blev det også fastslået, at de ikke fortrolige udgaver af spørgeskemaerne rent faktisk ikke afslørede den pågældende EU-producents identitet. I nogle tilfælde måtte de ikke fortrolige udgaver derfor ændres i overensstemmelse hermed af den part, der indgav dem, før de kunne stilles til rådighed for andre interesserede parter.

(12) Under alle omstændigheder er det opfattelsen, at dette ikke på nogen måde havde indvirkning på de interesserede parters ret til at forsvare sig. Kommissionen gav alle interesserede parter mulighed for at reagere på de oplysninger, som findes i det dossier, der stilles til rådighed, i god tid, således at deres bemærkninger kunne blive inddraget, når de var underbyggede og berettigede, før der blev draget konklusioner i forbindelse med undersøgelsen. Den interesserede part havde alle muligheder for at kommentere spørgeskemaerne fra EU-producenterne i stikprøven, også efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger. Selv om fremlæggelserne af oplysninger og adgangen til det åbne dossier, som kan konsulteres af interesserede parter, er baseret på forskellige lovbestemmelser, skal det bemærkes, at der var rige muligheder for de interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til alle de oplysninger, som var gjort tilgængelige af enhver part i undersøgelsen. Denne påstand måtte derfor afvises.

(13) Alle interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told ("endelig fremlæggelse af oplysninger"). Alle parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(14) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, når dette var relevant.

5. Godtagelse af et tilsagn i forbindelse med endelig told

(15) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen et ændret tilbud om et tilsagn fra eksporterende producenter sammen med CCCME, som også omfatter den sideløbendele antisubsidieundersøgelse. Ved Kommissionens afgørelse

2013/XXX/EU af XX. december 2013 bekræftede Kommissionen godtagelsen af det pågældende tilsagn.

6. Parter, som er berørt af proceduren

a) Stikprøveudtagning af EU-producenter

(16) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger genfremsatte nogle af de interesserede parter det argument, at overdreven brug af fortrolig behandling afholdt dem fra at fremsætte bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen af EU-producenter og dermed fra den korrekte udøvelse af deres ret til forsvar. Kommissionen har allerede behandlet dette spørgsmål i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke fremkom nye oplysninger i denne henseende, bekræftes konklusionerne i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told.

(17) Kinas regering gentog sin påstand om, at fortrolig behandling af navne på klagere og EU-producenter i stikprøven ikke er berettiget. Som allerede nævnt i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told anmodede EU-producenterne om, at deres navne blev holdt fortrolige på grund af risikoen for gengældelse. Kommissionen vurderede, at disse anmodninger var tilstrækkeligt begrundede til at blive efterkommet. De oplysninger, der er blevet fremsendt til Kommissionen for at underbygge risikoen for gengældelse, kan ikke videregives til tredjeparter, da dette ville være i strid med formålet med anmodningen om fortrolig behandling. I et tilfælde, hvor en EU-producent ifølge Kinas regering tog sin holdning op til revision og afslørede sin identitet ved at anlægge sag ved Domstolen mod forordningen om midlertidig told, er der desuden ikke længere grund til at videregive oplysninger, på grundlag af hvilke der blev indrømmet anonymitet, da identiteten er blevet afsløret.

(18) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog en interesseret part, at de oplysninger, som ligger til grund for stikprøveudtagningen, ikke var pålidelige, uden dog at fremlægge nye beviser i denne forbindelse. Påstanden blev derfor afvist.

(19) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte CCCME påstandene om den metode, der anvendes til udtagelse af den foreløbige stikprøve af EU-producenter. CCCME hævder navnlig, at institutionerne har undladt at tage 120 producenter i betragtning. Kommissionen har allerede behandlet dette spørgsmål i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told. Endvidere har institutionerne efterprøvet aktiviteterne hos de virksomheder, der er opført på denne liste. Det viste sig, at denne liste hovedsagelig omfatter installatører, distributører, forretningsmæssigt forbundne importører og eksporterende producenter i Kina, Taiwan og Indien. Den var derfor ikke egnet til at påvise, at institutionerne havde overset et betydeligt antal EU-producenter. CCCME anfægtede endvidere ikke den samlede EU-produktion ved at tilvejebringe alternative tal og fremførte heller ikke noget bevis for, at stikprøvens repræsentativitet kunne være blevet berørt, da ingen af de påståede yderligere EU-producenter ville være blevet udtaget til stikprøven, selv om Kommissionen havde haft kendskab til listen.

(20) Efter udelukkelsen af wafere fra definitionen af den pågældende vare og dermed fra varedækningen for denne undersøgelse, jf. betragtning 32 nedenfor, bestod den endelige stikprøve af otte EU-producenter. Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen af EU-producenter, bekræftes konklusionerne i betragtning 7-10 i forordningen om midlertidig told med nævnte ændring.

b) Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører

(21) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, jf. betragtning 12 i forordningen om midlertidig told, kontaktede Kommissionen yderligere importører, der allerede havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen i den indledende fase ved at afgive grundlæggende oplysninger om deres aktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare i undersøgelsesperioden, som angivet i indledningsmeddelelsen. Formålet var at fastslå, om stikprøven af ikke forretningsmæssigt forbundne importører kunne udvides. Seks virksomheder, der kunne betragtes som ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der forhandlede den pågældende vare (dvs. køb og videresalg), henvendte sig og var villige til at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Ud af disse seks svarede fem inden for den fastsatte frist. Ud af de fem modtagne besvarelser var kun tre tilstrækkeligt udførlige og muliggjorde en meningsfuld vurdering. På dette grundlag blev stikprøven af ikke forretningsmæssigt forbundne importører udvidet og kom til at bestå af fire importører af moduler, der tegnede sig for omkring 2-5 % af den samlede import fra det pågældende land. I betragtning af strukturen hos de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der i de fleste tilfælde var små og mellemstore virksomheder, var det ikke muligt at udtage en stikprøve, som omfatter en større andel, på grund af de begrænsede ressourcer, der er til rådighed for institutionerne.

(22) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen af ikke forretningsmæssigt forbundne importører, bekræftes konklusionerne i betragtning 11 og 12 i forordningen om midlertidig told som ændret ovenfor.

c) Stikprøveudtagning af eksporterende producenter

(23) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte en række virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, bemærkninger og hævdede, at deres situation er forskellig fra den i virksomhederne i stikprøven. De fremførte, at de derfor burde være omfattet af en individuel toldsats, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 3. På grund af det store antal samarbejdsvillige virksomheder (ofte grupper af virksomheder) var det dog ikke muligt at undersøge alle virksomheder individuelt. I henhold til artikel 9, stk. 6, er disse virksomheder derfor omfattet af den vejede gennemsnitlige told for de stikprøveudtagne virksomheder.

(24) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen af eksporterende producenter, bekræftes konklusionerne i betragtning 13 og 14 i forordningen om midlertidig told.

7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

(25) Som anført i betragtning 19 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra 1. juli 2011 til 30. juni 2012 ("undersøgelsesperioden" eller "UP"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden ("den betragtede periode").

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Indledning

(26) Som anført i betragtning 20-49 i forordningen om midlertidig told er den pågældende vare som foreløbigt defineret fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler og wafere af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Kina. Cellerne og waferne har en tykkelse på ikke over 400 mikrometer. Denne vare henhører i øjeblikket under KN-kode ex 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33

00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 ("den pågældende vare").

(27) Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

- solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og leverer elektricitet til udstyr eller oplader batterier
- fotovoltaiske varer af tyndfilm
- fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til elproduktion, og hvor sådanne elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium genererer.

2. Påstande vedrørende varedækningen

2.1. Udelukkelse af wafere

(28) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede interesserede parter, at wafere skulle udelukkes fra varedækningen, eftersom wafere ikke har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som celler og moduler. Foruden de argumenter, der blev fremført i den midlertidige fase, blev to yderligere argumenter fremført i så henseende efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger.

(29) For det første hævdede interesserede parter, at wafere kan anvendes til andre formål end til produktion af celler, især produktion af integrerede kredsløb og andet mikroudstyr. I den forbindelse skal det bemærkes, at ikke alle wafere er omfattet af varedækningen i denne undersøgelse, der er begrænset til "*wafere af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium*", og at disse wafere har "*en tykkelse ikke over 400 mikrometer*". Der findes sikkert wafere til andre formål, men undersøgelsen har aldrig omfattet wafere, som anvendes i produktionen af andre varer, såsom integrerede kredsløb. Desuden har ingen producenter, importører eller brugere på markedet for disse øvrige typer af wafere fremsat påstande om, at deres wafere ville blive omfattet af registrering eller midlertidig antidumpingtold. Det bekræftes derfor, at disse øvrige typer af wafere ikke er omfattet af varedækningen i denne undersøgelse. Dette viser samtidig, at wafere ikke nødvendigvis har samme endelige anvendelsesformål som celler og moduler.

(30) For det andet hævdede interesserede parter, at uforarbejdede wafere ikke har nogen af de væsentlige elektriske egenskaber, der adskiller solceller og solcellemoduler fra andre varer. Wafere mangler navnlig evnen til at generere elektricitet ud fra sollys, som er den primære funktion ved fotovoltaiske celler og moduler af krystallinsk silicium.

(31) Denne påstand kan godtages. Ifølge betragtning 36 i forordningen om midlertidig told "*har moduler, celler og wafere det samme endelige anvendelsesformål, nemlig at omdanne sollys til elektricitet"*, men efter yderlige kontrol og i modsætning hertil er det blevet konstateret, at det først er, når waferen er omdannet til en celle, at den opnår den funktionalitet at generere elektricitet ud fra sollys.

(32) På grund af de anderledes grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, som blev defineret i løbet af undersøgelse, bl.a. den funktionalitet at generere elektricitet ud fra sollys, konkluderes det alt taget i betragtning, at wafere bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare og dermed fra denne undersøgelses anvendelsesområde.

2.2. Særskilte undersøgelser for celler og moduler

(33) Interesserede parter gentog, at celler og moduler ikke er en og samme vare og derfor bør vurderes særskilt, og fremsatte hovedsagelig de samme argumenter, der allerede var blevet behandlet i betragtning 27-39 i forordningen om midlertidig told. Til forskel fra wafere har celler og moduler imidlertid den samme grundlæggende egenskab, nemlig evnen til at generere elektricitet ud fra sollys. Disse argumenter blev derfor afvist.

(34) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en eksportør, at celler ikke kan producere elektricitet selv. De bliver angiveligt nødt til at være integreret i moduler for at være i stand til det. Den enkelte celle har imidlertid i sig selv en evne til at generere elektricitet ud fra sollys på typisk omkring 4W. Denne effekt kan ganske vist være utilstrækkelig til de fleste anvendelser, der kræver, at flere celler samles til moduler, men det betyder ikke, at en celle ikke i sig selv allerede har evnen til at generere elektricitet.

(35) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en eksportør, at den kendsgerning, at det ikke er muligt at fastsætte en normal værdi for moduler ud fra den normale værdi for celler, jf. betragtning 100 nedenfor, viser, at moduler og celler ikke bør betragtes som en og samme vare.

(36) I den forbindelse skal det bemærkes, at i de fleste antidumpingundersøgelser, herunder i denne, foretages en sammenligning af den normale værdi og eksportprisen ud fra varetyper. Dette sker, fordi en meget bred vifte af varetyper har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber, hvilket ofte fører til en situation, hvor varetyper med væsentligt forskellige omkostninger og priser falder ind under definitionen af "den pågældende vare". Den kendsgerning, at det ikke er muligt at fastsætte en normal værdi for en bestemt varetype ud fra den normale værdi for en anden varetype, betyder ikke i sig selv, at disse varetyper ikke kan betragtes som en og samme vare. Som beskrevet i betragtning 32 ovenfor har både celler og moduler samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, bl.a. den funktionalitet at generere elektricitet ud fra sollys.

(37) Det hævdes endvidere, at hvis celler og moduler var en og samme vare med mindre forskelle, ville det ikke være vanskeligt at justere priserne på celler for at fastsætte en pris på moduler. I den forbindelse bemærkes det, at der ikke er noget krav om, at der kun må være mindre forskelle mellem de forskellige typer af den pågældende vare. Tværtimod er det tilstrækkeligt, at de forskellige typer af den pågældende vare har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber. I det foreliggende tilfælde er dette tilfældet for moduler og celler, bl.a. funktionaliteten at generere elektricitet ud fra sollys.

(38) Den samme part fremførte endvidere, at celler ikke blot er en type modul blandt andre, men en helt anden vare. En celle er faktisk nøglekomponenten i et modul. Som nøglekomponent er en celle tydeligvis ikke "en helt anden vare", da moduler og celler har de samme grundlæggende egenskaber at kunne generere elektricitet ud fra sollys, jf. betragtning 32 ovenfor.

(39) Samme part fremførte endvidere, at da stikprøverne af EU-producenter og kinesiske eksportører blev udtaget, blev der taget hensyn til forskellen mellem celler og moduler. Derfor burde man have fastsat forskellige toldsatser for moduler og celler. I denne forbindelse bekræftes det, at der faktisk blev taget hensyn til forskellen mellem moduler og celler i forbindelse med stikprøveudtagningen af EU-producenter og kinesiske eksportører, som anført i betragtning 10 og 14 i forordningen om midlertidig told. Dette skete imidlertid kun for at sikre stikprøvens repræsentativitet og betyder

ikke som sådan, at celler og moduler ikke bør betragtes som en og samme pågældende vare, eller at der bør fastsættes særskilte toldsatser for celler og moduler. For at sikre, at stikprøven var repræsentativ for alle varetyper, var det faktisk vigtigt at sondre mellem celler og moduler ved udtagelsen af stikprøven. Da der var en vis grad af usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt celler og moduler skulle betragtes som en og samme vare eller to forskellige varer, var det endvidere nødvendigt at sikre repræsentativitet for begge mulige konklusioner.

(40) Desuden anføres det, at betragtning 100 nedenfor om, at forarbejdningsomkostningerne for moduler er betydelige, er i strid med betragtning 32 i forordningen om midlertidig told, hvori det hedder, at merværdien ikke er koncentreret i en bestemt fase af produktionsprocessen. I den forbindelse skal der mindes om, at det i betragtning 100 også præciseres, at omkostningsforskellen mellem celler og moduler er på 34 %, hvilket betyder, at 66 % af værdien af et modul stammer fra cellen. Det konkluderes derfor, at merværdien ikke er koncentreret i en bestemt fase af produktionsprocessen.

(41) En række eksporterende producenter hævdede, at den kendsgerning, at tilsagnet indfører forskellige mindsteimportpriser og -mængder for celler og moduler angiveligt bekræfter, at moduler og celler er særskilte varer, der kræver to særskilte undersøgelser. De forskellige mindsteimportpriser er dog blot er et tegn på, at celler og moduler er forskellige grupper af varetyper, der sælges til forskellige priser. Der skal derfor fastsættes forskellige priser for at gøre mindsteimportpriserne relevante.

(42) Den kendsgerning, at celler og moduler er særskilte grupper af varetyper, er heller ikke i sig selv relevant for definitionen af den pågældende vare. For definitionen af den pågældende vare er det tilstrækkeligt, at varerne har de samme grundlæggende egenskaber og endelige anvendelsesformål, hvilket er tilfældet for moduler og celler som beskrevet i betragtning 32 og 48.

(43) Den kinesiske regering hævdede, at vurderingen af, hvorvidt celler og moduler er en og samme pågældende vare, ikke tager højde for en række kriterier som defineret af appelorganet i sagen *EC – Asbestos*[5]. Disse kriterier anvendes imidlertid til definitionen af "samme vare", ikke den pågældende vare. Med andre ord skal disse kriterier anvendes til at definere samme vare, f.eks. samme vare produceret af EU-erhvervsgrenen, som derefter sammenlignes med den pågældende vare, der eksporteres af de kinesiske eksporterende producenter. Disse kriterier er ikke relevante ved definitionen af den pågældende vare. Under alle omstændigheder bemærker institutionerne, at anvendelsen af de kriterier, der er anvendt i *EC – Asbestos* til at definere den pågældende vare i det foreliggende tilfælde ikke ville føre til et andet resultat. Det første og det andet kriterium (egenskaber, art og kvalitet samt endelige anvendelsesformål) er identiske med kriterierne for de fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål, der anvendes i de foregående betragtninger. Det tredje kriterium (forbrugernes smag og vaner) er ikke rigtig nyttigt i det foreliggende tilfælde, da celler er nøglekomponenter i moduler; for så vidt angår det fjerde kriterium (tarifering), skal det bemærkes, at både celler og moduler kan anmeldes under toldposition 8541 40 90, mens toldpositioner under toldposition 8501 er beregnet til elektriske generatorer i almindelighed og ikke specifikt til solenergivarer.

---

[5] Appelorganets rapport, *European Communities – Measures Affecting Asbestos and Asbestos-Containting Products*, WT/DS135/AB/R, vedtaget 5. april 2001.

(44) Andre interesserede parter hævdede, at en objektiv anvendelse af de kriterier, som Domstolen udviklede i tidligere sager[6] , angiveligt fører til den konklusion, at moduler og celler er forskellige varer. I den forbindelse skal det bemærkes, at retten kun anførte en række kriterier, som kan tages i betragtning - der er ikke tale om en forpligtelse til at benytte alle kriterier i alle tilfælde, da de ikke nødvendigvis alle er relevante. Disse kriterier blev vurderet i betragtning 27-39 i forordningen om midlertidig told, hvor det blev konstateret, at en række kriterier ikke er relevante i det foreliggende tilfælde. I *Brosmann*-sagen blev vurderingen af, om forskellige typer sko henhører under den "pågældende vare", også foretaget ud fra kun tre kriterier, der blev anset for at være relevante. Da de interesserede parter ikke fremlagde nogen begrundelse for, at en objektiv anvendelse af kriterierne kan forlede en til at konkludere, at moduler og celler er særskilte varer, kan denne påstand ikke godtages.

(45) Desuden mindes der om, at celler og moduler har de samme grundlæggende endelige anvendelsesformål, dvs. at de sælges med henblik på at indgå i fotovoltaiske solcelleanlæg. Modulernes ydeevne er direkte forbundet med cellernes ydeevne, jf. betragtning 28 i forordningen om midlertidig told.

(46) En interesseret part hævdede, at argumentet om, at celler og moduler har de samme endelige anvendelsesformål også bør afvises efter udelukkelsen af wafere fra varedækningen og på grund af den betydelige forarbejdning, der kræves for at fremstille moduler af celler. Det hævdes også, at den vurdering, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål, bygger på den antagelse, at wafere, moduler og celler har samme fremstillingsproces.

(47) For det første er den konklusion, at den vurdering, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål, bygger på produktionsprocessen, forkert. Selv om begge udtalelser faktisk findes i samme betragtning 36 i forordningen om midlertidig told, er det ikke ensbetydende med, at en konklusion bygger på den anden antagelse. Ordet "desuden", som adskiller de to udtalelser, gør det klart, at den anden udtalelse ikke bygger på den første. Dertil kommer, at de to udtalelser er fremsat for at behandle forskellige spørgsmål under overskriften "Endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed". Den første udtalelse vedrørende produktionsprocessen vedrører indbyrdes udskiftelighed, mens den anden udtalelse vedrører endelige anvendelsesformål. Den underliggende antagelse, at den vurdering, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål, bygger på den antagelse, at wafere, moduler og celler har samme fremstillingsproces, er derfor ikke korrekt.

(48) Med hensyn til cellers og modulers faktiske endelige anvendelsesformål bestrider de interesserede parter ikke, at moduler og celler sælges med henblik på integrering i fotovoltaiske solcelleanlæg. Konklusionen om, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål, bekræftes derfor.

2.3. Mono- og multisolceller af krystallinsk silicium

(49) En interesseret part hævdede, at der ikke var nogen produktion af monosolceller af krystallinsk silicium i Unionen, og at dennes eksport af monosolceller af krystallinsk silicium ikke konkurrerede med EU-erhvervsgrenen. Undersøgelsen viste imidlertid, at der faktisk var fremstilling af monosolceller af krystallinsk silicium i Unionen. Dette argument blev derfor afvist. Under alle omstændigheder fandt Retten i Brosmann-

[6] Sag T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet*, sag T-314/06 *Whirlpool Europe mod Rådet.*

sagen, at *fraværet af produktionen i Fællesskabet af en bestemt varetype ikke er afgørende*.

2.4. "Afsendt fra"-klausul

(50) Interesserede parter fremførte, at udvidelsen af anvendelsesområdet for undersøgelsen til varer "afsendt fra" Kina var uberettiget, da undersøgelsen indledningsvis udelukkende vedrørte varer med oprindelse i Kina.

(51) Imidlertid var varer afsendt fra Kina allerede omfattet i den indledende fase. Af punkt 5 i indledningsmeddelelsen[7] fremgår det, at "*virksomheder, som eksporterer den pågældende vare fra Folkerepublikken Kina, men mener, at en del af eller endog hele eksporten ikke har toldmæssig oprindelse i Folkerepublikken Kina, opfordres til at give sig til kende i forbindelse med undersøgelsen og forelægge alle relevante oplysninger*". Det er derfor klart, at alle virksomheder, der afsender varer fra Kina, fik mulighed for at samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse. Da den undersøgte vare endvidere ofte omfatter komponenter og dele fra forskellige lande, fremgik det også af punkt 5 i indledningsmeddelelsen, at der kan "blive vedtaget særlige bestemmelser" til at løse dette problem.

(52) Det er derfor opfattelsen, at alle erhvervsdrivende, der var berørt, blev behørigt underrettet om muligheden for, at der i givet fald kan vedtages særlige bestemmelser for varer, der er afsendt fra Kina, og opfordret til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Undersøgelsens anvendelsesområde blev derfor ikke udvidet til at omfatte varer "afsendt fra Kina", da disse var omfattet fra begyndelsen.

(53) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede interesserede parter, at undersøgelsen uanset bestemmelserne i indledningsmeddelelsen, jf. betragtning 51 ovenfor, var begrænset til varer med oprindelse i Kina og ikke vurderede virkningen af varer afsendt fra Kina.

(54) I den forbindelse skal det bemærkes, at der blev truffet følgende foranstaltninger for at sikre, at alle varer afsendt fra Kina blev vurderet i forbindelse med undersøgelsen, og ikke kun varer med oprindelse i Kina:

- Alle virksomheder, som eksporterer den pågældende vare fra Kina, blev opfordret til at give sig til kende i forbindelse med undersøgelsen, uanset varernes oprindelse.
- I bilag A til indledningsmeddelelsen blev eksportører bedt om at indberette oplysninger om alle varer fremstillet af virksomheden. Disse oplysninger var ikke begrænset til varer med oprindelse i Kina.
- På grundlag af disse oplysninger, som indeholdt al eksport til Unionen, uanset varernes oprindelse, blev der udtaget en repræsentativ stikprøve.
- Producenterne i stikprøven modtog et spørgeskema for "producenter, der eksporterer til Den Europæiske Union", og Kina blev defineret som "det pågældende land", ikke oprindelseslandet. Det var derfor klart, at alle varer, uanset deres oprindelse, blev undersøgt.

(55) På dette grundlag konkluderes det, at undersøgelsen omfattede alle varer med oprindelse i eller er afsendt fra Kina, og at undersøgelsens konklusioner, herunder om dumping og skade, omfatter alle varer med oprindelse i eller afsendt fra Kina.

[7] EUT C 269 af 6.9.2012, s. 5.

(56) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede interesserede parter, at klagen kun indeholdt umiddelbare beviser vedrørende importen af solpaneler med oprindelse i Kina, ikke varer afsendt fra Kina. Det skal i den forbindelse præciseres, at klagen faktisk omfattede varer "fra Kina", hvilket fremgår af den forside, som ansøgeren indsendte med sit stempel på. Før denne side er der en anden side på dossieret, hvor udtrykket "med oprindelse i Folkerepublikken Kina" ganske rigtigt anvendes. Men dette indgik ikke i det dokument, som klageren indsendte, men blev tilføjet som en forside af Kommissionens tjenestegrene, hvor betegnelsen på undersøgelsen blev anvendt snarere end at gentage titlen på klagen. Klagen blev således anset for at omfatte alle varer fra Kina, uanset om de havde oprindelse i Kina eller ej.

(57) Kinesiske eksporterende producenter gjorde desuden gældende, at eksporterende producenter i tredjelande ikke med rimelighed kan forventes at have vidst, at deres varer også kunne være omfattet af undersøgelsen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at foranstaltningerne ikke finder anvendelse på varer, der er i transit, jf. artikel V i GATT. Eksporterende producenter, som ikke driver virksomhed i Kina, er således ikke berørt af foranstaltningerne. Desuden henvendte ingen eksporterende producenter i tredjelande sig med spørgsmål om, hvorvidt de varer, de eksporterer, er omfattet af antidumpingtold.

(58) De samme eksporterende producenter hævdede, at eksporterende producenter i tredjelande ikke var blevet anmodet om at give sig til kende, og ikke havde fået mulighed for at bevise, at deres varer ikke er dumpede. Det er institutionernes opfattelse, at nævnte eksporterende producenter uden nogen aktiviteter i Kina ikke er påvirket af foranstaltningerne, da deres varer, hvis de afsendes fra Kina, har været i transit. Alle andre eksporterende producenter blev med indledningsmeddelelsen underrettet om, at deres aktiviteter indgår i undersøgelsen.

(59) Den kinesiske regering hævdede, at grundforordningens artikel 1, stk. 3, ganske vist giver mulighed for afvigelse fra princippet om, at eksportlandet er oprindelseslandet, men at denne artikel ikke kan anvendes i det foreliggende tilfælde. Til støtte for denne påstand hævder den, at der ikke er gennemført nogen fuldstændig analyse af, hvorvidt eksportlandet kan være et transitland. Institutionerne er uenige i denne fortolkning af grundforordningens artikel 1, stk. 3. Ingen af parterne anfægter, at der er en betydelig produktion i Kina. Om Kina er oprindelseslandet for de færdige varer, afhænger af en række faktorer. Den analyse af dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser, som institutionerne har gennemført, vedrører den produktion, uanset spørgsmålet om, hvorvidt den færdige eksporterede vare har toldmæssig oprindelse i Kina. Da der var stærke tegn på, at ikke alle varer, som i det mindste var delvist produceret i Kina, ville blive betragtet som havende toldmæssig oprindelse i Kina, besluttede institutionerne, at det var nødvendigt også at lade varer, for hvilke Kina kun er transitland, være omfattet.

(60) Kinas regering fremførte desuden, at eftersom ingen kinesisk eksportør er blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling, er der ingen sammenlignelig pris på solpaneler i Kina, og som følge heraf kan Kina ikke anvendes som et transitland. I den forbindelse bør det imidlertid bemærkes, at de tre betingelser i grundforordningens artikel 1, stk. 3, kun er givet som eksempler, og at ikke alle betingelser nødvendigvis er relevante i alle tilfælde. I det foreliggende tilfælde, hvor ingen kinesisk eksportør er blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling, måtte den sammenlignelige pris fastsættes i referencelandet, og denne sammenlignelige pris er den samme, uanset om Kina anses for at være oprindelsesland eller transitland. Derfor er spørgsmålet om,

hvorvidt der er en sammenlignelig pris "i det pågældende land" irrelevant, da den tilsvarende pris i det foreliggende tilfælde ikke er fastsat "i det pågældende land", men i referencelandet.

2.5. Solcelleopladere

(61) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede interesserede parter, at definitionen af "solcelleopladere, som består af under seks celler", er for snæver og burde udvides til også at omfatte varer med en lignende funktion, der ikke er omfattet af denne definition, som f.eks. varer med en lignende størrelse med et større antal mindre celler.

(62) Desuden hævdede interesserede parter, at definitionen af "fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater," er for snæver, fordi det kun er det samlede elektriske apparat, der udelukkes, mens solkomponenter til integrering i de elektriske apparater ikke nødvendigvis udelukkes.

(63) En analyse af ovennævnte argumenter viste faktisk, at det er mere hensigtsmæssigt at tilføje et kriterium ud fra en teknisk standard i forbindelse med udelukkelse af sådanne varer. Det blev navnlig fastslået, at definitionerne i følgende standard mere hensigtsmæssigt definerer, hvilke varer der bør udelukkes fra foranstaltningernes anvendelsesområde: international Standard IEC 61730-1, Application Classes, Class C: Limited Voltage, limited power applications (s. 13)[8].

(64) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev der modtaget bemærkninger vedrørende udelukkelsen ud fra den internationale standard, der er nævnt ovenfor. Det blev hævdet, at det i stedet for at henvise til standarden ville være mere hensigtsmæssigt at definere udelukkelsen ud fra udgangsspænding og udgangseffekt som "*moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt på højst 50 W, udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme egenskaber, for så vidt angår spænding og effekt*". Denne påstand kunne godtages, og udelukkelsen afgøres endeligt i henhold til denne definition.

2.6. Tagintegrerede solcellemoduler

(65) En anden interesseret part hævdede, at tagintegrerede solcellemoduler burde udelukkes fra undersøgelsens varedækning, eftersom de kombinerer et solcellemoduls funktionalitet med en tagstens eller tagskifers. De ville derfor ikke være direkte udskiftelige med et standardsolcellemodul.

(66) Undersøgelsen viste imidlertid, at både standardmoduler og tagintegrerede solcellemoduler skal overholde samme elektriske standarder. Desuden forholder det sig sådan, at tagintegrerede solcellemoduler ikke blot kan udskiftes med et standardmodul, men kan udskiftes med et standardmodul plus tagsten eller tagskifer. Disse varer har derfor samme grundlæggende tekniske egenskab at generere elektricitet ud fra sollys. Den ekstra funktionalitet (som ellers hidrører fra tagmateriale) blev ikke anset for at være væsentlig og berettiger ikke til udelukkelse af tagintegrerede solcellemoduler fra varedækningen.

(67) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede samme interesserede part, at den manglende indbyrdes udskiftelighed mellem tagintegrerede solcellemoduler og standardsolmoduler er et tegn på, at tagintegrerede solcellemoduler bør udelukkes fra

[8] Referencenummer CEI/IEC 61730-1: 2004.

foranstaltningernes anvendelsesområde, og henviste til sagen vedrørende *fodtøj*[9] generelt og særligt til højteknologiske sportssko (special technology athletics footwear eller "STAF"). Begrundelserne for udelukkelsen af STAF var imidlertid mange, og Retten anså ikke den manglende dobbelte indbyrdes udskiftelighed i sig selv for at være en tilstrækkelig grund i *Brosmann*-sagen[10], hvilket bekræftede, at meget forskellige varer som f.eks. hverdagssko (city trotters) og vandresko således kan betragtes som den pågældende vare i en og samme antidumpingundersøgelse trods forskelle imellem dem.

(68) Desuden hævdede den interesserede part, at den manglende produktion i Unionen og den kendsgerning, at den interesserede part er indehaver af den intellektuelle ejendomsret, angiveligt er en bekræftelse af, at tagintegrerede solcellemoduler er innovative og adskiller sig fra alle andre varer. Igen med henvisning til sagen vedrørende *fodtøj*, som den interesserede part omtalte, gjorde Retten gældende i Brosmann-sagen, at "*den manglende EF-produktion af denne type fodtøj og tilstedeværelsen af et patent [...] ikke er afgørende.*"[11] Fodtøj med patenteret teknologi blev derfor betragtet som den pågældende vare i den pågældende sag.

(69) Den interesserede part hævdede også, at tagintegrerede solcellemoduler bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare, da de sælges til væsentligt højere priser end standardmoduler. I sagen vedrørende *fodtøj* blev STAF over en vis pris også udelukket fra definitionen af den pågældende vare. Det skal i den forbindelse bemærkes, at et tagintegreret solcellemodul kombinerer funktionaliteten i et solcellemodul med funktionaliteten i tagsten eller skifer, jf. betragtning 66 ovenfor. En direkte prissammenligning er derfor ikke meningsfuld, da den ekstra funktionalitet naturligt fører til højere priser.

(70) Hertil fremførte den interesserede part, at det ud fra denne argumentation ville være umuligt nogensinde at påberåbe sig prisforskelle som en yderligere indikator, der berettiger udelukkelse fra varedækningen. Denne fortolkning er dog alt for vidtgående. Det, der anføres i foregående betragtning, er blot, at i dette særlige tilfælde, hvor tagintegrerede solcellemoduler kombinerer funktionaliteten i den pågældende vare med funktionaliteten i en anden vare (i dette tilfælde tagsten eller skifer), er prisen naturligvis ikke relevant. Dette indebærer på ingen måde, at prisforskellen i andre tilfælde ikke kan være en nyttig indikator for at fastslå, om en vare bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare.

(71) Endelig fremførte den interesserede part, at virksomhedens leverandør af tagintegrerede solcellemoduler bør indrømmes adgang til tilsagnet om en mindstepris. Det ser dog ud til, at den pågældende kinesiske eksportør ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og i sin egenskab af ikke samarbejdsvillig part ikke er berettiget til at deltage i tilsagnet. Disse påstande kan derfor ikke godtages.

3. Konklusion

(72) I lyset af ovenstående defineres varedækningen endeligt som fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Kina,

---

9 *Fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam* (Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006 af 23. marts 2006 (midl.));
Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 (endelig).

10 Sag T-401/06 , *Brosmann Footwear (HK) Ltd. mod Rådet for Den Europæiske Union,* præmis 133.

11 Sag T-401/06 , *Brosmann Footwear (HK) Ltd. mod Rådet for Den Europæiske Union,* præmis 135.

med mindre de er i transit, jf. artikel V i GATT. Cellerne har en tykkelse på ikke over 400 mikrometer. Denne vare henhører i øjeblikket under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90.

(73) Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

- solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og leverer elektricitet til udstyr eller oplader batterier
- fotovoltaiske varer af tyndfilm
- fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til elproduktion, og hvor sådanne elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium genererer
- moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt på højst 50 W udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme egenskaber, for så vidt angår spænding og effekt.

(74) Efter udelukkelsen af wafere er analysen blevet revideret ved at udelukke oplysninger og analyser vedrørende wafere, medmindre andet er angivet. Da wafere kun udgjorde en lille procentdel af importen af den pågældende vare i Unionen (omkring 2 % i værdi) i UP, anses udelukkelsen af wafere for at have en ubetydelig indvirkning, hvis nogen overhovedet, på konklusionerne. Alle bemærkninger fra interesserede parter er blevet gennemgået, men der er blevet set bort fra enhver henvisning til wafere, selv om de er forekommet. Som følge heraf finder alle henvisninger og oplysninger vedrørende wafere i betragtningerne til forordningen om midlertidig told ikke længere anvendelse, selv når relevante betragtninger bekræftes i denne forordning.

(75) Derfor blev de foreløbige konklusioner som ændret, jf. betragtning 26-74 ovenfor, endeligt bekræftet. Med henblik på denne procedure og i overensstemmelse med fast praksis konkluderedes det således, at alle typer af den pågældende vare bør betragtes som værende én og samme vare.

C. DUMPING

1. Kina

1.1. Markedsøkonomisk behandling

(76) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede interesserede parter, at afgørelsen om markedsøkonomisk behandling var truffet for sent, dvs. efter den tremånedersperiode, der er fastlagt i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og at undersøgelsen derfor burde afsluttes straks.

(77) I den forbindelse hævdede disse parter, at ændringen af grundforordningen[12] angiveligt for at forlænge fristen for at træffe afgørelse vedrørende markedsøkonomisk behandling til otte måneder først trådte i kraft efter udløbet af den tidligere gældende tremånedersfrist. Ændringen ville kun finde anvendelse på kommende undersøgelser og igangværende undersøgelser, hvor fristen for at træffe afgørelsen om markedsøkonomisk behandling endnu ikke var udløbet på det pågældende tidspunkt.

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2012 af 12. december 2012 (EUT L 344 af 14.12.2012, s. 1).

(78) Af artikel 2 i forordningen om ændring af grundforordningen fremgår det imidlertid klart, at "denne forordning finder anvendelse på alle nye og på alle igangværende undersøgelser fra den 15. december 2012." Denne artikel eller hele forordningen indeholder ikke nogen henvisning til begrænsningen, "hvor fristen for at træffe afgørelsen om markedsøkonomisk behandling endnu ikke var udløbet", som de interesserede parter hævdede. Argumentet kan derfor ikke godtages.

(79) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremførte en række interesserede parter deres påstand om, at afgørelsen vedrørende markedsøkonomisk behandling blev truffet for sent, uden at sætte spørgsmålstegn ved den kendsgerning, at den ændring af grundforordningen, der er omhandlet i betragtning 78 ovenfor, finder anvendelse på "alle igangværende undersøgelser", hvilket omfatter denne undersøgelse. Det konkluderes derfor endeligt, at afgørelsen vedrørende markedsøkonomisk behandling ikke blev truffet for sent.

(80) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksportør, at der ikke burde være blevet nægtet markedsøkonomisk behandling, fordi tre virksomheder, som indstillede driften i 2011, ikke havde ét klart sæt regnskaber. Der blev navnlig sat spørgsmålstegn ved, i henhold til hvilken regnskabsstandard en virksomhed, der havde indstillet driften, alligevel burde udarbejde sådanne regnskaber.

(81) I den forbindelse bemærkes det, at regnskabsstandarderne ikke fastsætter, hvilke virksomheder der skal udarbejde årsregnskaber - regnskabsstandarder fastsætter, hvordan disse regnskaber skal udarbejdes. I Kinas tilfælde er det "Accounting Standard for Business Enterprises: Basic Standard", der i artikel 4 definerer, at en virksomhed skal udarbejde regnskaber. Dette er en bindende forpligtelse, og der er ingen fritagelse for virksomheder, som indstillede driften.

(82) Selv om disse virksomheder indstillede driften, ejede de endvidere stadig aktiver (herunder jord, bygninger, maskiner og lagre) og passiver og eksisterede som juridiske enheder mindst frem til begyndelsen af 2013. Det er derfor opfattelsen, at disse virksomheder var forpligtet til at offentliggøre regnskaber for år 2011, og at disse manglende regnskaber udgør en overtrædelse af kriterium 2.

(83) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede eksportører også, at fordelene ved fordelagtige skatteordninger og tilskud ikke tegner sig for en væsentlig del af deres omsætning, hvilket angiveligt bekræftes af den sideløbende antisubsidieundersøgelse.

(84) I den forbindelse skal det bemærkes, at denne påstand allerede blev behandlet i betragtning 65 i forordningen om midlertidig told. Det blev understreget, at især på grund af denne fordel, er den absolutte fordel, der er opnået i UP, irrelevant for vurderingen af, om fordrejningen er "væsentlig". Påstanden afvises derfor.

(85) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende markedsøkonomisk behandling, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 50-69 i forordningen om midlertidig told.

1.2. Individuel undersøgelse

(86) Som anført i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told, indsendte 18 samarbejdsvillige eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, anmodninger om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. I det foreliggende tilfælde bestod stikprøven allerede af syv grupper af virksomheder, som typisk består af en række eksporterende producenter, forretningsmæssigt forbundne forhandlere og

forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen og tredjelande. En individuel undersøgelse af yderligere 18 (grupper af) eksporterende producenter, ud over de syv grupper af eksporterende producenter, som indgik i stikprøven, ville være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

(87) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende individuel undersøgelse, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 70-71 i forordningen om midlertidig told.

1.3. Referenceland

(88) Interesserede parter bemærkede, at Indien ikke er et egnet referenceland på grund af bestemmelserne om lokalt indhold for projekter i "Jawaharlal Nehru National Solar Mission" ("JNNSM"). En part hævdede, at der kræves 75 % lokalt indhold, mens en anden part fremførte, at indiske producenter kan kræve højere priser for 100 % indenlandsk producerede moduler. De hævdede endvidere, at sådanne krav øger priserne på lokale varer betydeligt. Til støtte for denne påstand blev der fremlagt en indisk avisartikel[13]. Denne artikel blev imidlertid offentliggjort næsten et år efter udløbet af UP, og der blev ikke fremlagt nogen beviser for deres virkning i UP.

(89) I samme avisartikel stod der imidlertid, at den indiske solenergiindustri står over for "hård konkurrence fra vestlige og kinesiske producenter". Dette støttes af den stadige stigning i importen til Indien, jf. betragtning 92 nedenfor. Krav om lokalt indhold kan sandelig have en vis indvirkning på det indiske hjemmemarked, men der kan ikke desto mindre drages en klar konklusion om, at det indiske marked er konkurrencepræget, og at en lang række indiske og udenlandske virksomheder faktisk konkurrerer med hinanden.

(90) Desuden bliver ifølge de oplysninger, som er offentliggjort af JRC[14], de fleste af JNNSM-projekterne tilgængelige online fra 2015 og fremefter. Målet for nettilsluttede solcellesystemer under JNNSM for 2012 var kun på 50 MW i forhold til en samlet nettilsluttet kapacitet i Indien på over 1 GW allerede i juni 2012. Dette viser, at betydningen af JNNSM i UP på de samlede solcelleanlæg i Indien var på under 5 %, og derfor var virkningen af JNNSM og kravene om lokalt indhold, hvis de allerede fandtes i UP, en kendsgerning, der ikke er blevet fastslået af de interesserede parter, i bedste fald meget begrænset. De fleste anlæg i UP lå i delstaten Gujarat (omkring 65 %) som følge af statsstøttepolitikkerne.

(91) Interesserede parter hævdede, at det indiske marked faktisk var beskyttet i UP mod import fra forskellige kilder, herunder Kina, på grund af truslen om en antidumpingundersøgelse siden begyndelsen af 2012. Indien indledte faktisk en antidumpingundersøgelse af importen af solceller og -moduler fra Kina, Malaysia, Taiwan og USA den 23. november 2012, dvs. kun næsten fem måneder efter udløbet af UP.

(92) Denne påstand underbygges imidlertid ikke af den udvikling i importen af solceller og -moduler, som fremgår af de indiske handelsstatistikker[15]:

---

13 Firstpost, 12. juni 2013.

14 JRC Scientific and Policy Report, PV Status Report 2012, s. 14.

15 Indian Import statistics, Commodity Code 8541 40 11 Solar Cells/Photovoltaic cells whether or not assembled in module/panel. Værdierne er anført for det indiske regnskabsår, dvs. april-marts. Oplysninger om mængder er angivet i stykker, men celler og moduler indberettes sammen. Eftersom værdien af et modul typisk er ca. 100 gange større end værdien af en celle, betragtes oplysningerne om mængder ikke som pålidelige.

Værdi i mio. USD	April 2010-marts 2011	April 2011-marts 2012	April 2012-marts 2013
Kina	77,33	577,24	371,72
Indeks	100	746	481
I alt	252,63	1 348,48	827,07
Indeks	100	534	327

(93) Ovenstående tabel viser, at importen af solceller og -moduler øgedes dramatisk med over 600 % for Kina og over 400 % i alt mellem 2010/11 og 2011/12. Derefter faldt importværdierne noget, men det gjorde priserne på solceller og -moduler også. Den nedgang i importværdier mellem 2011/12 og 2012/13 er helt i tråd med det prisfald, der blev indberettet af specialiserede konsulentvirksomheder såsom pvXchange for samme periode, hvilket fører til den konklusion, at importmængderne forblev temmelig stabile mellem 2011/12 og 2012/13. Det konkluderes derfor, at det indiske marked rent faktisk ikke var beskyttet i UP over for import fra forskellige kilder, herunder Kina.

(94) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Kinas regering, at USA anmodede om høringer med Indien under WTO's tvistbilæggelsesprocedurer vedrørende kravene om lokalt indhold i JNNSM den 6. februar 2013. Virkningen af disse regler om lokalt indhold kombineret med den antidumpingundersøgelse, der er omhandlet i betragtning 91 ovenfor, førte angiveligt til en nedgang på 38 % målt i værdi i april 2012–marts 2013 i forhold til det foregående år, i modsætning til stigningen i de foregående år.

(95) I den henseende skal det bemærkes, at nedgangen i værdi snarere skyldes et fald i priser end i importmængder. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremlagde en interesseret part oplysninger om udviklingen i importen af solceller og -moduler på det indiske marked udtrykt i mængde mellem 2010 og marts 2013. Disse oplysninger viser en støt stigning i importen af solcellemoduler og -celler til det indiske marked udtrykt i mængde. Det konkluderes derfor, at det indiske marked ikke rent faktisk var beskyttet på grund af en truende antidumpingundersøgelse, og de påståede, men ikke dokumenterede og under alle omstændigheder i bedste fald mindre virkninger af kravene om lokalt indhold under JNNSM, der er omhandlet i betragtning 90 ovenfor, hindrede ikke en støt stigning i importen udtrykt i mængde.

(96) Det påpeges desuden, at perioden april 2012–marts 2013, hvoraf de påståede virkninger af JNNSM på importen til Indien fremgår, overvejende ligger efter UP. Eventuelle virkninger af dette angivelige fald i UP kan derfor kun være mindre.

(97) En interesseret part hævdede, at Tata Power Solar ("Tata") først for nylig kom ind på markedet og derfor ikke er en egnet producent i referencelandet. I den henseende skal det bemærkes, at den pågældende virksomhed, tidligere "Tata BP Solar", har produceret solcellemoduler siden 1989 og derfor ikke kan betragtes som først værende kommet ind på markedet for nylig. Ifølge oplysninger fra en anden interesseret part kom Tata faktisk ind på markedet væsentlig tidligere end de fem største kinesiske eksportører i stikprøven.

(98) En interesseret part hævdede, at Taiwan ville være et mere egnet referenceland end Indien, da størrelsen på de taiwanske virksomheder er mere sammenlignelig med størrelsen på de kinesiske eksportører, og der er også samarbejdsvilje fra producenternes side i Taiwan. Der var også andre interesserede parter, der satte spørgsmålstegn ved, om Indien ville være et passende referenceland i betragtning af Tatas forholdsvis beskedne størrelse, men de fremkom ikke med et mere egnet alternativ.

(99) Taiwanske virksomheder var faktisk samarbejdsvillige. En virksomhed samarbejdede fuldt ud, mens en anden virksomhed kun samarbejdede delvist. Den eneste fuldt samarbejdsvillige taiwanske virksomhed er dog mindre end Tata, navnlig med hensyn til salg og produktion af moduler, som tegner sig for omkring 90 % af salget af den pågældende vare, hvor Tata sælger væsentlig mere end den taiwanske virksomhed, som kun har et ubetydeligt salg i så henseende, jf. betragtning 76 i forordningen om midlertidig told. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger spurgte en eksportør, om den delvis samarbejdsvillige taiwanske virksomhed blev kontaktet med henblik på at afgive de manglende oplysninger. I den forbindelse henvises der til betragtning 76 i forordningen om midlertidig told, som præciserer, at Taiwan ikke kunne benyttes som referenceland, eftersom de samarbejdsvillige taiwanske virksomheder næsten udelukkende fremstillede celler, mens den kinesiske eksport hovedsagelig er i form af moduler. Dette gælder også for den delvist samarbejdsvillige taiwanske producent. Da denne producent allerede blev fundet uegnet af denne grund, blev det ikke anset for hensigtsmæssigt at anmode om yderligere oplysninger fra denne virksomhed.

(100) Den samme interesserede part hævdede, at det næsten fuldstændig manglende salg af moduler ikke diskvalificerer Taiwan som referenceland i sig selv, da forarbejdningsomkostningerne ved at gøre celler til moduler uden særlige vanskeligheder kan fastslås. Dette underbygges imidlertid ikke af resultaterne af undersøgelsen. At fremstille et modul ud fra celler kræver flere produktionstrin, hvorunder en væsentlig del af modulets merværdi skabes. I UP var den gennemsnitlige prisforskel på celler og moduler på 555,92 EUR eller 54 %, mens den gennemsnitlige omkostningsforskel udgjorde 377,99 EUR eller 34 %, jf. betragtning 137 i forordningen om midlertidig told. Dette ville betyde, at en betydelig andel af en mulig taiwansk normalværdi for moduler ville skulle baseres på justeringer for forarbejdningsomkostninger, hvilket ikke kan betragtes som mere rimeligt end et land, hvor den normale værdi kan baseres på salgspriserne på hjemmemarkedet for størstedelen af den pågældende vare. Valget af Indien som referenceland er derfor sket på en rimelig måde under hensyntagen til de tilgængelige pålidelige oplysninger.

(101) En anden interesseret part hævdede, at der ikke var fremført nogen grunde til, at USA ikke blev betragtet som et passende referenceland. I den forbindelse henvises der til betragtning 74 i forordningen om midlertidig told, hvoraf det klart fremgår, "*at USA ikke er et egnet referenceland, især da det amerikanske marked var beskyttet mod import fra Kina i en del af UP gennem antidumping- og antisubsidieforanstaltninger*." Da der ikke blev modtaget nogen bemærkninger til beskyttelsen af det amerikanske marked som sådan, forbliver holdningen i den henseende uændret.

(102) Interesserede parter hævdede, at resultatet af dumpingberegningen er fordrejet på grund af forskelle i stordriftsfordele mellem de kinesiske producenter og den indiske producent. Det blev derfor undersøgt, om der faktisk findes en sammenhæng mellem en virksomheds produktionsmængde og dens dumpingmargen.

(103) Af de syv virksomhedsgrupper, der indgik i stikprøven, er der to mellemstore virksomhedsgrupper (Jinzhou Yangguang and Delsolar) og fem store virksomhedsgrupper (JingAo, LDK, Suntech, Trina and Yingli). Ud af de mellemstore virksomheder har Jinzhou Yangguang den laveste margen, mens Delsolar har den højeste margen. De fem store virksomheder befinder sig midt imellem. Dette viser tydeligt, at der ikke er nogen sammenhæng mellem stordriftsfordele og dumpingmargener. Derfor betragtes dumpingberegningen ikke som fordrejet på grund af forskelle i stordriftsfordele mellem de kinesiske producenter og den indiske producent.

(104) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede interesserede parter, at den manglende sammenhæng mellem stordriftsfordele og dumpingmargener ikke viser, at der ikke er nogen virkning af stordriftsfordele og prissammenligneligheden. I en situation, hvor dumpingmargenen bygger på en identisk normalværdi for alle eksportører som i det foreliggende tilfælde, er dumpingmargenen hovedsagelig forårsaget af eksportpriserne. Den manglende sammenhæng mellem stordriftsfordele og dumpingmargen viser derfor ligeledes, at der ikke er nogen sammenhæng mellem stordriftsfordele og salgspriser. Det må derfor konkluderes, at forskellene i stordriftsfordele ikke påvirker prissammenligneligheden i det foreliggende tilfælde.

(105) En interesseret part hævdede, at producenten i referencelandet havde meget høje salgspriser på hjemmemarkedet, som angiveligt er betydeligt højere end EU-erhvervsgrenens salgspriser, eftersom dumpingmargenen ligger væsentligt over underbudsmargenen. Denne påstand blev fremsat ved at sammenligne de indiske normale værdier med EU-erhvervsgrenens salgspriser. Denne sammenligning er imidlertid mangelfuld, da den indiske normale værdi kun er baseret på det rentable salg. Specielt i en situation, hvor EU-erhvervsgrenen er tabsgivende, er det ikke overraskende, at rentable priser i Indien ligger over gennemsnitsprisen for EU-erhvervsgrenen. Den kendsgerning, at den indiske normale værdi overstiger EU-erhvervsgrenens gennemsnitspriser, viser derfor ikke, at valget af Indien som referenceland er urimeligt.

(106) En interesseret part fremførte, at Tatas priser er fordrejede, eftersom virksomheden er forbundet med Tata Power, en forsyningsvirksomhed. Dette giver angiveligt Tata mulighed for at tage højere priser i de områder, der betjenes af Tata Power. Der blev imidlertid ikke fremlagt nogen dokumentation, og der blev heller ikke foretaget nogen kvantificering af denne påståede virkning. Påstanden kunne derfor ikke godtages.

(107) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksportør, at Tata er en ukonkurrencedygtig virksomhed med høje produktionsomkostninger og salgspriser, hvilket angiveligt var grunden til, at BP Solar trak sig ud af joint venture-selskabet i december 2011. Til støtte herfor citeres en avisartikel, hvori det hedder, at *det at BP forlader solenergiindustrien efter fire årtier viser, hvor konkurrencepræget og overfyldt solenergimarkedet er blevet*. I denne artikel blev Tata imidlertid ikke fremdraget som en ukonkurrencedygtig virksomhed, den beskæftigede sig med situationen på markedet for solpaneler generelt og talte om *ødelæggende konkurrence, der karakteriserer et erhverv*, og om at *mange virksomheder verden over har lukket fabrikker, afskediget hundredvis af arbejdstagere og indgivet konkursbegæring*. Denne artikel kan derfor ikke bruges til at påvise, at Tata er en ukonkurrencedygtig virksomhed med høje produktionsomkostninger og salgspriser.

(108) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en eksportør, at Tata ikke indgik i Indiens indenlandske erhvervsgren i den igangværende indiske antidumpingundersøgelse, jf. betragtning 91 ovenfor, på grund af sin omfattende

import af celler. Det bekræftes, at Tata faktisk ikke indgår i Indiens indenlandske erhvervsgren i den igangværende indiske antidumpingundersøgelse, men det betyder ikke automatisk, at Tata ikke er en passende producent i referencelandet. Den normale værdi byggede udelukkende på celler og moduler produceret af Tata i Indien og ikke på importerede varer. Den kendsgerning, at importerede komponenter blev anvendt til fremstilling af visse varer, betyder ikke, at den deraf følgende normale værdi ikke er repræsentativ for Indien, så meget desto mere som den fortrinsvis bygger på salgspriser og ikke på omkostninger.

(109) Kinas regering fremførte, at Tatas salg af moduler angiveligt kun udgør 0,3 % af den kinesiske eksport til Unionen og ikke kan betragtes som værende repræsentativ, jf. Domstolens dom i *Detlef Nölle*[16]-sagen. I den sag fandt Domstolen, at når den samlede produktion i et land kun er på 1,25 % af eksportmængden til Unionen, tyder dette på, at det betragtede marked ikke er særlig repræsentativt. I det foreliggende tilfælde sammenlignede den kinesiske regering ikke den samlede produktion i Indien med den samlede kinesiske eksport, men kun en indisk virksomheds produktion med alle kinesiske eksportørers samlede eksport. Denne sammenligning er imidlertid fejlagtig, da mængderne vedrørende en enkelt producent på et konkurrencepræget marked med mange aktører ikke er repræsentative for markedet som helhed. Desuden var det heller ikke den sammenligning, der blev foretaget i *Detlef Nölle*-sagen, hvor landets samlede produktion blev sammenlignet med den samlede eksport. Ifølge oplysninger fra China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery ("CCCME") blev produktionen i Indien skønnet til at overstige 2 GW inden udgangen af 2012, dvs. kort tid efter udgangen af UP. En sådan produktion ville svare til 14 % af den kinesiske eksport til Unionen, hvilket er et godt stykke over den vejledende tærskel på 5 %, jf. dommen i *Detlef Nölle*-sagen.

(110) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste en interesseret part til den kendsgerning, at Tata mangler integration i de foregående omsætningsled og må købe wafere fra tredjeparter. Denne manglende vertikale integration i de foregående omsætningsled fører angiveligt til stigende omkostninger i forhold til vertikalt integrerede kinesiske producenter. Denne påstand blev imidlertid ikke dokumenteret. Navnlig ville Tatas samlede udgifter kun være højere, hvis virksomhedens købspris på wafere lå over omkostningerne til produktion af en wafer, hvilket er usikkert, da mange virksomheder i solenergisektoren har været tabsgivende i UP. Endvidere købte selv store vertikalt integrerede kinesiske producenter ofte betydelige mængder af wafere af uafhængige leverandører, hvilket bidrager til den konklusion, at den manglende vertikale integration, for så vidt angår wafere, ikke nødvendigvis fører til højere omkostninger for moduler og celler.

(111) En interesseret part hævdede, at referencelandet ikke er konkurrencepræget. Denne påstand understøttes af den omstændighed, at produktion af solceller i Indien er inde i en femårsperiode på et lavt niveau i 2013. Den rapport, som blev citeret af den interesserede part, viste imidlertid, at den indiske solcelleproduktion i UP stadig var på et højt niveau tæt på niveauet, hvor den toppede. Den markante nedgang i produktionen indtraf efter UP og havde derfor ikke nogen indvirkning på resultatet af undersøgelsen.

(112) Et andet argument, der blev fremført til støtte for påstanden om, at referencelandet ikke er konkurrencepræget, er den antidumpingundersøgelse, der er omhandlet i

[16] Sag C-16/90, *Detlef Nölle mod Hauptzollamt Bremen-Freihafen*, Sml. 1991 I, s. 5163.

betragtning 91. Institutionerne bemærker, at den undersøgelse stadig er i gang, og at der derfor ikke kan drages nogen konklusioner af den. Generelt er antidumpingundersøgelser ikke en indikation af manglende konkurrence, men en indikation af, at den hjemlige erhvervsgren er af den opfattelse, at den er genstand for illoyal handelspraksis fra konkurrenter i tredjelande.

(113) Alt i alt er Kommissionen af den opfattelse, at valget af Indien som referenceland ikke er urimeligt.

(114) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende referenceland, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 72-77 i forordningen om midlertidig told.

1.4. Normal værdi

(115) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger bemærkede en interesseret part, at de indiske virksomheder hovedsagelig solgte ikke elnettilsluttede moduler, som har højere priser og omkostninger end de nettilsluttede moduler, der solgtes af de kinesiske eksportører. Det blev endvidere hævdet, at ikke elnettilsluttede moduler typisk har en lavere effekt end nettilsluttede moduler.

(116) I den forbindelse skal det bemærkes, at der blev fastsat forskellige normale værdier for moduler i "standardstørrelse" med over 36 celler, der typisk er nettilsluttede, og mindre moduler med 36 celler eller derunder, der typisk benyttes uden for elnettet. Det anses derfor for hensigtsmæssigt, at der fastsættes en normal værdi for alle varetyper, herunder ikke elnettilsluttede moduler og nettilsluttede moduler.

(117) En anden interesseret part fremførte, at Tata også er aktiv som projektudvikler, og at denne virksomheds salg derfor ikke er sammenligneligt med den kinesiske eksporterende producents salg udelukkende af moduler. I den forbindelse skal det bemærkes, at sammenligningen mellem indiske hjemmemarkedspriser og kinesiske eksportpriser udelukkende blev foretaget vedrørende salg af moduler, og salget af samlede projekter eller integrerede løsninger blev ikke benyttet til at fastsætte den normale værdi, da de ikke blev anset for at være sammenlignelige.

(118) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende normal værdi, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 78-86 i forordningen om midlertidig told.

1.5. Eksportpris

(119) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte nogle af de stikprøveudtagne eksportører bemærkninger til mindre vigtige spørgsmål vedrørende den eksportpris, der anvendes til at fastsætte dumpingmargenen. Hvor det var berettiget, blev der taget hensyn til disse bemærkninger, som førte til en mindre justering af dumpingmargenen for de pågældende virksomheder.

(120) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende eksportprisen, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 87-89 i forordningen om midlertidig told.

1.6. Sammenligning

(121) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte nogle af de stikprøveudtagne eksportører bemærkninger til mindre vigtige spørgsmål vedrørende de justeringer, der anvendes til at sammenligne eksportpriser. Hvor det var berettiget, blev der taget hensyn til disse bemærkninger, som førte til en mindre justering af dumpingmargenen for de pågældende virksomheder.

(122) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev der opdaget en fejl, der førte til en fejlagtig justering af den normale værdi for indenlandsk fragt. Denne fejl blev rettet, hvilket førte til et mindre fald i dumpingmargener.

(123) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en interesseret part, at en justering for handelsled kan være berettiget, idet parten ikke sælger direkte til installatører, men til forhandlere og distributører. Denne part anmodede om detaljerede oplysninger om salgskanalerne for producenten i referencelandet, som ikke kunne udleveres af hensyn til beskyttelsen af fortrolige oplysninger. Som et alternativ blev kundeunderlaget hos producenten i referencelandet opdelt i forskellige kategorier alt efter salgsmængde, hvilket viste, at en justering for forskelle i handelsled ikke var berettiget.

(124) Som reaktion på denne analyse indrømmede den interesserede part, at en forskel i salgsmængder ville føre til prisforskelle, men fastholdt sit argument om, at vedkommende angiveligt ville opkræve højere priser af installatører end af distributører/forhandlere, selv hvis installatøren ville købe en mængde svarende til distributøren/forhandleren. Denne påstand blev imidlertid ikke dokumenteret og kunne derfor ikke tages i betragtning.

(125) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende eksportprisen, bekræftes alle konklusionerne i betragtning 90-92 i forordningen om midlertidig told.

1.7. Dumpingmargener

(126) En stikprøveudtaget eksporterende producent anmodede om en fuld fremlæggelse af sine dumpingberegninger og hævdede, at han ellers ikke kunne fremsætte bemærkninger til deres korrekthed. Da denne virksomhed ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, blev dens normale værdi fastsat på grundlag af oplysninger fra Indien som referenceland. Da der kun var en producent i referencelandet, der samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, kan oplysninger fra referencelandet ikke fremlægges på varetypeniveau af hensyn til beskyttelsen af fortrolige oplysninger. Derfor må påstanden afvises.

(127) For de virksomheder, der indgik i stikprøven, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den samme vare, som blev beregnet for referencelandet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(128) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, blev beregnet i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 6. Denne margen blev i overensstemmelse hermed beregnet på grundlag af de margener, der var fastsat for de eksporterende producenter i stikprøven.

(129) På dette grundlag blev den endelige dumpingmargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, fastsat til 88,1 %.

(130) For alle de andre eksporterende producenter i Kina blev dumpingmargenerne beregnet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18. Til dette formål blev samarbejdsgraden først fastlagt ved at sammenligne mængden af eksport til Unionen, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde angivet, med mængden af den kinesiske eksport som fastsat i betragtning 167.

(131) Da samarbejdet tegnede sig for over 80 % af den samlede kinesiske eksport til Unionen, kan graden af samarbejdsvilje betragtes som høj. Da der ikke var grund til at tro, at de eksporterende producenter bevidst undlod at samarbejde, blev

restdumpingmargenen fastsat til niveauet for den virksomhed i stikprøven, som havde den højeste dumpingmargen. Dette blev fundet hensigtsmæssigt, da der ikke var indikationer for, at de virksomheder, der ikke samarbejdede, foretog dumping på et lavere niveau, og for at sikre foranstaltningernes effektivitet.

(132) På det grundlag blev de endelige dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, fastsat til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd. Changzhou Youze Technology Co. Ltd. Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd. Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	90,3 %
Delsolar (Wujiang) Ltd.	111,5 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	91,9 %
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd. Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd.	97,5 %
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd.	53,8 %
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co. Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co. Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	73,2 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd.	93,3 %

Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd. Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd.	
Andre samarbejdsvillige virksomheder (bilag I, bilag II)	88,1 %
Alle andre virksomheder	111,5 %

D. SKADE

1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

(133) Samme vare fremstilles af omkring 215 producenter i Unionen. Institutionerne har efterprøvet de interesserede parters påstande om, at der var et større antal; efterprøvningen viste, at de påståede yderligere producenter i realiteten hovedsagelig var eksporterende producenter, deres forretningsmæssigt forbundne importører, distributører og installatører.

(134) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en række parter, at oplysninger fra Europressedienst, et uafhængigt konsulentfirma ("konsulenten"), blev brugt til at fastslå bl.a. EU-produktionen, EU-produktionskapaciteten og andre makroøkonomiske skadesindikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen og importoplysninger. Disse parter satte spørgsmålstegn ved konsulentens uafhængighed, og hævdede, at denne havde forbindelse til klageren. De anmodede også om uddybninger om, på hvilket grundlag konsulenten var blevet udvalgt af Kommissionen, og satte spørgsmålstegn ved konsulentens ekspertise med hensyn til at indsamle økonomiske oplysninger vedrørende den fotovoltaiske sektor. Det blev i den forbindelse hævdet, at Kommissionen burde have baseret sine konklusioner på oplysninger fra andre tilgængelige kilder, navnlig kendte forskningsinstitutter. Endelig henviste AFASE til bedste praksis for fremlæggelse af økonomisk dokumentation og dataindsamling i sager vedrørende anvendelsen af artikel 101 og 102 i TEUF og i fusionssager for at anfægte troværdigheden af de oplysninger, der blev afgivet af konsulenten.

(135) Med hensyn til de påståede forbindelser mellem konsulenten og klageren fremlagde de relevante interesserede parter ingen dokumentation herfor. Ligeledes bragte undersøgelsen ikke nogen dokumentation for en forbindelse af anden end ren kommerciel art frem i lyset. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en interesseret part, at der var tegn på, at de umiddelbare beviser, som den klagende EU-erhvervsgren havde fremlagt i klagen, byggede på oplysninger fra den samme konsulent. Selv om det anerkendes, at konklusionerne for visse indikatorer rent faktisk lå tæt op af beviserne i klagen, betyder dette ikke nødvendigvis, at de blev draget udelukkende ud fra en kilde. Klagen indeholder de forskellige kilder, der blev anvendt i den forbindelse.

(136) Som forklaret i betragtning 99 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at gøre brug af denne konsulentvirksomhed i forbindelse med denne undersøgelse, fordi de nødvendige makroøkonomiske oplysninger for det samlede EU-marked samt importdata ikke var tilgængelige fra andre offentlige kilder. Forud for udvælgelsen af Europressedienst vurderede Kommissionen den metode, som konsulentfirmaet anvender til indsamling af de relevante oplysninger, samt

konsulentens evne til at levere de nødvendige oplysninger særskilt for alle varetyper og for hele den betragtede periode.

(137) I UP blev oplysninger fra konsulenten, når det var muligt, desuden krydstjekket med andre tilgængelige kilder og bekræftet. I den forbindelse skal det bemærkes, at der findes flere forskningsvirksomheder, som er specialiseret i indsamling af statistikker om solcellesektoren på markedet, og de oplyste tal er næsten aldrig ens. Dette skyldes, at det er vanskeligt for ethvert forskningsinstitut at uddrage præcise tal, og derfor bygger de indberettede markedsindikatorer for solceller altid på beregninger, uanset hvem leverandøren af disse tal er. I denne forbindelse bestod den krydskontrol, som blev foretaget af Kommissionen, i at sammenligne tendenserne i de oplysninger, der blev indsendt af konsulenten, med tendenserne i de samme oplysninger offentliggjort af andre forskningsvirksomheder, Kommissionens Fælles Forskningscenter ("JRC") og European Photovoltaic Industry Association ("EPIA") om de samme emner, når de findes. Der blev ikke konstateret nogen væsentlige forskelle i forbindelse med krydstjekket, da tendenserne i de indikatorer, som blev krydstjekket, var sammenfaldende. De foreløbige konklusioner blev derfor ikke udelukkende baseret på oplysninger fra konsulenten, men også på Kommissionens egen analyse og vurdering af disse oplysninger. Som nævnt i betragtning 9 ovenfor blev der efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger aflagt kontrolbesøg hos konsulenten. Kommissionen foretog kontrol på stedet hos konsulenten for at efterprøve pålideligheden af den anvendte metode og oplysningerne. Der blev foretaget kontrol på stedet som en opfølgning på Kommissionens krydstjek af oplysningerne og for at opnå større sikkerhed, for så vidt angår pålideligheden og kvaliteten af oplysningerne og den anvendte metode. Kontrolbesøget blev anset for passende i henhold til princippet om god forvaltningsskik, selv om disse oplysninger ikke blev indberettet af en interesseret part, men af en konsulent. Som følge heraf opnåede Kommissionen yderligere vished om pålideligheden af de oplysninger, konsulenten indberettede.

(138) En part hævdede, at den metode, som Kommissionen anvendte til krydstjek, ikke var beskrevet tilstrækkelig detaljeret, og anmodede om, at der blev fremlagt oplysninger om de andre kilder, som blev anvendt til krydstjek. Denne part hævdede desuden, at den anvendte metode under alle omstændigheder var ugyldig, da det kun var tendenser i forskellige kilder, der blev sammenlignet, og ikke absolutte værdier.

(139) For så vidt angår de andre kilder, der anvendtes til at krydstjekke konsulentens oplysninger, var der tale om rapporter fra JRC og EPIA om samme emner. For så vidt angår sammenligningen af oplysninger med andre kilder, skal det bemærkes, at de ikke alene viste lignende tendenser, men også lignende mængder. Det blev derfor konkluderet, at den anvendte metode var hensigtsmæssig, og påstandene herom blev afvist.

(140) For så vidt angår konsulentens sagkundskab, skal det bemærkes, at dennes hovedaktivitet er at indsamle oplysninger i forbindelse med den fotovoltaiske sektor og udvikle en ajourført database over virksomheder, der er aktive på markedet for solceller. Disse oplysninger offentliggøres i fagtidsskrifter om solceller og benyttes også af enkeltvirksomheder, for hvilke konsulenten udfører specialiseret forskning. Den database, som udvikles af Europressedienst, ajourføres jævnligt og offentliggøres igen. Desuden har konsulenten flere års erfaring inden for denne sektor. Mere præcist består konsulentens metode i at indsamle, krydstjekke og agglomerere oplysninger ved hjælp af forskellige tilgængelige kilder på markedet. Til den ende indhenter konsulenten oplysninger via standardspørgeskemaer, der sendes til de virksomheder, som er opført i databasen, eller telefonisk, især hos EU-producenterne, eller på

specialmesser, især hos producenter i tredjelande. Hvis oplysningerne ikke kan indhentes via de nævnte kanaler, tjekker Europressedienst virksomhedsregnskaber i solcellesektoren eller samarbejder på frivillig basis med andre forskningsinstitutter med henblik på at indhente eller krydstjekke oplysningerne. Det blev undersøgt og bekræftet, at disse kilder blev anvendt af konsulenten i dennes daglige virksomhed. I lyset af ovenstående blev det anset for hensigtsmæssigt at gøre brug af Europressediensts tjenester i den igangværende undersøgelse, og parternes påstande i den forbindelse blev derfor afvist.

(141) Der bør knyttes følgende bemærkninger til bedste praksis for fremlæggelse af økonomisk dokumentation fra Kommissionens kompetente tjenestegren ("bedste praksis"). For det første er der tale om et dokument, som ikke kan forpligte Kommissionen, da det ikke er blevet vedtaget af kommissærkollegiet, men offentliggjort af den kompetente tjenestegren med henblik på at give henstillinger til parterne om, hvordan økonomisk dokumentation skal fremlægges. For det andet vedrører bedste praksis indsendelse af økonomiske analyser og oplysninger, der anvendes i forbindelse med visse konkurrenceundersøgelser, jf. artikel 101 og 102 i TEUF, og i fusionssager. De gældende regler, krav til beviser og Kommissionens undersøgelsesbeføjelser i de pågældende konkurrencesager kan ikke sammenlignes med handelsbeskyttelsesundersøgelser, for hvilke der gælder et helt andet regelsæt.

(142) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en række parter den metode, som konsulenten anvender, og hævdede, at den ikke ville nå anerkendte videnskabelige standarder. Som nævnt ovenfor i betragtning 137 blev metoden vurderet og resultaterne krydstjekket og efterprøvet og som følge heraf anset for at være på linje med andre offentliggjorte oplysninger og derfor forholdsvis pålidelige. Særlige punkter, der blev rejst af de interesserede parter, især af AFASE, blev præciseret og gjort tilgængelige for interesserede parter i undersøgelsens åbne dossier.

(143) CCCME hævdede, at metoden til dataaggregering ikke var præciseret. Denne påstand blev afvist, da de relevante oplysninger var gjort tilgængelige for alle de interesserede parter i undersøgelsens dossier, så de kunne konsultere dem.

(144) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en række parter deres bekymringer med hensyn til Kommissionens valg af konsulent og til kvaliteten af de indsendte oplysninger. I den forbindelse hævdedes det, at konsulentens oplysninger kan bestilles og købes på ad hoc-basis for at opfylde specifikt definerede anmodninger fra potentielle kunder og derfor ikke nødvendigvis er objektive. Desuden anfægtede CCCME, at de oplysninger, der indsamles af konsulenten, kan betragtes som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, da oplysningerne i vidt omfang bygger på antagelser og beregninger. Det hævdedes endvidere, at de indsendte oplysninger ikke i tilstrækkelig grad var dokumenteret i dossieret, og at de ikke var af en positiv, objektiv og kontrollerbar karakter.

(145) Med hensyn til disse påstande henvises der til betragtning 136-137 ovenfor, hvor der blev givet yderligere oplysninger vedrørende udvælgelsen af konsulenten. Desuden skal det bemærkes, at Kommissionen hyrede konsulenten ud fra de bedste tilgængelige oplysninger på det pågældende tidspunkt og i fuld overensstemmelse med Kommissionens gældende finansforordning for proceduren. Ydermere mindes der om, at konsulentens evne til at levere alle de nødvendige oplysninger rettidigt var af stor betydning, eftersom Kommissionen var forpligtet af lovbestemte frister for offentliggørelsen af de foreløbige konklusioner i den igangværende undersøgelse.

(146) Med hensyn til kvaliteten af de leverede oplysninger og, hvorvidt de kan betragtes som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, som nævnt i betragtning 137 ovenfor, blev konsulentens metode til indsamling af oplysningerne undersøgt, og det blev vurderet, at den var af en tilfredsstillende kvalitet. Som også nævnt ovenfor i samme betragtning blev oplysningerne fra konsulenten desuden krydstjekket med andre kilder, hvor det var muligt, og fundet rimeligt nøjagtige. Endelig bemærkes det, at konsulenten har en database, som ajourføres regelmæssigt, uafhængigt af kundernes behov og ønsker. Den samme database anvendes til at aggregere og levere statistikker over solcelleindustrien til forskellige kunder, og derfor måtte påstanden om, at oplysningerne ikke er objektive, afvises.

(147) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en interesseret part, at Kommissionen ikke havde fremlagt oplysninger om kilder, anvendte metode og virksomheder, som konsulenten samarbejdede med for at indsamle de leverede makroøkonomiske oplysninger. En anden interesseret part gentog, at konsulentens metode angiveligt fører til unøjagtige resultater. Flere interesserede parter anmodede om yderligere oplysninger om den metode, der anvendes af konsulenten, såsom de gennemsnitlige svarprocenter på spørgeskemaer/interview, procentandelen af oplysninger, der er indsamlet gennem hver kanal, hvordan disse efterprøves, hvilke tilnærmede værdier/antagelser der anvendes til at generere oplysningerne, antal virksomheder, for hvilke der udarbejdes tilnærmede værdier og mindst et udvalg af antallet af arbejdstagere hos konsulenten.

(148) Med hensyn til disse påstande bemærkes det, at Kommissionen efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger oplyste de interesserede parter om konsulentens metode og kilder til aggregering af oplysninger og behandlede specifikke spørgsmål fra de interesserede parter i den forbindelse efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. De interesserede parters anmodninger om yderligere oplysninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anses for at være dækket af de oplysninger, der blev gjort tilgængelige efter indførelsen af midlertidig told, i det omfang fortrolighedsbegrænsningerne tillod det. Det fremhæves endvidere, at Kommissionen under kontrolbesøget undersøgte, hvordan oplysningerne var blevet indsamlet og aggregeret af konsulenten, og de relevante underliggende forudsætninger for at aggregere oplysningerne. Resultaterne af efterprøvningen var tilfredsstillende, og Kommissionen blev forsikret om rimeligheden af de underliggende forudsætninger og om kvaliteten af de oplysninger, der blev leveret af konsulenten. Endvidere anfægtede parterne ikke oplysningerne som sådan.

(149) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede en anden part om præciseringer med hensyn til antallet af EU-producenter, som konsulenten inddrog i forbindelse med sin indsamling af oplysninger, og sammenfaldet mellem disse og de omkring 215 EU-producenter, som Kommissionen var bekendt med. I den forbindelse præciseres det, at de EU-producenter, som konsulenten inddrog, stort set er de samme som dem, der var kendt for at udgøre EU-erhvervsgrenen i denne undersøgelse, jf. betragtning 133 ovenfor.

(150) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at Kommissionen gennemførte sin analyse af skade på en inkonsekvent måde, eftersom den blev foretaget særskilt for moduler og celler, hvorimod beregningerne af skades- og dumpingmargen var blevet foretaget som et vejet gennemsnit for moduler og celler tilsammen. I den henseende skal det bemærkes, at selv om indikatorerne blev anført særskilt for hver varetype, vedrører konklusionerne for den enkelte indikator den undersøgte vare som helhed. Der mindes desuden om, at moduler og celler er en og

samme vare, og derfor blev dumpingmargener og skadestærskel fastlagt på dette grundlag. Påstanden blev derfor afvist.

(151) Endelig hævdede en anden part, at beregningen af værdierne af de makroøkonomiske indikatorer i UP fejlagtigt var baseret på et simpelt gennemsnit af år 2011 og 2012, da en sådan metode ikke ville være objektiv og ikke ville føre til resultater, som afspejler virkeligheden i UP. Det præciseres, at et simpelt gennemsnit af oplysningerne kun blev anvendt i de tilfælde, hvor tendenserne i de pågældende perioder var ensartede. Hvis tendenserne var forskelligartede, blev metoden tilpasset tilsvarende ved at inddrage markedsrealiteterne. Den pågældende part uddybede ikke, i hvilket omfang resultaterne af den anvendte metode ikke afspejlede markedsrealiteterne. Disse påstande blev derfor afvist.

(152) På baggrund af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger i denne henseende, bekræftes konklusionerne i betragtning 98-101 i forordningen om midlertidig told.

2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

(153) En række parter hævdede, at skaden burde være blevet vurderet særskilt for det bundne marked og det frie marked. En part fremførte, at oplysninger vedrørende celler bestemt til bunden anvendelse burde være blevet udelukket fra skadesvurderingen, fordi de ikke blev påvirket af dumpingimporten.

(154) Som nævnt i betragtning 105 i forordningen om midlertidig told burde forbrug, salgsmængde, produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, vækst, investeringer, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet, likviditet, investeringsafkast, evne til at rejse kapital og dumpingmargenens størrelse undersøges i forhold til EU-erhvervsgrenens samlede aktivitet, dvs. inklusive bunden anvendelse, da den produktion, som er bestemt til det bundne marked, ligeledes blev påvirket af konkurrence fra importen fra det pågældende land.

(155) Undersøgelsen har således vist, at vertikalt integrerede EU-producenter blev tvunget til at importere dumpingvarer (celler) og til at indstille produktionen af disse varer til en kostpris, der lå over importprisen, som følge af pristrykket fra dumpingimporten. Endvidere afslørede undersøgelsen også, at det frie marked og det bundne marked udviste ensartede pristendenser, hvilket ligeledes viste, at de var påvirket af den pågældende import i lige høj grad.

(156) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en række parter, at Kommissionen havde undladt at fremlægge en passende og velunderbygget analyse af det bundne marked eller at forklare, hvorfor en særskilt analyse ikke var blevet gennemført. En part hævdede, at der ikke var blevet fremlagt oplysninger om betydningen af EU-produktionen bestemt til bunden anvendelse. Det blev desuden hævdet, at betragtning 106 i forordningen om midlertidig told, hvori det konkluderes, at priserne på det bundne marked ikke altid afspejler markedspriserne, var i strid med konklusionerne i betragtning 155 ovenfor om, at det frie marked og det bundne marked udviste ensartede pristendenser.

(157) Det skal først bemærkes, at betragtning 105 i forordningen om midlertidig told indeholder begrundelser for, at det fandtes passende at undersøge skadesindikatorerne (undtagen rentabiliteten) i forhold til den samlede aktivitet i EU-erhvervsgrenen, herunder den bundne anvendelse. I den forbindelse mindes der om, jf. samme betragtning, at undersøgelsen viste, at produktionen bestemt til det bundne marked også blev påvirket af konkurrence fra importen fra Kina, hvilket som sådan ikke blev

anfægtet af de interesserede parter. Påstanden om, at der ikke blev givet forklaringer på, at der ikke blev foretaget en særskilt analyse, blev derfor afvist. Det følger ligeledes af denne konklusion, at det også måtte afvises, at der burde være foretaget en særskilt analyse af det bundne marked.

(158) På grundlag af ovenstående blev betydningen af EU-produktionen bestemt til bunden anvendelse ikke betragtet som et væsentligt element, og det skal dernæst bemærkes, at EU-produktionen af celler bestemt til bunden anvendelse tegnede sig for omkring halvdelen af den samlede produktion i UP. Endelig skal det præciseres, at den kendsgerning, at priserne på det bundne marked ikke afspejler priserne på det frie marked, ikke nødvendigvis er i strid med den kendsgerning, at begge priser fulgte samme tendenser, da de stadig kan være på forskellige niveauer, eller prisudsvingene kan være højere eller lavere og dermed give et anderledes billede. Ud fra ovenstående blev påstandene vedrørende det bundne marked afvist.

(159) De berørte parter fremlagde ikke nogen oplysninger, som kunne have devalueret resultaterne vedrørende fastlæggelsen af Unionens marked. På dette grundlag blev påstandene i den henseende afvist, og konklusionerne i betragtning 102-106 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

3. EU-forbruget

(160) En interesseret part fremførte, at oplysninger vedrørende EU-forbruget af den undersøgte vare varierer betydeligt alt afhængigt af den anvendte kilde. Denne part fremførte, at der kun kan fastlægges pålidelige oplysninger ud fra oplysninger indhentet fra specialiserede institutioner eller forskningscentre. I lyset af forklaringerne og konklusionerne i betragtning 134-152 ovenfor vedrørende pålideligheden af de oplysninger, der er leveret af konsulenten og anvendt i undersøgelsen, blev dette argument afvist.

(161) Den samme part hævdede, at EU-forbruget ikke bør fastlægges ved en simpel sammenlægning af tilgængelig produktionskapacitet for moduler i Unionen, og at forbrug af moduler til EU-erhvervsgrenens egne projekter burde trækkes herfra. Dette argument blev afvist, da forbrug af moduler blev fastlagt ud fra nyetablerede anlæg i Unionen. Dette er almindelig praksis for fastlæggelse af modulforbrug. For celler blev forbruget fastlagt ud fra Unionens produktion af moduler.

(162) En anden part hævdede, at der i den metode, der beskrives af konsulenten, tages højde for, at det er vanskeligt at fastlægge pålidelige forbrugstal. Det blev desuden hævdet, at EU-erhvervsgrenens importoplysninger og eksportsalg enten byggede på ukontrollerbare beregninger eller ufuldstændige oplysninger, og at Kommissionens krydstjek ikke var tilstrækkeligt til at føre til den konklusion, at disse oplysninger faktisk var pålidelige og nøjagtige.

(163) Som allerede nævnt ovenfor i betragtning 136 og 137 undersøgte Kommissionen kvaliteten af de oplysninger og metoder, der anvendes til at indsamle dem, under et kontrolbesøg, på grundlag af hvilket det blev konkluderet, at de anvendte metoder er hensigtsmæssige og resultaterne nøjagtige og forholdsvis pålidelige. Påstanden blev derfor afvist.

(164) På dette grundlag og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftes konklusionerne i betragtning 107-109 i forordningen om midlertidig told.

4. Import fra det pågældende land

4.1. Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land

(165) En interesseret part fremførte, at oplysninger vedrørende importmængder af den undersøgte vare varierer betydeligt alt afhængigt af den anvendte kilde. Denne part fremførte, at der kun kan fastlægges pålidelige oplysninger ud fra oplysninger indhentet fra specialiserede institutioner eller forskningscentre. I lyset af forklaringerne og konklusionerne i betragtning 134-152 ovenfor vedrørende pålideligheden af de oplysninger, der er leveret af konsulenten og anvendt i undersøgelsen, blev dette argument afvist.

(166) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en interesseret part metoden til fastlæggelse af den samlede importværdi fra Kina og hævdede, at den havde bygget på transaktioner foretaget på cif-niveau ufortoldet, og at det derfor er tvivlsomt, om disse transaktioner havde været bestemt for EU-forbruget. Det præciseres vedrørende denne påstand, at den samlede importværdi fra Kina, som oplyst af konsulenten, ikke var blevet anvendt i forbindelse med de foreløbige og de endelige konklusioner, og at kun importmængderne og importpriserne blev fastlagt i forbindelse med undersøgelsen, jf. betragtning 110-113 i forordningen om midlertidig told. Da metoden til at fastlægge importpriserne ikke blev anfægtet som sådan af den interesserede part, henvises der til de relevante konklusioner i betragtning 113-117 i forordningen om midlertidig told og betragtning 168-176 nedenfor. Ovennævnte påstand blev derfor afvist.

(167) På dette grundlag og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende importen af den pågældende vare fra Kina, bekræftes konklusionerne i betragtning 110-112 i forordningen om midlertidig told.

4.2. Importpriser og prisunderbud

(168) En samarbejdsvillig ikke forretningsmæssigt forbundet importør hævdede, at importpriserne burde være blevet fastlagt på grundlag af dennes import af den pågældende vare til Unionen. De oplysninger, som denne importør bidrog med til undersøgelsen, dækkede imidlertid kun en brøkdel af den samlede import til Unionen, og der kunne ikke drages nogen meningsfulde konklusioner om den gennemsnitlige importpris for al import fra Kina i hele den betragtede periode, som dækker flere år. Derfor blev denne påstand afvist.

(169) En anden part hævdede, at der ikke blev gjort rede for metoden til bestemmelse af priserne, navnlig for hvordan oplysninger fra forskellige kilder var blevet sammenkørt og afstemt. Det blev desuden hævdet, at importomkostningerne burde have bygget på efterprøvede oplysninger indsamlet i forbindelse med undersøgelsen snarere end på beregninger.

(170) Det vurderes, at den metode, der blev fremlagt for de interesserede parter, er tilstrækkeligt fyldestgørende til, at man kan forstå, hvordan tallene blev fastlagt. For så vidt angår importomkostningerne, præciseres det, at der blev foretaget en justering af spotpriserne for at nå frem til cif-priserne. Den foretagne beregning blev bekræftet ved hjælp af oplysninger indsamlet i forbindelse med undersøgelsen.

(171) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede en række interesserede parter om mere detaljerede oplysninger om beregningerne af prisunderbud end de oplysninger, der allerede var blevet givet i betragtning 116 i forordningen om midlertidig told. For så vidt som disse oplysningers følsomme natur og det forhold, at EU-producenterne var blevet indrømmet anonymitet, tillod det, blev der afgivet yderligere oplysninger i bilaterale fremlæggelser af oplysninger.

(172) I tråd med afgørelsen om at udelukke wafere fra varedækningen (jf. betragtning 28-32 ovenfor) blev disse varer også holdt ude ved beregningen af prisunderbuddet. Desuden var der en række ændringer i de cif-priser, som de interesserede parter havde indberettet. Da stikprøven af ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev revideret af de grunde, der er anført i betragtning 21, blev de gennemsnitlige omkostninger efter importen for den nye stikprøve af importører anvendt, når der forelå oplysninger og de var fyldestgørende.

(173) Den reviderede prissammenligning blev foretaget pr. varetype for transaktioner i samme handelsled, i givet fald efter passende justering og fradrag af nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen udtrykt i procent af omsætningen i UP hos EU-producenterne i stikprøven viste vejede gennemsnitlige underbudsmargener på 19,8 %-32,1 % for moduler, 4 %-28,5 % for celler og 8 %-29 % for den pågældende vare samlet set.

(174) Det bør bemærkes, at for en eksporterende producent i stikprøven blev der fastlagt et negativt prisunderbud for celler. De eksporterede mængder var imidlertid ikke betydelige og kan derfor ikke betragtes som repræsentative.

(175) En stikprøveudtaget eksporterende producent anfægtede kilden til justeringen for monoceller til multiceller uden dog at dokumentere denne påstand. Faktisk blev der ikke fremlagt nye oplysninger eller ny dokumentation, og påstanden blev derfor afvist.

(176) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende importpriserne fra Kina og beregningerne af prisunderbud, bekræftes konklusionerne i betragtning 113-117 i forordningen om midlertidig told som ændret ovenfor.

5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

5.1. Baggrund

(177) En række parter satte spørgsmålstegn ved den generelle pålidelighed af de makroøkonomiske skadesindikatorer, der anvendes af Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse. De fremførte, at de tendenser, der var blevet konstateret i forbindelse med en række af disse indikatorer, afveg fra tendenserne for de samme indikatorer for EU-producenterne i stikprøven. Der blev navnlig henvist til EU-produktion, produktivitet, salg, gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger og beskæftigelse.

(178) Som nævnt i betragtning 121 i forordningen om midlertidig told blev de makroøkonomiske indikatorer fastlagt i forhold til alle producenter i Unionen. Hvis de samme oplysninger indsamles vedrørende enkelte EU-producenter eller en gruppe af EU-producenter (dvs. de stikprøveudtagne EU-producenter), er tendenserne ikke nødvendigvis identiske, da f.eks. vægten af den enkelte virksomhed ikke tages i betragtning i en sådan sammenligning. Derfor giver resultaterne af sammenligningen af makroøkonomiske indikatorer for alle EU-producenter og for de stikprøveudtagne EU-producenter ikke nødvendigvis mening og gør det ikke muligt at konkludere, at det ene eller det andet sæt oplysninger er upålideligt. Under alle omstændigheder forholder det sig sådan, at når man sammenligner tendenserne i EU-erhvervsgrenens makroøkonomiske indikatorer med de samme konsoliderede indikatorer for EU-producenterne i stikprøven, kan der konstateres forskelle i tendenserne for flere indikatorers vedkommende såsom EU-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet, salgsmængde, beskæftigelse og produktivitet mellem 2011 og UP. For alle disse indikatorer klarede EU-producenterne i stikprøven sig bedre end den samlede EU-erhvervsgren. Grunden hertil er, at i UP indstillede mange EU-

producenter, der ikke indgik i stikprøven, deres produktion eller blev insolvente og fik således en negativ indvirkning på den makroøkonomiske indikator, der blev beregnet på EU-plan. Disse påstande blev derfor afvist.

(179) En interesseret part hævdede, at konklusionen, jf. betragtning 153 i forordningen om midlertidig told, om at analysen af EU-erhvervsgrenens situation viste en klar nedadgående tendens for alle de vigtigste skadesindikatorer, byggede på oplysninger fra konsulenten. I den forbindelse skal det præciseres, at på den ene side byggede de makroøkonomiske indikatorer, jf. tabel 4-a - 6-c i forordningen om midlertidig told, på oplysninger indhentet fra konsulenten og, hvor det var muligt, krydstjekket med andre tilgængelige kilder. På den anden side byggede de mikroøkonomiske indikatorer, jf. tabel 7-a - 11-c i forordningen om midlertidig told, på oplysninger indhentet fra EU-producenterne i stikprøven og efterprøvet på stedet af Kommissionen. Det bør også bemærkes, at afgørende faktorer for EU-erhvervsgrenens skadelige situation som f.eks. EU-erhvervsgrenens rentabilitetsniveau, den gennemsnitlige salgspris i Unionen og beregningerne af prisunderbuddet byggede på oplysninger indsamlet fra EU-producenterne i stikprøven og eksporterende producenter som efterprøvet på stedet. Ovennævnte påstand blev derfor afvist.

(180) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende den generelle metode til vurdering af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation, bekræftes konklusionerne i betragtning 118-123 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Makroøkonomiske indikatorer

5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(181) AFASE hævdede, at den produktionsmængde, der var fastlagt for moduler i betragtning 124 i forordningen om midlertidig told, og EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet, som var fastlagt for moduler og celler i samme betragtning, var overvurderet, og fremlagde oplysninger fra andre kilder (dvs. EPIA, IMS og BNEF), som viser lavere mængder.

(182) Den produktionsmængde, der er fastlagt i betragtning 124 i forordningen om midlertidig told, bygger på oplysninger, som omfatter både børsnoterede virksomheder og virksomheder, der ikke er børsnoterede. Udviklingen i EU-produktionen, jf. betragtning 124 i forordningen om midlertidig told, er i overensstemmelse med den udvikling i EU-forbruget, som blev fastslået i betragtning 108 i forordningen om midlertidig told. Derimod udviste oplysningerne fra AFASE om produktionsmængder forskellige tendenser i forhold til EU-forbruget, jf. betragtning 108 i forordningen om midlertidig told, og i forhold til de statistikker for EU-forbruget, der er offentliggjort af EPIA.

(183) For så vidt angår produktionskapacitet, viste undersøgelsen, at konklusionerne, jf. betragtning 124 i forordningen om midlertidig told, omfattede produktionskapaciteten i virksomheder, der indgav konkursbegæring eller indstillede produktionen i UP, selv om de ikke havde solgt deres produktionsanlæg og maskiner og dermed var i stand til at genoptage produktionen meget hurtigt. Ligeledes omfattede tallene i betragtning 124 i forordningen om midlertidig told, jf. betragtning 182 ovenfor, oplysninger fra virksomheder, der ikke er børsnoterede.

(184) Endelig blev oplysningerne fra den uafhængige konsulent efterprøvet og fundet rimeligt nøjagtige, jf. betragtning 137 ovenfor. På grundlag af ovenstående fandtes oplysningerne fra AFASE, der byggede på andre tilgængelige kilder, ikke at være i strid med de foreløbige konklusioner.

(185) En accept af tallene fra AFASE ville under alle omstændigheder ikke have indflydelse på den generelle konklusion om, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, da den negative tendens i disse indikatorer, dvs. EU-produktion og EU-produktionskapacitet, ville være endnu mere udtalt.

(186) En samarbejdsvillig ikke forretningsmæssigt forbundet importør hævdede, at produktionsmængden, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen burde være blevet fastlagt udelukkende ud fra oplysningerne for EU-producenterne i stikprøven. Da dette er makroøkonomiske indikatorer, bør de imidlertid fastlægges på niveauet for alle EU-producenter for at tegne et meningsfuldt og fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation. Påstanden blev derfor afvist.

(187) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede en part Kommissionen om at præcisere, hvordan konsulenten havde beregnet den årlige EU-produktion. En anden part anmodede Kommissionen om at uddybe forklaringerne vedrørende afstemningen af de forskellige tilgængelige oplysninger vedrørende den samlede EU-produktionskapacitet. En anden part foreslog, at oplysningerne om Unionens samlede produktion og produktionskapacitet burde være blevet leveret af EU-producenterne i stikprøven, da dette ville have givet et mere pålideligt resultat. I den forbindelse blev det hævdet, at offentligt tilgængelige oplysninger var upræcise på grund af den fortrolige karakter af disse oplysninger, og at alle forskningscentre eller konsulenter måtte basere deres analyser på en række beregninger og antagelser.

(188) Det præciseres, at den årlige EU-produktion blev beregnet ud fra de tal, som EU-producenterne indberettede til konsulenten. Når den årlige produktion for en bestemt EU-producent ikke kunne opnås for et specifikt år, blev den beregnet ved at anvende kapacitetsudnyttelsesgraden fra det foregående år på den nye produktionskapacitet for det pågældende år. Institutionerne har også sammenlignet konsulentens tal med de tal, som EU-erhvervsgrenen oplyste i besvarelserne af spørgeskemaet forud for indledningen. Tallene er ensartede.

(189) For så vidt angår anmodningen om at uddybe forklaringerne vedrørende afstemningen af de forskellige tilgængelige oplysninger om EU-produktionskapaciteten, skal det bemærkes, at disse oplysninger allerede var blevet fremlagt i det åbne dossier, som er til rådighed for de interesserede parter. Denne påstand blev derfor afvist.

(190) Endelig er EU-produktionen og EU-produktionskapaciteten makroøkonomiske indikatorer og skal derfor fastsættes på niveauet for den samlede EU-erhvervsgren snarere end på niveauet for de EU-producenter, der indgik i stikprøven.

(191) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at den anvendte metode til indsamling af produktionsdata (hovedsagelig interviews og besøg på produktionsanlæg) ikke førte til pålidelige oplysninger på grund af disse oplysningers fortrolige karakter og virksomhedernes deraf følgende tilbageholdenhed med at fremlægge dem. En sådan metode kan derfor ikke betragtes som hensigtsmæssig. Dette blev angiveligt bekræftet af, at selv om konsulenten anvendte et meget højere antal EU-producenter end det antal, som Kommissionen inddrog i undersøgelsen af repræsentativiteten i den indledende fase, er den samlede produktionsmængde fastlagt af konsulenten lavere end den samlede produktionsmængde fastlagt af Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen af repræsentativiteten. Denne part hævdede endvidere, at oplysningerne vedrørende denne skadesindikator derfor ikke kan betragtes som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

(192) Det skal først og fremmest præciseres, at antallet af producenter inddraget af konsulenten på den ene side og Kommissionen på den anden side stort set var det samme, og at argumentet om, at resultaterne ikke stemte overens, derfor måtte afvises. Dernæst mindes der om, at de oplysninger, som blev indsamlet af konsulenten, blev krydstjekket med andre kilder, hvor dette var muligt, og det blev konkluderet, at beregningerne var tilstrækkeligt pålidelige. Det bekræftes derfor, at konsulentens oplysninger om produktionsdata blev betragtet som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

(193) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 124-128 i forordningen om midlertidig told.

5.2.2. Salgsmængder og markedsandel

(194) En interesseret part hævdede, at EU-erhvervsgrenens markedsandel for moduler allerede var nede på 19 % i 2009, og at et fald på 6 procentpoint i den betragtede periode ikke kan betragtes som skade.

(195) Faldet i markedsandel på 6 procentpoint i den betragtede periode skal ses på baggrund af en stigning i EU-forbruget af moduler på over 200 % i samme periode. EU-erhvervsgrenen kunne ikke drage fordel af det øgede forbrug; tværtimod, selv i en situation med øget forbrug kunne den ikke øge sin salgsmængde tilsvarende og tabte markedsandele. Påstanden blev derfor afvist.

(196) En part hævdede, at den anvendte metode til indsamling af salgsoplysninger (hovedsagelig interviews og besøg på produktionsanlæg) ikke førte til pålidelige oplysninger på grund af disse oplysningers fortrolige karakter og virksomhedernes deraf følgende tilbageholdenhed med at fremlægge dem. En sådan metode kan derfor ikke betragtes som hensigtsmæssig. Oplysningerne kan heller ikke anses for at være positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Som nævnt ovenfor i betragtning 137 blev de oplysninger, som blev indsamlet af konsulenten, krydstjekket med andre kilder, hvor dette var muligt, og det blev konkluderet, at beregningerne var tilstrækkeligt pålidelige. Det bekræftes derfor, at konsulentens oplysninger om salgsdata blev betragtet som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

(197) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens salgsmængde og dens markedsandele, bekræftes konklusionerne i betragtning 129-131 i forordningen om midlertidig told.

5.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

(198) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at metoden til fastlæggelse af den samlede beskæftigelse i Unionen i den betragtede periode var ukorrekt. Denne part hævdede, at i tilfælde, hvor beskæftigelsesfrekvensen for en specifik EU-producent ikke forelå, blev den gennemsnitlige beskæftigelse for de EU-producenter, for hvilke disse oplysninger var til rådighed, inddraget i stedet. Dette måtte afvises, da der blev anvendt en anden metode til at fastlægge den samlede beskæftigelse, dvs. i tilfælde, hvor beskæftigelsesdata for en bestemt EU-producent ikke forelå, blev dette tal beregnet ud fra oplysninger fra samme virksomhed for de(t) foregående år. Som nævnt ovenfor i betragtning 137 blev denne metode efterprøvet og fundet hensigtsmæssig. Påstanden blev derfor afvist.

(199) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende niveauet for EU-erhvervsgrenens beskæftigelse og produktivitet, bekræftes konklusionerne i betragtning 132-134 i forordningen om midlertidig told.

5.2.4. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

(200) Da der ikke blev fremsat bemærkninger i denne forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 135-136 i forordningen om midlertidig told.

5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(201) En interesseret part anfægtede konklusionerne om, at faldet i de gennemsnitlige salgspriser havde haft en ødelæggende indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Denne hævdede, at EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige omkostninger faldt tilsvarende, og at et prisfald derfor er naturligt. Som beskrevet i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told fastslog undersøgelsen imidlertid, at EU-erhvervsgrenens salgspris faldt endnu mere end dens gennemsnitlige produktionsomkostninger, og derfor afspejledes et sådant fald i omkostningerne ikke i EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Det bekræftes derfor, at faldet i EU-erhvervsgrenens salgspriser havde en ødelæggende virkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet, og påstandene i så henseende blev afvist.

(202) En anden part anfægtede konklusionen i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told om, at priserne lå under det bæredygtige niveau i UP, og hævdede, at det var op til markedskræfterne at afgøre dette. Den samme part gjorde også indsigelse mod konklusionen i samme betragtning om, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at udnytte omkostningsbesparelserne på grund af pristrykket fra dumpingimporten. Institutionerne bemærker i den forbindelse følgende: "under det bæredygtige niveau" betyder, at EU-erhvervsgrenen solgte med tab og derfor ikke kunne overleve på længere sigt. Spørgsmålet om, hvorvidt prisniveauet er bæredygtigt, er derfor blot et spørgsmål om forholdet mellem produktionsomkostninger og priser. Ved "ikke var i stand til at udnytte omkostningsbesparelser" forstås, at omkostningerne ikke faldt så hurtigt som priserne. Begge disse udtalelser dokumenteres i betragtning 138 i forordningen om midlertidig told. Påstanden måtte derfor afvises.

(203) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, bekræftes konklusionerne i betragtning 137 og 138 i forordningen om midlertidig told.

5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(204) Den samme interesserede part hævdede, at i modsætning til, hvad der er anført i betragtning 140 i forordningen om midlertidig told, har der ikke været nogen inflation i den betragtede periode, og at den samlede stigning i arbejdskraftomkostningerne derfor ikke kunne være blevet forårsaget af denne faktor.

(205) I modsætning til, hvad den berørte part hævdede, viste undersøgelsen, at der var inflation i den betragtede periode, og at stigningen i arbejdskraftomkostninger, der er begrænset til moduler, kan forklares ved inflation og produktivitetsstigning.

(206) En interesseret part hævdede, at den skadelige situation for EU-erhvervsgrenen skyldtes stigningen i arbejdskraftomkostningerne og det samtidige fald i produktiviteten. Det bør imidlertid for det første bemærkes, at arbejdskraftomkostningerne forblev stabile, for så vidt angår celler, hvorimod produktiviteten steg for både celler og moduler. Stigningen i sidstnævnte kan derfor

forklares ved øget produktivitet. Desuden har undersøgelsen vist, at arbejdskraftomkostningerne ikke udgør en væsentlig del af produktionsomkostningerne, som allerede nævnt i betragtning 203 i forordningen om midlertidig told. Påstanden måtte derfor afvises.

(207) På den baggrund bekræftes konklusionerne i betragtning 139-140 i forordningen om midlertidig told.

5.3.3. Lagerbeholdninger

(208) En interesseret part hævdede, at stigningen i lagerbeholdningerne i den betragtede periode, udtrykt som en procentdel af den samlede produktion, ville være ubetydelig og derfor ikke kan betragtes som bevis for skade. Denne part hævdede også, at fremlæggelsen af lagerværdier i betragtning 141 i forordningen om midlertidig told er misvisende, fordi lagerbeholdningerne blev udtrykt i kW snarere end i MW i modsætning til EU-erhvervsgrenens produktionsmængde.

(209) I den forbindelse skal det bemærkes, at betragtning 143 i forordningen om midlertidig told ændres og affattes "Stigningen lagerbeholdningerne for samme vare i den betragtede periode er derfor *ikke* en relevant faktor for at fastslå EU-erhvervsgrenens væsentlige skade". At der er tale om en skrivefejl fremgår af foregående punktum, hvori det konkluderes, at EU-producenterne vil have tendens til at have begrænsede lagre, da deres produktion baseres på ordrer.

(210) Endelig blev det betragtet som irrelevant for afgørelsen om, hvorvidt EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, om lagrene udtrykkes i kW eller i MW som sådan.

(211) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede flere parter, at lagrene burde være blevet fastlagt for EU-erhvervsgrenen som helhed, og at tal for kun ti EU-producenter ikke var repræsentative. Det præciseres, at lagrene blev betragtet som en mikroøkonomisk indikator og derfor burde fastlægges ud fra de oplysninger, der er indsamlet på virksomhedsniveau, i dette tilfælde ud fra stikprøven af EU-producenter, som anses for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen som helhed. Ovennævnte påstand blev derfor afvist.

(212) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende lagerbeholdninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 141-143 i forordningen om midlertidig told.

5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast, evne til at rejse kapital

(213) Efter en bemærkning fra en interesseret part præciseres det, at erklæringen om, at likviditeten fulgte en "gradvis negativ tendens" mellem 2009 og UP, i betragtning 148 i forordningen om midlertidig told, var forkert, fordi likviditeten for moduler ganske vist var faldende mellem 2009 og 2010, men faktisk var stigende i 2011 og faldende igen i UP.

(214) Den samme part hævdede, at investeringstallene, jf. betragtning 149 i forordningen om midlertidig told, var for lave i forhold til EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet, jf. betragtning 124 i forordningen om midlertidig told. Til støtte for sin påstand hævdede denne part at være bekendt med en EU-producents investering i kapacitetsforøgelser til meget højere omkostninger. Den berørte part konkluderede derfor, at EU-erhvervsgrenens fastlagte produktionskapacitet måtte have været overvurderet. Det skal bemærkes, at denne påstand ikke blev underbygget med beviser, især for så vidt angår den investering, som den pågældende EU-producent havde foretaget. I modsætning hertil byggede investeringstallene i forordningen om midlertidig told på

faktiske og efterprøvede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven. Det bør bemærkes, at denne påstand også byggede på en sammenligning mellem de stikprøveudtagne EU-producenters samlede investeringer og den samlede produktionskapacitet for EU-erhvervsgrenen som helhed, hvilket ikke kan betragtes som et passende sammenligningsgrundlag, da det ikke var de samlede investeringer for EU-erhvervsgrenen som helhed, der blev taget i betragtning. Påstanden måtte derfor afvises.

(215) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast, evne til at tilvejebringe kapital, bekræftes konklusionerne i betragtning 144-152 i forordningen om midlertidig told.

5.4. Konklusioner

(216) I lyset af ovenstående bekræftes konklusionerne i betragtning 153-158 i forordningen om midlertidig told, nemlig at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

(217) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede en række interesserede parter, at den analyse af årsagssammenhæng, der var blevet foretaget, ikke adskilte, sondrede imellem og kvantificerede de skadelige virkninger af dumpingimporten i forhold til virkningerne af andre kendte faktorer, som samtidig skader EU-erhvervsgrenen. Det blev endvidere hævdet, at Kommissionen har undladt at foretage en kollektiv analyse af disse andre kendte faktorer.

(218) Som reaktion på denne påstand bør det bemærkes, at Kommissionen i overensstemmelse med etableret praksis først undersøgte, om der er en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, og dernæst undersøgte, om nogen af de andre kendte faktorer havde brudt årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten. I forbindelse med denne analyse blev virkningerne af andre kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation vurderet, og der blev sondret mellem dem og dumpingimportens skadelige virkninger for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Det blev konstateret, at ingen af dem havde en betydelig indvirkning, hvis nogen overhovedet, på erhvervsgrenens situation, der kunne ændre ved det forhold, at den væsentlige skade må tilskrives dumpingimporten. Af disse grunde blev argumentet afvist.

(219) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte en række interesserede parter ovennævnte argumenter. Det blev i den forbindelse hævdet, at Kommissionen udtrykkeligt og med en velbegrundet og passende forklaring burde fastslå, at den skade, der skyldes andre faktorer end dumpingimporten, ikke bør tilskrives denne import.

(220) Det blev i forbindelse med denne undersøgelse efter en gennemgang af alle kendsgerninger konkluderet, at dumpingimporten isoleret set har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I den forbindelse var det ikke muligt at opgøre virkningerne af andre kendte faktorer, og der blev derfor foretaget en kvalitativ vurdering, jf. betragtning 164-222 i forordningen om midlertidig told. Konklusionen var, at det blev bekræftet, at EU-erhvervsgrenens væsentlige skade skyldtes dumpingimporten. Indvirkningerne af andre faktorer på EU-erhvervsgrenens negative udvikling blev rent faktisk anset for at være begrænsede. Det bør bemærkes, at

grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, ikke indeholder nogen forpligtelse med hensyn til, hvordan den analyse, som bør gennemføres af, hvad skaden kan og ikke kan tilskrives, skal udformes. Derimod fastsættes i grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, at disse analyser skal foretages sådan, at det er muligt at udskille og adskille dumpingimportens skadevirkninger fra andre faktorers skadevirkninger. Undersøgelsen afslørede ikke noget bevis på, at alle andre kendte faktorer, der kan have bidraget til den forvoldte skade, samlet eller isoleret set, brød årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. På baggrund af ovenstående analyse blev det bekræftet, at andre kendte faktorer ikke var af en sådan art, at de kunne omstøde konklusionen om, at den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, må tilskrives dumpingimporten. På denne baggrund blev disse argumenter afvist.

(221) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde en række interesserede parter indsigelse mod konklusionen i betragtning 160 i forordningen om midlertidig told. De gentog, at markedsvilkårene for den undersøgte vare er forskellige i de enkelte medlemsstater, og at analysen af årsagssammenhæng derfor burde foretages for hver enkelt medlemsstat særskilt. Desuden hævdede disse parter, at de nationale støtteordninger, soleksponeringen og elpriserne (herunder regulerede afgifter) varierer medlemsstaterne imellem, og at der desuden er forskellige markedssegmenter på hvert marked (boliganlæg på under 40 kW, handels- og industrianlæg på mellem 40 kW og 1 MW og anlæg til forsyningsmarkedsegmentet på mellem 1 MW og 10 MW). På den baggrund hævdede de, at analysen af årsagssammenhæng bør foretages særskilt for hver medlemsstat på den ene side og for segmenter i stor skala og boligsegmenter på den anden side.

(222) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte nogle interesserede parter deres påstand om, at analysen af årsagssammenhæng burde foretages for hver medlemsstat særskilt, uden dog at fremlægge yderligere argumenter eller nye beviser i den forbindelse.

(223) Undersøgelsen har vist, at salgs- og importpriser er ensartede i hele Unionen. Det kan derfor konkluderes, at der rent faktisk findes ét marked for den undersøgte vare. Undersøgelsen afslørede heller ikke, at producenterne i den enkelte medlemsstat eller region koncentrerede deres aktiviteter på dette specifikke marked, eller at dumpingimporten var koncentreret i en medlemsstat eller region. Desuden hævdede ingen af de interesserede parter, at dumping og skade bør analyseres for hver medlemsstat særskilt, hvilket imidlertid ville være en forudsætning for at foretage en særskilt analyse af årsagssammenhængen pr. medlemsstat. Der blev i forbindelse med undersøgelsen ikke fundet beviser for, at dette ville have været en hensigtsmæssig tilgang, navnlig da der var ensartede priser i hele Unionen på den undersøgte vare på EU-plan. Det skal desuden bemærkes, at soleksponeringen kan være forskellig i forskellige regioner i de samme medlemsstater, f.eks. har Sydfrankrig mere soleksponering end Nordfrankrig, eller at forskellige regioner i én medlemsstat kan have forskellige støtteordninger (f.eks. i Belgien), og at disse faktorers indvirkning på efterspørgslen kan variere fra den ene region til den anden inden for samme medlemsstat. De forskellige regelsæt i de enkelte medlemsstater og/eller regioner og de forskellige betingelser såsom soleksponering berettiger imidlertid ikke en særskilt analyse af årsagssammenhængen og dermed en særskilt skades- og dumpinganalyse. Disse påstande måtte derfor afvises.

(224) En anden interesseret part fremførte, at selv om andre faktorer er relevante, er de nationale støtteordninger fortsat den vigtigste faktor til at fastslå efterspørgslen. Den

samme part anfægtede også, at der allerede var nået netparitet nogle steder, og fremførte, at priserne på moduler var steget siden UP, mens elpriserne var faldet Denne hævdede endvidere, at det under alle omstændigheder forholder sig sådan, at de lovmæssige, økonomiske og tekniske forhold i hvert fald i visse medlemsstater ikke muliggør tilslutning til nettet, og at det derfor for disse medlemsstater var irrelevant, hvorvidt der var nået netparitet. Denne part fremlagde dog ikke dokumentation for ovennævnte påstande. Under alle omstændigheder bekræfter ovennævnte argumenter, at situationen med hensyn til nationale støtteordninger samt netparitet i et vist omfang kan være forskellig medlemsstaterne imellem. Ingen af de indsendte oplysninger var imidlertid af en sådan art, at de kan godtgøre, at en særskilt analyse for hver medlemsstat ville være berettiget.

(225) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte den samme interesserede part sin påstand og fremlagde en række oplysninger, som angiveligt viste de forskellige markedsvilkår pr. medlemsstat og pr. segment. De fremlagte oplysninger kunne dog ikke betragtes som afgørende, da de bestod af en powerpoint-præsentation uden dokumentation og derfor ikke viste, at en særskilt analyse for hver medlemsstat ville være berettiget. Denne parts påstand blev derfor afvist.

(226) På dette grundlag blev det konkluderet, at en analyse af årsagssammenhængen pr. medlemsstat og/eller region og pr. segment ikke ville svare til markedsrealiteterne. Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger i denne henseende, bekræftes konklusionerne i betragtning 159-160 i forordningen om midlertidig told.

(227) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen gennemførte analysen af årsagssammenhængen på en inkonsekvent måde, idet skadesanalysen blev foretaget for moduler og celler særskilt, mens analysen af årsagssammenhængen ikke sondrede mellem varetyper. I den henseende skal det bemærkes, at skadesindikatorerne ganske vist blev anført særskilt for hver varetype, men at konklusionerne for hver indikator vedrører den undersøgte vare som helhed. Der skal desuden mindes om, at moduler og celler er en og samme vare, og at analysen af årsagssammenhængen derfor blev foretaget på det grundlag. Påstanden blev derfor afvist.

2. Dumpingimportens virkninger

(228) En interesseret part anfægtede, at der var en tilstrækkelig sammenhæng mellem dumpingimporten af den pågældende vare fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Det blev hævdet, at dette underbygges på den ene side af, at EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen for celler voksede betydeligt fra 2009 til 2010 (fra tabsgivende til 12 % fortjeneste), mens den kinesiske import skete til 36 % lavere priser end EU-erhvervsgrenens priser og fordoblede sin markedsandel i samme periode. På den anden side erhvervede den kinesiske import mellem 2010 og 2011 kun 6 procentpoint i markedsandel, selv om forbruget voksede betydeligt mere i samme periode, mens EU-erhvervsgrenen alligevel havde et tab på 36 %. Denne part fremførte endvidere, at for så vidt angår UP, lå importen af celler fra andre tredjelande på samme prisniveau som importen fra Kina, men erhvervede en større markedsandel svarende til EU-erhvervsgrenens tab af markedsandel.

(229) Undersøgelsen viste, at den kinesiske markedsandel voksede støt for alle varetyper i den betragtede periode (17 procentpoint for moduler, 17 procentpoint for celler). Dumpingimporten fra Kina voksede med over 300 % for moduler og 482 % for celler. Samtidig var der et betydeligt og støt fald i de kinesiske importpriser (64 % for moduler og 42 % for celler i den betragtede periode), og i UP underbød de EU-erhvervsgrenens priser betydeligt. Samtidig mistede EU-erhvervsgrenen

markedsandele i den betragtede periode, og som beskrevet i betragtning 153 og 154 i forordningen om midlertidig told udviste alle de vigtigste skadesindikatorer en negativ tendens. Det bekræftes derfor, at der er et klart tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele.

(230) Som det fremgår af betragtning 161 og 162 i forordningen om midlertidig told, blev dette tidsmæssige sammenfald fastslået for alle varetyper særskilt. Endvidere fører en særskilt analyse af virkningen af importen på EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen for hvert år i den betragtede periode ikke til meningsfulde resultater, da forekomst af dumping og væsentlig skade samt en årsagssammenhæng mellem disse faktorer ikke behøver at fastslås for hvert år særskilt. Sammenfaldet mellem dumpingimporten og den væsentlige skade påvises tilstrækkeligt ved en analyse af udviklingen i hele den betragtede periode.

(231) Det skal også bemærkes, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet er en af de faktorer, der er nævnt i grundforordningens artikel 3, stk. 5, og som bør undersøges, når dumpingimportens indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation undersøges. Alene den omstændighed, at EU-erhvervsgrenen var rentabel i et specifikt år, betyder ikke nødvendigvis, at den ikke led væsentlig skade. Desuden behøver EU-erhvervsgrenens tab af markedsandel ikke at svare nøjagtigt til stigningen i dumpingimportens markedsandel for at fastslå en årsagssammenhæng mellem skaden og dumpingimporten. Endelig blev andre faktorer (f.eks. importen fra andre tredjelande eller udviklingen i forbruget), som kunne have haft en indflydelse på EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation, undersøgt og behandlet særskilt i betragtning 164-224 i forordningen om midlertidig told.

(232) Det tidsmæssige sammenfald mellem en voksende dumpingimport i betydelige mængder, som underbyder EU-erhvervsgrenens priser, og en stadig mere usikker situation for EU-erhvervsgrenen er en tydelig indikator for årsagssammenhæng i det foreliggende tilfælde, jf. betragtning 161-163 i forordningen om midlertidig told. Påstandene vedrørende den manglende sammenhæng mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, blev derfor afvist.

(233) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede samme interesserede part fortsat analysen af årsagssammenhæng, da EU-erhvervsgrenens rentabilitet ikke var blevet analyseret særskilt for visse år (navnlig 2010), men for hele den betragtede periode.

(234) Det bør i den forbindelse bemærkes, at der ikke kan drages brugbare konklusioner om årsagssammenhæng ved at isolere et specifikt år i den betragtede periode og samtidig se bort fra udviklingen i EU-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode og dens sammenhæng med udviklingen i dumpingimporten. En sådan analyse kan kun give et delbillede, og der kan ikke drages brugbare konklusioner heraf. De rentabilitetstal, som også lå til grund for andre af EU-erhvervsgrenens finansielle indikatorer i 2010, var derfor høje som følge af en særlig markant stigning i EU-forbruget, der skyldtes meget gunstige støtteordninger, som gav EU-erhvervsgrenen sin stærkeste salgsstigning samme år, men stigningen var kun af midlertidig karakter og under ingen omstændigheder bæredygtig for denne type erhvervsgren. Påstanden måtte derfor afvises.

(235) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dumpingimportens virkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 159-163 i forordningen om midlertidig told.

3. Andre faktorers indvirkning

3.1. Import fra andre tredjelande

(236) Flere interesserede parter fremsatte bemærkninger efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger til konklusionerne vedrørende importen fra andre tredjelande, og de genfremsatte dem efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Disse parter bragte imidlertid ikke nye oplysninger eller dokumentation frem i lyset, som kunne have ændret de pågældende foreløbige konklusioner.

(237) Disse parter fremhævede navnlig mængden af import af celler fra Taiwan. Den absolutte importmængde af den pågældende vare fra Taiwan (1 132 MW) udgør imidlertid kun en meget lille andel (under 5 %) af det samlede EU-forbrug (21 559 MW) og i forhold til importen fra Kina (15 005 MW). Derfor bidrog importen fra Taiwan kun marginalt, hvis overhovedet, til EU-erhvervsgrenens skade og brød ikke årsagssammenhængen.

(238) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende importen fra andre tredjelande, bekræftes konklusionerne i betragtning 164-167 i forordningen om midlertidig told.

3.2. Udviklingen i EU-forbruget

(239) En interesseret part hævdede, at Kommissionen ikke havde analyseret virkningen af udviklingen i forbruget. I den forbindelse hævdedes det, at importen fra Kina ikke opsamlede hele stigningen i forbruget, og at EU-erhvervsgrenen ganske vist, for så vidt angår moduler, mistede markedsandel mellem 2009 og 2010, men alligevel øgede sin rentabilitet i samme periode. Det blev desuden fremført, at i 2009, hvor importen af celler fra Kina kun havde en markedsandel på 8 %, led EU-erhvervsgrenen alligevel et tab på 8 %.

(240) Som nævnt i betragtning 168 i forordningen om midlertidig told forholdt det sig sådan, at trods faldet i EU-forbruget i UP enten fastholdt dumpingimporten fra Kina sin markedsandel (moduler) eller øgede den (celler) til skade for EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode. Det kan derfor ikke konkluderes, at faldet i forbruget var af et sådant omfang, at det kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført. Endvidere viste undersøgelsen, at da EU-erhvervsgrenens kapacitet under alle omstændigheder var meget lavere end forbrugsniveauerne, kunne det vigende forbrug i UP ikke have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens skadelige situation. Derfor blev denne påstand afvist.

(241) En anden interesseret part anfægtede, at efterspørgslen i Unionen vil fortsætte med at bestå selv i mangel af nationale støtteordninger. Denne part fremførte, at der er en sammenhæng mellem efterspørgsel og støtteordninger, og at projekter i solcellesektoren ikke længere ville være rentable og efterspørgslen efter solpaneler derfor ligeledes bortfalde i mangel af sådanne ordninger.

(242) Som nævnt i betragtning 169 i forordningen om midlertidig told dukkede der oplysninger op i forbindelse med undersøgelsen, som tydede på, at selv i mangel af støtteordninger ville der stadig være efterspørgsel i Unionen også fremover. Denne part fremlagde ikke nogen oplysninger, som kunne have rokket ved disse konklusioner. Da der ikke fremkom nye oplysninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 169 til forordningen om midlertidig told, og påstanden afvistes.

(243) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at den kendsgerning, at EU-erhvervsgrenens kapacitet under alle omstændigheder ikke opfyldte EU-efterspørgslen, er irrelevant, da EU-erhvervsgrenens salgsmængde af moduler faldt i tråd med faldet i forbruget, og den gentog, at faldet i forbruget mellem 2011 og UP forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Selv om EU-forbruget og salgsmængden af moduler rent faktisk faldt i samme takt mellem 2011 og UP, skal dette ses i forhold til udviklingen i de kinesiske dumpingpriser, der underbød EU-erhvervsgrenens priser betydeligt og dermed tvang EU-erhvervsgrenen til at sælge til tabsgivende priser. Der skal i den forbindelse mindes om, jf. betragtning 111 i forordningen om midlertidig told, at dumpingimporten fra Kina enten bevarede sin markedsandel (moduler) eller øgede den (celler), da forbruget var faldende. Samtidig faldt de kinesiske importpriser betydeligt og underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser væsentligt. Derfor blev denne påstand afvist.

(244) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende udviklingen i EU-forbruget, bekræftes konklusionerne i betragtning 168 og 169 i forordningen om midlertidig told.

3.3. Faste afregningspriser som det vigtigste eksempel på støtteordninger

(245) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog flere parter, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, var forvoldt af udviklingen i faste afregningspriser. De hævdede, at udviklingen i faste afregningspriser udøvede et stærkt tryk på priserne i nedadgående retning og dermed på EU-erhvervsgrenens rentabilitet. En interesseret part hævdede, at det kun var indvirkningen af udviklingen i faste afregningspriser på efterspørgslen, der blev undersøgt, hvorimod indvirkningen på priserne også burde være blevet analyseret. I samme forbindelse hævdede en række interesserede parter, at de fleste medlemsstater gennemførte omfattende nedskæringer allerede i 2010 og dermed lagde et pres i nedadgående retning på modulpriserne.

(246) For så vidt angår denne påstand, skal det bemærkes, at medlemsstaterne gennemførte nedskæringer i de faste afregningspriser på forskellige tidspunkter og med forskellig hastighed, og at det er temmelig vanskeligt at tegne et samlet billede af Unionen. Uanset hvornår de faste afregningspriser nåede meget lave niveauer, kan det betydelige fald i Unionens priser og rentabilitet i den betragtede periode ikke udelukkende eller hovedsageligt forklares ved nedskæringerne i de faste afregningspriser. For det første forholder det sig sådan, at ud fra de oplysninger, der er indsamlet for Tyskland og Italien, som tilsammen tegnede sig for omkring 75 % af EU-markedet i 2011, var faldet i den gennemsnitlige salgspris mere udtalt end faldet i faste afregningspriser i UP. For det andet viser den indsamlede dokumentation, at i visse lande som Italien var EU-erhvervsgrenen nødt til at sænke sine priser betydeligt selv i forbindelse med meget generøse afregningspriser. Endelig blev EU-producenterne i UP nødt til at sælge til priser, der lå under deres produktionsomkostninger, hvilket hovedsagelig var en følge af, at de kinesiske eksporterende producenter sad på 80 % af EU-markedet og derfor på magten til at påvirke prisfastsættelsesmekanismen.

(247) Undersøgelsen fastslog endvidere, at frem til 2011 gjorde de højere faste afregningspriser sammen med faldet i priserne på moduler i Unionen investeringer i solenergi yderst attraktive, da investorerne opnåede meget høje afkast. Dette førte derfor til et stort antal investeringer og dermed stor efterspørgsel efter solcellepaneler. Som følge af den stigende efterspørgsel steg det samlede beløb til faste afregningspriser betydeligt, og de fleste medlemsstater nedjusterede de eksisterende

ordninger med faste afregningspriser bl.a. for at undgå en stigning i elomkostningerne. Dette viser, at nedskæringer i de faste afregningspriser også kan have været resultatet af de faldende priser og ikke omvendt.

(248) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at der var et modsætningsforhold mellem betragtning 246 ovenfor om, at en vurdering af efterspørgslen for Unionen som helhed er vanskelig, og betragtning 223 ovenfor, hvoraf det fremgår, at en analyse af årsagssammenhængen pr. medlemsstat ikke ville føre til brugbare resultater. Det skal i den forbindelse præciseres, at i den vurdering, der foretages i betragtning 246 ovenfor, henvises der til vanskeligheden ved at tegne et samlet billede af udviklingen i de faste afregningspriser for Unionen som helhed og ikke til EU-efterspørgslen som hævdet af den interesserede part. Som følge heraf kan det konkluderes, at der ikke er noget modsætningsforhold mellem de to betragtninger, og påstanden blev derfor afvist.

(249) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at selv i en situation med høje faste afregningspriser kan modulpriserne falde betydeligt som følge af den teknologiske udvikling, stordriftsfordele, omkostningsbesparelser og stigende global produktionskapacitet. Med hensyn til denne påstand skal det bemærkes, at den indsamlede dokumentation viser, at de italienske producenter måtte sænke deres priser til et niveau under produktionsomkostningerne, selv da de faste afregningspriser var høje. Mens ovennævnte faktorer ganske vist kan have haft en indvirkning på de gennemsnitlige omkostninger, kan de ikke forklare, hvorfor EU-producenter måtte sænke deres priser til et niveau under deres produktionsomkostninger. Det konkluderes derfor, at det hovedsagelig var dumpingimporten fra Kina, der pressede priserne til et uholdbart niveau, og påstanden blev afvist.

(250) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at der ikke er dokumentation for konklusionen i betragtning 247 ovenfor om, at nedskæringer i de faste afregningspriser også kan have været et resultat af faldende priser og ikke omvendt.

(251) Det bemærkes, at konklusionerne i betragtning 247 ovenfor byggede på de oplysninger, der var tilgængelige i forbindelse med undersøgelsen, og det beskrevne scenario blev faktisk anset for rimeligt i betragtning af omstændighederne på dette specifikke marked. Derfor blev dette argument afvist.

(252) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde en part atter opmærksom på sin uenighed i den konklusion, at det nedadgående prispres på EU-producenterne navnlig kom fra dumpingimporten, og hævdede, at det tværtimod var nedskæringerne i de faste afregningspriser, der tvang EU-producenterne til at sænke deres priser. Den samme part gentog, at når der blev skåret ned i de faste afregningspriser, faldt priserne på solcelleanlæg i takt med nedskæringerne i de faste afregningspriser, således at omkostningerne for projektudviklere ikke steg, hvilket i sidste ende forårsagede prispresset på EU-producenterne.

(253) Da der ikke blev fremlagt afgørende beviser til støtte for disse påstande, fastholdt Kommissionen sin analyse og konklusionerne i betragtning 246-247 ovenfor.

(254) Den samme part hævdede, at markederne er drevet af udviklingen i de faste afregningspriser, og fremlagde oplysninger, der viser antallet af solcelleanlæg for 2012 og 2013 i Det Forenede Kongerige. De oplysninger, som denne part fremlagde, var en publikation fra den britiske regering baseret på ugentlige registreringer i det centrale britiske register for faste afregningspriser (Central FiT Register - CFR). Det

bemærkes, at disse oplysninger hovedsagelig vedrørte en periode uden for UP og kun omhandlede én medlemsstat, mens denne undersøgelse vedrørte situationen på EU-markedet som helhed. Under alle omstændigheder anfægtes det ikke, at niveauet for de faste afregningspriser påvirker efterspørgslen, da rentabiliteten af investeringerne i områder med mindre solekspонering afhænger af niveauet for de faste afregningspriser. For at påvise, at det niveau, som de faste afregningspriser blev fastsat på i UP, forvoldte skaden, ville de interesserede parter imidlertid have skullet påvise, at en prisstigning hos EU-producenterne til det ikke skadevoldende niveau ville have betydet, at EU-producenterne ikke ville have været i stand til at sælge den pågældende vare, fordi investeringer i solcellesystemer ikke ville have været rentable på disse prisniveauer. Der er ikke fremlagt sådanne beviser. Denne påstand blev derfor afvist.

(255) Derfor blev påstanden om, at nedskæringer i de faste afregningspriser brød årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført, afvist.

(256) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog en part, at udviklingen i de faste afregningspriser gjorde solcelleinvesteringsmulighederne uattraktive for investorer og dermed mindskede efterspørgslen efter varen. En anden part hævdede, at konklusionerne i betragtning 173 i forordningen om midlertidig told om, at der stadig foretages investeringer i Spanien på trods af suspensionen af ordningerne om faste afregningspriser, var ukorrekte.

(257) Virkningen af faste afregningspriser på efterspørgslen blev behandlet i betragtning 173 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremført nye argumenter i den forbindelse, blev ovenstående påstand om, at efterspørgslen faldt på grund af udviklingen i de faste afregningspriser, afvist. For så vidt angår investeringer i Spanien, præciseres det, at konklusionerne i betragtning 177 i forordningen om midlertidig told bygger på oplysninger indhentet i forbindelse med undersøgelsen og efterprøvet under et kontrolbesøg på stedet. Da den berørte part ikke fremlagde nye oplysninger eller dokumentation i denne forbindelse, måtte påstanden afvises.

(258) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede flere parter, at i forbindelse med de lave faste afregningspriser var investeringer i solcelleprojekter kun økonomisk levedygtige, hvis der blev investeret i solpaneler til en lavere pris importeret fra Kina. Derfor blev det fremført, at nedskæringerne i de faste afregningspriser forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. En anden part hævdede, at niveauet for den faste afregningspris påvirker prisfastsættelsesmekanismen for moduler.

(259) Det bør bemærkes, at omkostningerne for et modul, hvor et projekt stadig ville være økonomisk levedygtigt, varierer fra medlemsstat til medlemsstat eller fra region til region afhængigt af en lang række faktorer som f.eks. faste afregningspriser, andre lovgivningsmæssige incitamenter, solekspонering, konventionelle elpriser osv.

(260) Desuden viste undersøgelsen, at nuværende anlæg er mindre og mindre afhængige af de faste afregningspriser, da der sandsynligvis vil være opnået netparitet for solceller for visse typer anlæg i flere regioner i Europa som f.eks. store dele af Italien, Spanien, Portugal, Sydfrankrig og Grækenland.

(261) Af ovennævnte grunde blev påstande i den forbindelse afvist.

(262) En interesseret part hævdede, at Kommissionen ikke undersøgte, om EU-erhvervsgrenen havde undladt at tage højde for, at de offentlige støtteordninger pludselig ville blive afviklet eller mindre favorable. Der blev ikke fremført argumenter til støtte for påstanden. Det bør dog bemærkes, at der ud fra den indsamlede

dokumentation ikke er nogen oplysninger, der tyder på, at EU-erhvervsgrenen reagerede på markedssignalerne (dvs. udvikling i forbruget) og andre tilgængelige oplysninger (dvs. nedskæringer i støtteordninger) på en urimelig måde. Derfor blev denne påstand afvist.

(263) En interesseret part fremførte, at nedskæringerne i de faste afregningspriser forårsagede faldet i EU-erhvervsgrenens salg, fordi investeringerne kun havde været levedygtige til de overkommelige kinesiske priser. De beviser, der blev indsamlet, viser faktisk kun et mindre fald i EU-erhvervsgrenens salg i UP i modsætning til, hvad der kunne forventes, hvis solenergiprojekter kun havde været gennemførlige med kinesiske moduler. Tværtimod steg EU-erhvervsgrenens salg af moduler indtil 2011 og faldt derefter lidt i UP og fulgte samme tendens som forbruget. Derfor blev denne påstand afvist.

(264) En anden interesseret part hævdede, at konklusionerne i betragtning 174 og 175 i forordningen om midlertidig told, om at ændringer i de faste afregningspriser ikke brød årsagssammenhængen, ikke bygger på noget faktisk eller retligt grundlag og ikke er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7, fordi Kommissionen undlod at vurderede omfanget af den skade, der er forårsaget af nedskæringerne i de faste afregningspriser, og fordi den var af den opfattelse, at det betydelige fald i EU-erhvervsgrenens priser kun var en konsekvens af den kinesiske dumpingimport. Den samme part hævdede, at nedgangen i prisen på moduler, celler og wafere var et globalt fænomen og ikke skyldtes presset fra den kinesiske import.

(265) For så vidt angår påstanden om, at Kommissionen undlod at vurdere omfanget af den skade, der er forårsaget af nedskæringer i de faste afregningspriser, henvises der til betragtning 174, 175 og 182 i forordningen om midlertidig told og til betragtning 245-263 ovenfor, hvor Kommissionen konkluderede, at hverken faldende efterspørgsel eller de faste afregningsprisers indvirkning på Unionens priser kunne bryde årsagssammenhængen mellem den skade, som er forvoldt EU-erhvervsgrenen, og dumpingimporten fra Kina, uanset om og i hvilket omfang de sandsynligvis blev forårsaget af nedskæringer i de faste afregningspriser. Derfor blev påstanden om, at Kommissionens konklusioner ikke bygger på noget faktisk grundlag, afvist. For så vidt angår påstanden om, at faldet i prisen på moduler og celler var et globalt fænomen, henvises der til betragtning 164-167 i forordningen om midlertidig told, hvor mængder og priser ved import fra andre lande end Kina til Unionen vurderes. Der var ganske vist en global nedadgående tendens i priserne på moduler og celler, men priserne på dumpingimporten fra Kina har forværret den nedadgående tendens til tabsgivende niveauer. På grundlag af ovenstående blev påstanden afvist.

3.4. Anden finansiel støtte til EU-erhvervsgrenen

(266) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende andre finansielle støtteordninger til EU-erhvervsgrenen, bekræftes konklusionerne i betragtning 184 og 185 i forordningen om midlertidig told.

3.5. Overkapacitet

(267) En interesseret part genfremsatte den påstand, at overkapaciteten på det globale marked såvel som på EU-markedet forvoldte den væsentlige skade snarere end importen fra Kina. I den forbindelse blev det fremført, at EU-erhvervsgrenen udvidede sin kapacitet for meget, som det fremgår af den lave kapacitetsudnyttelsesgrad, og at enhver skade derfor var selvforskyldt. De påståede virkninger af overkapaciteten i EU

og på verdensplan blev allerede behandlet i betragtning 185-190 i forordningen om midlertidig told, og da der ikke fremkom noget nyt element, måtte påstanden afvises.

(268) En anden interesseret part hævdede, at overkapaciteten førte til prisrationalisering. I den forbindelse skal det bemærkes, at på den ene side førte overkapaciteten rent faktisk til et "kapløb mod bunden" og pristryk for EU-erhvervsgrenen, som i gennemsnit oversteg nedskæringen i produktionsomkostningerne. På den anden side fulgte kapacitetsforøgelserne i EU-erhvervsgrenen markedsudviklingen og blev betragtet som rimelige, jf. betragtning 186 i forordningen om midlertidig told, Desuden var produktionskapacitetsforøgelsen for celler mindre end for moduler. Den berørte part fremlagde ingen nye oplysninger eller ny dokumentation i denne forbindelse, og påstandene måtte derfor afvises.

(269) En anden interesseret part hævdede, at den skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldes, at EU-erhvervsgrenen udelukkende fokuserede på specialiserede investeringer, og at den ikke havde foretaget de nødvendige investeringer i kapacitetsforøgelser og nedbringelse af omkostninger. Denne påstand kunne heller ikke bekræftes af konklusionerne af undersøgelsen, som viste, at EU-erhvervsgrenen øgede sin produktionskapacitet og effektivitet i den betragtede periode, jf. betragtning 124 og 187 i forordningen om midlertidig told. Påstanden blev derfor afvist.

(270) Desuden hævdede en interesseret part, at EU-erhvervsgrenen øgede sin produktionskapacitet på trods af den allerede lave kapacitetsudnyttelsesgrad og derved påførte sig selv skade. Denne påstand byggede på en sammenligning af investeringstendensen hos de stikprøveudtagne EU-producenter og kapacitetsudnyttelsestendensen i hele EU-erhvervsgrenen, hvilket ikke er et egnet sammenligningsgrundlag. Endvidere viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen ikke havde udvidet sin produktionskapacitet i et omfang, som oversteg udviklingen i EU-forbruget; derfor blev dette argument afvist.

(271) Hertil kommer, at den indsamlede dokumentation viser, at EU-erhvervsgrenen gennem investeringer i nye maskiner kunne nedbringe sine produktionsomkostninger og blive mere omkostningseffektiv. Derfor måtte denne påstand afvises.

(272) En interesseret part hævdede, at konklusionerne i betragtning 189 i forordningen om midlertidig told var i strid med konklusionerne i betragtning 124 og 186 i forordningen om midlertidig told, uden dog at give yderligere forklaringer eller præcisere arten eller omfanget af de påståede modstridende konklusioner. Denne påstand måtte derfor afvises.

(273) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en række interesserede parter, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsforøgelser var rimelige og fulgte udviklingen på markedet og navnlig udviklingen i EU-forbruget. For så vidt angår moduler, voksede produktionskapaciteten imidlertid med 106 %, mens EU-forbruget voksede med 221 % i den betragtede periode, altså med mere end det dobbelte. For så vidt angår celler, voksede produktionskapaciteten ligeledes med 39 %, mens EU-forbruget voksede med 87 % i den betragtede periode. Dette viser, at kapacitetsforøgelsen var væsentligt lavere end stigningen i forbruget og derfor ikke kan betragtes som urimelig, da der ikke på noget tidspunkt var overkapacitet i Unionen. Desuden bør analysen af, om kapacitetsforøgelserne var rimelige, ikke bygge på en år til år-analyse, men bør tage hensyn til tendensen i hele den betragtede periode. Kapacitetsforøgelser vil derfor typisk først blive fuldt operationelle en vis tid efter, at investeringen blev foretaget, og analysen af et særskilt år kan føre til et fordrejet billede. Denne påstand blev derfor afvist.

(274) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens overkapacitet, bekræftes konklusionerne i betragtning 185-190 i forordningen om midlertidig told.

3.6. Råvareprisernes virkninger

(275) En række interesserede parter gentog, at EU-erhvervsgrenen eller i det mindste en del af den ikke kunne drage fordel af prisfaldet på polysilicium i UP på grund af langtidskontrakter på råmaterialer. Med henvisning til konklusionerne i betragtning 193 i forordningen om midlertidig told om, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at genforhandle sine langsigtede aftaler med sine leverandører (herunder waferproducenter) og derfor kunne drage fordel af lavere priser, hævdede disse parter, at genforhandlingerne eller opsigelsen af langtidskontrakter på polysilicium og/eller wafere medførte sanktioner. Til støtte for dette argument fremlagde disse parter presseartikler, hvoraf det fremgik, at visse EU-producenter var involveret i tvister eller havde opsagt deres kontrakter. Nogle parter fremlagde oplysninger, der angiveligt bekræfter, at de langfristede kontrakter ikke kunne genforhandles.

(276) Polysilicium er det vigtigste råmateriale for producenter af wafere. Undersøgelsen afslørede, at priserne på polysilicium steg i 2008, hvor de toppede på omkring 500 USD pr. kg, men faldt igen i 2009 og nåede ned på omkring 50-55 USD pr. kg i slutningen af 2009 med kun en let stigning i 2010 og starten af 2011. Priserne faldt betydeligt i UP og endte på 30 USD pr. kg (FFC Scientific and Policy Reports, PV Status Report 2012). Det bør bemærkes, at polysiliciumprisernes indvirkning på EU-erhvervsgrenen kun kunne være ret marginal, da enhver indvirkning på produktionsomkostningerne til fremstilling af celler og moduler blev overvæltet på værdikæden. Desuden henviste ovennævnte artikler i pressen til udviklinger efter UP, som ikke påvirkede situationen for de berørte EU-producenter i UP og derfor ikke kan tages i betragtning. Dette spørgsmål blev undersøgt yderligere efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger, og som følge heraf kan det bekræftes, at EU-erhvervsgrenen faktisk var i stand til at genforhandle ikke alene priserne i de langfristede kontrakter, men også kontraktmæssige bøder vedrørende disse langfristede kontrakter.

(277) En af ovennævnte interesserede parter anførte desuden, at det er tilstrækkeligt, at kun nogle af EU-producenterne er blevet berørt af langfristede kontrakter, og at situationen for den samlede EU-erhvervsgren er irrelevant. Denne hævdede, at højere omkostninger ikke nødvendigvis behøver at påvirke alle erhvervsdrivende på samme måde. Dette argument overser den konklusion, at for EU-erhvervsgrenen som helhed kunne man konstatere, at de gennemsnitlige polysiliciumpriser i mange tilfælde ikke var højere end markedspriserne eller priserne på spotmarkedet, og at spørgsmålet om, hvorvidt højere omkostninger påvirker alle eller kun få erhvervsdrivende, derfor ikke blev anset for relevant. Dette argument blev derfor afvist.

(278) En anden interesseret part anmodede om, at Kommissionen udskilte, sondrede imellem og kvantificerede virkningerne af de enkelte faktorer, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation; navnlig virkningen af det betydelige fald i polysiliciumpriserne bør betragtes særskilt. I den forbindelse blev det fremført, at det snarere var faldet i polysiliciumpriserne end pristrykket fra importen fra Kina, der medførte faldet i salgspriserne. For så vidt angår EU-erhvervsgrenen, bør det bemærkes, at de gennemsnitlige salgspriser faldt langt mere end svarende til faldet i de gennemsnitlige produktionsomkostninger, på hvilket råmaterialepriserne kunne have en virkning. Dette argument blev derfor afvist.

(279) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en række interesserede parter, at indvirkningen af faldet i priserne på polysilicium på EU-erhvervsgrenens omkostninger ikke blev begrænset eller overvæltet på værdikæden, således som det blev konkluderet i undersøgelsen. Som allerede anført i betragtning 276 ovenfor er polysilicium imidlertid den vigtigste råvare for producenter af wafere, derfor blev det konstateret, at eventuelle indvirkninger på produktionsomkostningerne for celler og moduler overvæltes på værdikæden. De interesserede parter fremlagde ingen dokumentation, der kunne have ændret denne konklusion. Undersøgelsen viste ydermere, at faldet i priserne på polysilicium i den betragtede periode blev afspejlet i de stikprøveudtagne EU-producenters gennemsnitlige produktionsomkostninger for celler og moduler, som faldt i samme takt som polysiliciumpriserne. En interesseret part rejste tvivl om virkningen af påståede bøder, som EU-erhvervsgrenen måtte betale som følge af genforhandling af leverandørkontrakter. Det kan i den forbindelse ikke udelukkes, at et begrænset antal producenter måtte betale bøder for annullering af kontrakter om levering af wafere i den betragtede periode. Kommissionen fandt imidlertid ingen beviser for, at disse bøder kunne have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation som helhed eller ville være repræsentative. Den pågældende interesserede part fremlagde heller ikke sådanne beviser. Mens det derfor ikke helt kan udelukkes, at bøder kunne have haft en vis negativ indvirkning på et begrænset antal EU-producenter, er den samlede indvirkning på EU-erhvervsgrenen i bedste fald marginal og kunne derfor ikke bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen som helhed. Disse påstande måtte derfor afvises.

(280) En anden interesseret part hævdede, at faldet i salgspriserne på den undersøgte vare i Unionen til dels skyldes faldet i priserne på polysilicium. Det bør imidlertid i den forbindelse bemærkes, at undersøgelsen viste, at importen fra Kina skete til dumpingpriser, der i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser. Prisfaldet er derfor større end besparelserne i produktionsomkostningerne, der kan forklares ved et fald i råvarepriserne. Hvis prisfaldet udelukkende skyldtes virkningen af faldet i råvarepriserne, ville EU-erhvervsgrenen ikke have været tvunget til at sænke sine salgspriser til et niveau under sine produktionsomkostninger. Denne påstand må derfor afvises.

(281) En anden interesseret part gentog, at en EU-producents tvist efter UP kan have påvirket i hvert fald denne EU-producents situation allerede i UP. Denne part uddybede imidlertid ikke, hvordan og i hvilket omfang en sådan begivenhed efter UP egentlig kunne have haft en indvirkning på denne producents situation i UP. Undersøgelsen afslørede heller ikke nogen beviser for disse virkninger. Derfor måtte denne påstand afvises.

(282) Samme interesserede part rejste desuden tvivl om ovennævnte konklusioner, da der angiveligt ikke blev fremlagt beviser herfor. Konklusionerne i undersøgelsen byggede imidlertid på kendsgerninger og positivt bevismateriale, hvoraf ikke fortrolige udgaver var tilgængelige for alle interesserede parter.

(283) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende råvareprisernes virkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 191-194 i forordningen om midlertidig told.

3.7. Selvforskyldt skade: indvirkning af automatisering, størrelse, stordriftsfordele, konsolidering, innovation, omkostningseffektivitet, EU-erhvervsgrenens import

(284) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte visse interesserede parter den påstand, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes EU-

erhvervsgrenens mangel på tilstrækkelige stordriftsfordele. Det blev hævdet, at mindre producenter var dårligere stillet end store vertikalt integrerede producenter, og at små producenters skade derfor ikke kan tilskrives dumpingimporten. En anden interesseret part fremførte, at automatisering af produktionsprocessen er dyr, og at stordriftsfordele derfor er endnu vigtigere for at nedbringe produktionsomkostningerne.

(285) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen, selv de større, vertikalt integrerede producenter, på grund af dumpingimporten ikke var i stand til fuldt ud at udnytte den høje kapacitetsudnyttelsesgrad til at opnå stordriftsfordele. Under alle omstændigheder afslørede undersøgelsen ikke nogen sammenhæng mellem størrelse, vertikal integration og bedre rentabilitet, da det høje pristryk fra dumpingimporten har ændret denne sammenhæng. Undersøgelsen viste, at fordelen ved stordriftsfordele ikke længere fandtes på et marked, hvor udnyttelsesgraden var lav, hvilket også var tilfældet for de kinesiske producenter. Derfor blev disse påstande afvist.

(286) Endvidere hævdede en interesseret part, at investorer og banker ikke ville finansiere projekter, hvis modulfabrikanten er for lille, da større producenter yder bedre garantier og er mere attraktive for banker. Med andre ord er investorer og banker tilbageholdende med at finansiere solcellerelaterede projekter, der anvender moduler produceret i Unionen. Undersøgelsen viste imidlertid, at investorers og bankers mulige præference for at finansiere kinesiske producenter, der har større produktionskapacitet, er et resultat af den forvridning, som dumpingimporten har skabt på EU-markedet. Som nævnt ovenfor i betragtning 285 spiller størrelsen af produktionslinjerne ikke nogen rolle, hvis udnyttelsesgraden fortsat er lav. Derfor blev dette argument afvist.

(287) En interesseret part gentog, at EU-erhvervsgrenen havde en ugunstig omkostningsstruktur i forhold til sine kinesiske konkurrenter, da sidstnævnte havde lavere omkostninger til arbejdskraft, elektricitet og afskrivninger, og desuden havde det nyeste udstyr. Den berørte part var imidlertid ikke i stand til at fremlægge nye oplysninger eller dokumentation, som kunne ændre denne undersøgelses konklusioner i så henseende. Navnlig påstanden om, at de kinesiske producenter brugte det nyeste udstyr, blev behandlet i betragtning 203 i forordningen om midlertidig told, hvori det hedder, at de eksporterende producenter i Kina ikke havde nogen komparativ fordel, især fordi maskiner og udstyr blev importeret fra Den Europæiske Union. Ovennævnte påstande blev derfor afvist.

(288) En anden part hævdede, at de kinesiske producenter havde en komparativ fordel, for så vidt angår polysiliciumpriser og stordriftsfordele, som medførte lavere omkostninger for maskinerne. Denne part fremlagde ingen nye oplysninger eller dokumentation i den forbindelse, som kunne rokke ved konklusionerne i betragtning 195 og 196 samt 203 i forordningen om midlertidig told. Denne parts påstand måtte derfor afvises.

(289) Der mindes om, at som nævnt i betragtning 203 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 287 ovenfor har de eksporterende producenter i Kina ikke nogen komparativ fordel med hensyn til anvendte råmaterialer og maskiner, da begge hovedsageligt blev importeret fra Unionen. En interesseret part anfægtede ovenstående uden dog at fremlægge beviser herfor. For så vidt angår løn- og generalomkostninger, herunder afskrivninger, udgjorde de i gennemsnit under 10 % af de samlede omkostninger til et modul i UP og anses ikke for at have spillet en væsentlig rolle. For så vidt angår elomkostninger, udgjorde de i gennemsnit under 1 % af de samlede omkostninger til et modul i UP og anses ikke for at have spillet en væsentlig rolle. Endvidere blev påstanden om, at de kinesiske producenter benyttede det nyeste udstyr, ikke dokumenteret.

(290) En interesseret part gentog endvidere, at en række EU-producenter købte celler og/eller moduler fra det pågældende land og videresolgte disse varer på EU-markedet som deres egne. Denne anmodede om, at skade i forbindelse med disse transaktioner ikke blev tilskrevet dumpingimporten. Undersøgelsen afslørede imidlertid, at EU-erhvervsgrenens import af den pågældende vare var komplementær, for så vidt angår typer, og begrænset i mængde i forhold til den samlede EU-produktion, og dens virkning - om nogen - ville derfor kun være marginal og kunne ikke anses for at bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

(291) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør hævdede, at der ikke blev taget tilstrækkelig højde for den kendsgerning, at antallet af ansatte voksede i den betragtede periode, i forordningen om midlertidig told. For så vidt angår denne påstand, bemærkes det, at beskæftigelsen voksede mellem 2009 og 2011 for moduler og derefter faldt i UP. For celler voksede beskæftigelsen indtil 2010, hvorefter den faldt i 2011 og yderligere i UP. Det bemærkes, at for moduler fulgte beskæftigelsen tendensen i EU-produktionen. For så vidt angår celler, kunne EU-erhvervsgrenen ikke drage fordel af det stigende forbrug som forventet, da den kinesiske imports markedsandel steg i hele perioden. Derfor svarer faldet i beskæftigelsen i 2011 og i UP til virksomheder, som enten var blevet insolvente eller ophørte med deres solcelleproduktion.

(292) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en interesseret part, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes EU-erhvervsgrenens begrænsede størrelse og mangel på tilstrækkelige stordriftsfordele. Som allerede forklaret i betragtning 285 ovenfor og i betragtning 195 og 196 i forordningen om midlertidig told kan en vis størrelse og dermed stordriftsfordele ikke længere opnås, når kapacitetsudnyttelsen generelt er lav, og når der findes en enorm overkapacitet på verdensplan. Derfor måtte denne påstand afvises.

(293) Samme part gentog desuden, at den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen skyldtes EU-erhvervsgrenens manglende evne til at realisere omkostningsfordele. Denne part hævdede, at dette navnlig skyldtes, at de fleste EU-producenter var vertikalt integrerede. Denne part fremlagde imidlertid ingen yderligere oplysninger om, i hvilket omfang den kendsgerning, at producenterne er vertikalt integrerede, kunne have haft en negativ indvirkning på deres omkostningsstruktur. Derfor måtte denne påstand afvises.

(294) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes konklusionerne i betragtning 195-206 i forordningen om midlertidig told.

3.8. Konkurrence fra fotovoltaiske tyndfilmsvarer og andre fotovoltaiske teknologier

(295) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte en interesseret part den påstand, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes konkurrencen fra fotovoltaiske varer af tyndfilm og andre fotovoltaiske teknologier, da disse teknologier konkurrerede med den undersøgte vare, især for så vidt angår anlæg på jorden og taganlæg til handel og industri, som udgør en væsentlig del af det samlede EU-marked for solceller.

(296) Det fremgik også af undersøgelsen, at selv om fotovoltaiske tyndfilmsvarer er mindre omkostningstunge end den undersøgte vare, opnåede de kun en begrænset markedsandel af det samlede EU-marked for solenergi i den betragtede periode, da de har meget lavere konverteringseffektivitet og lavere produktion af watt end moduler af

krystallinsk silicium. Ifølge de oplysninger, der er tilgængelige, var markedsandelen af tyndfilmsvarer ikke betydelig i forhold til Unionens samlede solenergimarked i UP. Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 208 i forordningen om midlertidig told om, at selv om der kan være en vis konkurrence mellem varer af tyndfilm og den undersøgte vare, anses denne konkurrence for at være marginal. Af disse grunde måtte de argumenter, der blev fremført i den henseende, afvises.

(297) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde en interesseret part på ny gældende, at konkurrencen fra tyndfilmsvarer sandsynligvis forårsagede den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. Parten hævdede i den forbindelse, at i Tyskland var markedsandelen for tyndfilmsvarer væsentlig på det samlede solenergimarked i det meste af UP, og at den først dalede i starten af 2012.

(298) Undersøgelsen viste rent faktisk, at de gennemsnitlige priser på tyndfilmsvarer lå på lavere niveauer end de gennemsnitlige prisniveauer for den undersøgte vare.

(299) Som fastlagt i betragtning 296 ovenfor har tyndfilmsvarer imidlertid meget lavere konverteringseffektivitet og lavere produktion af watt end moduler af krystallinsk silicium, og derfor kan en eventuel konkurrence mellem disse varer ikke have bidraget til EU-erhvervsgrenens skade, da moduler af krystallinsk silicium er den dominerende teknologi på solenergimarkedet i Unionen. JRC's statusrapport om solenergi fra 2012 konkluderede, at som følge af faldet i polysiliciumpriserne har tyndfilmsvarer i de seneste år tabt markedsandele til moduler af krystallinsk silicium.

(300) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger i den forbindelse bekræftes konklusionerne i betragtning 207-210 i forordningen om midlertidig told.

3.9. Den finansielle krise og dens indvirkninger på adgangen til finansiering

(301) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev det hævdet, at de skadelige virkninger af den finansielle krise og af dens indvirkninger på adgangen til finansiering burde behandles særskilt og ikke tilskrives dumpingimporten.

(302) I denne forbindelse henvises der til betragtning 212 i forordningen om midlertidig told, hvor virkningerne af den finansielle krise og den økonomiske recession på EU-erhvervsgrenens situation blev specifikt behandlet. Denne betragtning indeholder en detaljeret redegørelse for baggrunden for den konklusion, at den økonomiske krise, skønt den har haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimport og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Denne specifikke begrundelse blev ikke anfægtet af de interesserede parter, og de fremlagde heller ikke nogen nye oplysninger eller ny dokumentation, som kunne have rokket ved konklusionerne i nævnte betragtning. Påstandene i den forbindelse blev derfor afvist.

(303) Endvidere hævdedes det, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes EU-erhvervsgrenens manglende evne til at finde passende finansiering, og at Kommissionen burde undersøge, om EU-erhvervsgrenen anmodede om finansiering, mens den var rentabel. Undersøgelsen viste faktisk, at i 2010, hvor EU-erhvervsgrenen stadig var rentabel, øgedes investeringsniveauet for moduler og for celler med henholdsvis 315 % og 10 % i forhold til 2009. Da solcelleindustrien er kapitalintensiv, forventes det, at EU-erhvervsgrenen konstant søger passende finansiering for at forbedre sin omkostningseffektivitet og konkurrere med den illoyale dumpingimport. Det må derfor konkluderes, at den manglende adgang til finansiering var en følge af den forvredne situation forårsaget af dumpingimport og ikke årsagen hertil. Ovenstående påstand blev derfor afvist.

(304) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde en interesseret part atter gældende, at de skadelige virkninger af den finansielle krise bør udskilles og adskilles fra og ikke tilskrives dumpingimporten. Denne part henviste til offentligt tilgængelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at mindst en EU-producent opfattede den finansielle krise som hovedårsagen til sin skadelige situation. Denne undersøgelse byggede sine konklusioner på virksomhedsspecifikke oplysninger, som går langt videre end offentligt tilgængelige udtalelser fra bestemte virksomheder. Den offentligt tilgængelige udtalelse, som der blev henvist til, kan derfor ikke ændre konklusionerne i betragtning 212 i forordningen om midlertidig told, hvor det blev konkluderet, at den finansielle krise ganske vist havde en vis indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, men at den ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen var blevet forvoldt. Denne påstand måtte derfor afvises.

(305) En anden interesseret part hævdede, at forskellen i adgang til finansiering mellem EU-erhvervsgrenen og de kinesiske eksporterende producenter burde tages i betragtning. Denne part hævdede, at dette var en af de vigtigste faktorer, der forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, og ikke dumpingimporten. Det konkluderedes imidlertid, at en række kinesiske eksporterende producenters præferenceadgang til finansiering fordrejede markedet og meget vel kan være en af hovedårsagerne til, at de kinesiske eksporterende producenter kunne eksportere den pågældende vare til dumpingpriser. Denne faktor kan derfor ikke bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der blev forvoldt EU-erhvervsgrenen. Denne påstand blev derfor afvist.

(306) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende finanskrisens virkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 211 og 212 i forordningen om midlertidig told.

3.10. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

(307) Da der ikke blev fremsat bemærkninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 213 og 215 i forordningen om midlertidig told.

3.11. Skifergasforekomster i Unionen

(308) Da der ikke blev fremsat bemærkninger om at tage konklusionerne i betragtning 215-217 i forordningen om midlertidig told op til revision, bekræftes de.

3.12. Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (ETS)

(309) Da der ikke blev fremsat bemærkninger om at tage konklusionerne i betragtning 218 og 219 i forordningen om midlertidig told op til revision, bekræftes de.

3.13. Ledelsesbeslutninger

(310) En række interesserede parter genfremsatte påstanden i betragtning 220 i forordningen om midlertidig told om, at den væsentlige skade, som mindst en af EU-producenterne blev påført, var forårsaget af forkerte ledelsesbeslutninger. Disse parter fremlagde yderligere oplysninger i form af en avisartikel. De fremlagte oplysninger kunne dog ikke efterprøves og kunne ikke rokke ved undersøgelsens konklusioner om, at den pågældende virksomheds ledelsesbeslutninger var normale og forsigtige eller ikke havde indvirkninger på den samlede EU-erhvervsgren. Ovennævnte påstande blev derfor afvist.

(311) Da der ikke blev fremsat andre argumenter i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 220 og 221 i forordningen om midlertidig told.

3.14. Andre regeringspolitikker

(312) Da der ikke blev fremsat bemærkninger i den forbindelse, bekræftes konklusionerne i betragtning 222 i forordningen om midlertidig told.

3.15. Andre påstande

(313) En interesseret part hævdede, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes ulempen ved at være frontløber og den manglende politiske støtte fra Europa-Kommissionen i de foregående år. Denne part hævdede også, at ud over de nationale støtteordninger er også befolkningen, bruttonationalproduktet, elforbruget, finansieringsmuligheder og muligheden for tilslutning til nettet vigtige faktorer på de enkelte markeder. Ovennævnte part var imidlertid ikke i stand til at begrunde sine påstande, som derfor blev afvist.

(314) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog samme interesserede part, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes ulempen ved at være frontløber. Påstanden blev imidlertid hverken analyseret eller begrundet; derfor måtte den afvises.

4. Kumulativ vurdering af de andre faktorer, der konstateredes at bidrage til skaden

(315) Undersøgelsen viste, at følgende andre faktorer kan have bidraget til skaden: import af den pågældende vare fra Taiwan; nedskæringer i de faste afregningspriser; et begrænset antal EU-producenters langsigtede polysiliciumkontrakter; den finansielle og økonomiske krise.

(316) Som vist ovenfor i henholdsvis afsnit 3.1. og 3.6. har importen fra Taiwan og et begrænset antal EU-producenters langsigtede polysiliciumkontrakter i bedste fald bidraget marginalt, da eventuelle virkninger heraf blev overvæltet på værdikæden.

(317) Med hensyn til den økonomiske og finansielle krise viste undersøgelsen, at hovedårsagen til EU-erhvervsgrenens vanskeligheder med at få adgang til den nødvendige kapital til investeringer var dumpingimporten, som hindrede EU-erhvervsgrenen i at sælge sine varer til rentable priser, da EU-markedet var i kraftig vækst (2009-2011).

(318) For så vidt angår de faste afregningspriser, har tredjeparter ikke været i stand til at påvise, at de faste afregningsprisers niveau i UP havde været så lavt, at det kunne have afholdt EU-producenterne fra at sælge den pågældende vare til ikke skadevoldende priser. Institutionerne er af den opfattelse, at nedskæringerne i de faste afregningspriser kan forklare den faldende efterspørgsel, idet investeringerne i visse områder ikke længere var bæredygtige. De kan dog ikke bryde årsagssammenhængen selv sammenlagt med de øvrige faktorer, der har bidraget til skaden, fordi de stadig var på et niveau, hvor EU-producenterne uden dumpingimporten kunne have solgt deres varer til ikke skadevoldende priser.

(319) Selv om den kumulerede virkning af de fire andre faktorer, der muligvis bidrager til skaden, derfor vurderes, er årsagssammenhængen mellem dumping og skade ikke brudt.

5. Konklusion om årsagssammenhæng

(320) Alle virkningerne af andre skadevoldende faktorer end dumpingimporten er blevet analyseret særskilt og samlet. Det konkluderes derfor, at den samlede vurdering af alle de faktorer, som kan have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens skadelige situation (dvs. import fra tredjelande, faste afregningspriser, indvirkning af råvarepriser, finanskrise), samlet set ikke kan forklare den skade, som EU-

erhvervsgrenen forvoldtes, navnlig i form af lave priser og finansielle tab på grund af lavprisimport i betydelige mængder af den pågældende vare fra Kina. På baggrund af ovenstående bekræftes de foreløbige konklusioner i betragtning 223-224 i forordningen om midlertidig told om, at dumpingimporten fra Kina forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.

F. UNIONENS INTERESSER

1. Indledende bemærkninger

(321) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede en interesseret part, at vurderingen af Unionens interesser ikke byggede på et repræsentativt antal erhvervsdrivende.

(322) Kommissionen kontaktede de forskellige erhvervsdrivende på følgende måde.

(323) Ikke forretningsmæssigt forbundne importører: Som omhandlet i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told kontaktede Kommissionen alle 250 ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som klageren havde oplyst om, og udtog en midlertidig stikprøve i henhold til grundforordningens artikel 17 for at dække den største repræsentative importmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Men som det fremgår af betragtning 12 og 232 i forordningen om midlertidig told, viste kun en af de virksomheder, der blev foreløbigt udtaget, sig efter kontrol at være en ikke forretningsmæssigt forbundet importør. Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told blev femten yderligere ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som oprindeligt havde indsendt et stikprøveskema i den indledende fase, men ikke var blevet udtaget til stikprøven, anmodet om at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Seks af dem indvilligede og modtog et spørgeskema, og fem indsendte en besvarelse, hvoraf tre blev anset for at være tilstrækkeligt udførlige. Den endelige stikprøve af ikke forretningsmæssigt forbundne importører omfatter derfor fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der tegner sig for mellem 2 % og 5 % af importen af den pågældende vare. Med hensyn til den lave procentandel skal der mindes om, at hovedparten af importen af den pågældende vare til Unionen ikke finder sted gennem ikke forretningsmæssigt forbundne importører, jf. betragtning 12 i forordningen om midlertidig told.

(324) Andre erhvervsdrivende end ikke forretningsmæssigt forbundne importører (leverandører og aftagere): Som omhandlet i betragtning 226 i forordningen om midlertidig told sendte Kommissionen også særlige spørgeskemaer til omkring 150 erhvervsdrivende, herunder de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der havde givet sig til kende efter indledningen af undersøgelsen, som derfor fik lejlighed til at indsende de relevante oplysninger til Kommissionen. Desuden blev ikke kun besvarelserne af spørgeskemaerne, men også kontrollerbare og behørigt begrundede bemærkninger og tilkendegivelser fra de interesserede parter inden for fristerne taget i betragtning i forbindelse med undersøgelsen, uanset om disse parter havde besvaret spørgeskemaet. Navnlig AFASE fremsatte bemærkninger til Kommissionen på vegne af sine medlemmer - solcellevirksomheder, der også blev analyseret.

(325) I lyset af ovenstående blev der samlet tilstrækkelige elementer til at foretage en meningsfuld vurdering af Unionens interesser. Af disse grunde blev argumentet afvist.

(326) En interesseret part anmodede Kommissionen om at præcisere, hvordan Kommissionen behandlede spørgeskemaer fra importører, som efter dens opfattelse er indgivet af aftagere.

(327) Som svar på denne anmodning præciseres det, at de 36 svar anført i betragtning 241 til forordningen om midlertidig told vedrørte svar på bilag B til indledningsmeddelelsen, hvis formål var at udtage en stikprøve af ikke forretningsmæssigt forbundne importører, hvis dette er relevant.

(328) For så vidt angår spørgeskemabesvarelserne fra de to virksomheder, der er omhandlet i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told, blev en inddraget i den relevante analyse af aftagere. Den anden virksomhed indgav supplerende oplysninger, der viste, at i modsætning til det, der blev anført i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told, var det faktisk en importør af moduler, men ikke en importør af celler. Ikke desto mindre var oplysningerne i denne virksomheds spørgeskemabesvarelse ikke tilstrækkelige til at medtage den i analysen af ikke forretningsmæssigt forbundne importører, da svarene ikke var fyldestgørende.

(329) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger blev der foretaget yderligere kontrolbesøg på stedet hos to projektudviklere, jf. betragtning 8 ovenfor. Desuden blev de seks særlige spørgeskemabesvarelser, jf. betragtning 324, fra tjenesteleverandører, der også var aktive i solcellesektoren (logistik, transport, pr osv.), som oprindelig blev betragtet som værende ikke fyldestgørende, jf. betragtning 241 i forordningen om midlertidig told, analyseret og inddraget i denne undersøgelse, jf. betragtning 369-371 nedenfor.

(330) Kort sagt er der anvendt følgende oplysninger til analysen af Unionens interesser:

– Spørgeskemabesvarelserne fra otte stikprøveudtagne EU-producenter og fire stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne importører samt særlige spørgeskemabesvarelser fra otte leverandører og tretten aftagere (syv projektudviklere/installatører, seks tjenesteleverandører, der også er aktive i solcellesektoren) ud af 150 erhvervsdrivende, som havde givet sig til kende efter indledningen af undersøgelsen og modtaget de særlige spørgeskemaer.

– Oplysninger efterprøvet ved kontrolbesøg på stedet hos otte EU-producenter, en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, to leverandører, fire aftagere (projektudviklere/installatører) og en sammenslutning, jf. betragtning 17 i forordningen om midlertidig told og betragtning 8 ovenfor.

– Oplysninger om Unionens interesser indsendt af andre interesserede pater, herunder sammenslutninger, samt offentligt tilgængelige oplysninger om udviklingen på solcellemarkedet i Europa, navnlig: EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017.

2. EU-erhvervsgrenens interesser

(331) En række interesserede parter anfægtede, at EU-erhvervsgrenen ville være i stand til at drage fordel af eventuelle foranstaltninger, og hævdede, i) at foranstaltningerne vil sænke efterspørgslen efter solcellevarer i Unionen, og derfor vil EU-erhvervsgrenen ikke kunne øge sit salg, ii) at EU-erhvervsgrenen har små produktionsanlæg og derfor ikke er i stand til at opfylde efterspørgslen efter visse typer anlæg som f.eks. tagmonterede industrianlæg og store anlæg på jorden, iii) at EU-producenterne ikke er attraktive for banker, iv) at indførelsen af told på celler rent faktisk vil øge EU-producenternes produktionsomkostninger til moduler og gøre dem mindre attraktive for forbrugerne, og v) at producenter fra andre tredjelande i tilfælde af betydelige fald i importen fra Kina sandsynligvis vil drage fordel af den lavere import fra Kina.

(332) For så vidt angår påstanden om, at foranstaltningerne vil sænke efterspørgslen efter fotovoltaiske varer i Unionen, og at EU-erhvervsgrenen derfor ikke vil kunne øge sit

salg, skal det bemærkes, at parterne ikke var i stand til at forelægge kontrollerbar dokumentation for en direkte sammenhæng mellem indførelsen af foranstaltninger og faldet i efterspørgslen efter fotovoltaiske varer, som viste sig i årenes løb at være blevet påvirket af flere faktorer.

(333) Som reaktion på påstanden om, at EU-erhvervsgrenen har små produktionsanlæg og derfor ikke er i stand til at opfylde efterspørgslen efter visse typer anlæg som f.eks. tagmonterede industrianlæg og store anlæg på jorden, bør det bemærkes, at undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen har kapacitet til at levere både handels- og industrianlæg (mellem 40 kW og 1 MW) og anlæg til forsyningsmarkedssegmentet (mellem 1 MW og 10 MW). Desuden afslørede undersøgelsen ikke nogen dokumentation for, at varer, der leveres af forskellige producenter, ikke kunne anvendes i samme projekt. Påstanden blev derfor afvist.

(334) Påstanden om, at EU-erhvervsgrenen ikke ville drage nytte af foranstaltningerne, fordi EU-producenter ikke er attraktive for banker, og at investeringsfonde ikke ville acceptere at finansiere projekter, der benytter moduler fremstillet i EU, blev ikke dokumenteret. Det forventes under alle omstændigheder, at indførelsen af foranstaltninger vil genskabe redelige markedsvilkår, hvilket burde forsikre investorer bl.a. fra banksektoren om EU-producenternes evne til at udvikle levedygtige projekter. Af disse grunde blev argumentet afvist.

(335) For så vidt angår påstanden om, at indførelsen af told på celler rent faktisk vil øge EU-producenternes produktionsomkostninger til moduler og gøre dem mindre attraktive for forbrugerne, er det ganske vist ikke udelukket, at der kunne komme en vis prisstigning efter indførelsen af told, men det bør også tages i betragtning, at offentligt tilgængelige kilder indikerer, at pristendensen for moduler og celler er for nedadgående. Selv om omkostningerne til celler kan stige som følge af foranstaltningerne, burde den overordnede faldende tendens i priserne føre til faldende omkostninger for moduler. De pågældende producenter kan også beslutte at købe deres celler i Unionen og ikke længere i Kina. Endelig forventes det, at en indførelse af foranstaltninger vil øge kapacitetsudnyttelsen hos celleproducenter i Unionen og dermed øge deres stordriftsfordele og som følge heraf nedbringe omkostningerne. Påstanden blev derfor afvist.

(336) Argumentet om, at i tilfælde af et betydeligt fald i den kinesiske import efter indførelsen af foranstaltninger vil de andre tredjelande højst sandsynligt drage nytte af dette snarere end EU-erhvervsgrenen, blev ikke bekræftet i forbindelse med undersøgelsen. Undersøgelsen afslørede ingen klare tegn på, at de andre tredjelande ville omdirigere deres eksport til EU-markedet i betydeligt omfang, navnlig i betragtning af den forventede ekspansion af andre tredjelandes markeder, især i Asien, jf. offentligt tilgængelige kilder. Endelig er der ingen tegn på, at det forholder sig sådan, at selv om importen fra andre tredjelande ville stige som følge af et fald i den kinesiske import, ville EU-erhvervsgrenen ikke være i stand til at konkurrere med importen fra disse lande.

(337) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en række parter, at det er urealistisk at forvente, at der vil opstå en bæredygtig EU-erhvervsgren, der fremstiller moduler og celler, fordi der ikke er nogen rationel investor, som ville investere i de EU-producenter, som angiveligt er ramt af en ugunstig omkostningsstruktur og derfor ikke kan producere til konkurrencedygtige priser. Undersøgelsen bekræftede ikke, at EU-erhvervsgrenen lider under en ugunstig omkostningsstruktur, jf. betragtning 202 og 203 i forordningen om midlertidig told.

Uden dumpingimporten og ved at udnytte produktionskapaciteten bedre ville man derfor kunne opnå stordriftsfordele og skabe mulighed for en bæredygtig EU-erhvervsgren. På baggrund af ovenstående blev påstanden afvist.

(338) En part fremførte, at efterspørgslen i Unionen er drevet af udviklingen i de faste afregningspriser, og investorernes forventede afkast af investeringen er forbundet med denne udvikling. Denne fremførte navnlig, at hvis priserne stiger i Unionen som følge af tolden, og de faste afregningspriser ikke følger denne stigning, vil efterspørgslen falde, og EU-erhvervsgrenen vil ikke drage nytte af den told, der indføres.

(339) Som reaktion på ovennævnte påstand skal det bemærkes, at trods sammenfaldet mellem de faste afregningsprisers niveau og efterspørgslen efter solcelleanlæg tyder den dokumentation, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, på, at den fremtidige efterspørgsel i stadig mindre grad vil være afhængig af faste afregningspriser og andre støtteordninger, da visse typer anlæg sandsynligvis vil have opnået netparitet for solenergi i flere egne i Unionen, jf. betragtning 260 ovenfor. Desuden burde det forventede afkast af investeringen bygge på rimelige markedspriser. Selv om en vis prisstigning endelig ikke kan udelukkes efter indførelsen af foranstaltninger, jf. betragtning 335 ovenfor, bør det bemærkes, at offentligt tilgængelige kilder indikerer, at den generelle pristendens er faldende. Påstanden blev derfor afvist.

(340) Interesserede parter har påpeget, at eftersom efterspørgslen efter solpaneler er drevet af støtteordninger, navnlig faste afregningspriser, og af niveauet for elpriserne til den endelige forbruger (hvilket afgør netpariteten), kan efterspørgslens priselasticitet være meget høj. Det er korrekt, at en betydelig stigning i priserne kan føre til en betydelig nedgang i efterspørgslen som følge af markedets særlige karakter som påpeget af de interesserede parter, men argumentet må afvises, fordi det er meget usandsynligt, at der vil ske omfattende prisstigninger som følge af foranstaltningerne af følgende årsager. For det første bekræfter alle tilgængelige kilder, at det betydelige fald i priserne på den pågældende vare i UP og fra UP til i dag vil fortsætte. For det andet er den økonomiske virkning af det tilsagn, som Kommissionen har godkendt, at de kinesiske eksporterende producenter vil levere den pågældende vare til en mindsteimportpris på under 60 c/W, hvilket er langt under den pris, der er blevet konstateret i UP, i en mængde, der svarer nogenlunde til deres nuværende markedsandel. Med dette prisniveau er det højst usandsynligt, at efterspørgslen vil falde i et betydeligt omfang, eftersom dette prisniveau sikrer tilstrækkelig efterspørgsel både med det aktuelle støtteniveau fra støtteordninger og med den nuværende netparitet. Desuden forventes elpriserne til de endelige forbrugere at stige, mens priserne på den pågældende vare forventes at falde. Gennem en indekseringsformel sikrer tilsagnet, at der tages hensyn til yderligere prisfald på den pågældende vare i forbindelse med mindsteimportprisen. Disse argumenter måtte derfor afvises.

(341) En række parter gentog deres påstand om, at EU-erhvervsgrenens interesser ikke er betydelige, eftersom den merværdi, der skabes af leverandør- og aftagervirksomheder, er langt større end den merværdi, som skabes af EU-erhvervsgrenen i solcelleværdikæden. Argumentet om, at de forskellige segmenter inden for solcellesektoren har forskellig merværdi, benægtes ikke. Som nævnt i betragtning 228 i forordningen om midlertidig told viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af urimelig handelspraksis. Nogle EU-producenter har faktisk allerede været nødt til at lukke, og uden foranstaltninger synes en yderligere forværring sikker. Da alle segmenter i solcellesektoren er nært forbundne, ville EU-

produktionens ophør være til skade for hele solcellesektoren og gøre den helt afhængig af leverancer fra andre lande. Derfor og også af hensyn til forsyningssikkerheden blev dette argument afvist.

(342) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte en interesseret part den påstand, at den højere merværdi, der skabes hos leverandør- og aftagervirksomhederne i forhold til hos EU-erhvervsgrenen, for så vidt angår den pågældende vare, er relevant for, hvorvidt der bør indføres antidumpingtold. Det skal i den forbindelse bekræftes, at institutionerne ved vurderingen af Unionens interesser afvejede de positive og de negative konsekvenser, tolden måtte få for de forskellige erhvervsdrivende. Mens virkningerne for leverandør- og aftagervirksomhederne er begrænsede, vil foranstaltningerne give EU-erhvervsgrenen mulighed for genrejsning efter den skadevoldende dumping.

(343) En part anfægtede det antal arbejdspladser, der ville blive sikret ved indførelse af foranstaltninger. Denne hævdede, at EU-erhvervsgrenen har omkring 6 000 ansatte og ikke 25 000 som anført i betragtning 229 i forordningen om midlertidig told.

(344) Der blev dog ikke fremlagt dokumentation til støtte for denne påstand, og den blev derfor afvist. Det præciseres, at efter udelukkelsen af wafere fra varedækningen, var der omkring 21 000 beskæftigede i EU-erhvervsgrenen i UP. De interesserede parter fremlagde ingen dokumentation for, at antallet af ansatte i EU-erhvervsgrenen havde ændret sig væsentligt efter UP.

(345) Det kan derfor konkluderes, at undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade som følge af dumpingimporten fra Kina og ikke var i stand til at tjene investeringen ind igen gennem fortjenstgivende salg. Det forventes, at indførelsen af foranstaltninger vil genskabe rimelige handelsvilkår på EU-markedet og gøre EU-erhvervsgrenen i stand til at konkurrere på lige fod. Det sandsynlige fald i importen fra Kina burde sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at øge sit salg i Unionen og dermed opnå en bedre udnyttelse af den tilgængelige produktionskapacitet på kort sigt. Dette kan medføre stordriftsfordele. Selv om det er muligt, at priserne på samme vare vil stige i en kort periode på grund af foranstaltningerne, opretholdes den overordnede faldende pristendens sandsynligvis også takket være på den ene side det yderligere fald i produktionsomkostningerne for den undersøgte vare og på den anden side konkurrencetrykket fra producenterne i tredjelande, som også konkurrerer på EU-markedet.

(346) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 227 og 231 i forordningen om midlertidig told, med undtagelse af det beskæftigelsestal, der er omhandlet i betragtning 344 ovenfor.

3. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

(347) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde den ikke forretningsmæssigt forbundne importør, der indsendte en spørgeskemabesvarelse inden indførelsen af de midlertidige foranstaltninger og var blevet anset for at udgøre den foreløbige stikprøve, gældende, at konklusionerne vedrørende foranstaltningernes indvirkning på ikke forretningsmæssigt forbundne importører kun byggede på dennes eget spørgeskema, som derfor ikke kunne betragtes som repræsentativt.

(348) Forordningen om midlertidig told byggede sine konklusioner vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importører på en virksomhed, da det kun var én ud af de tre importører, der indgik i den foreløbige stikprøve, hvis hovedaktivitet bestod i at handle med den pågældende vare, jf. betragtning 232. Som anført ovenfor i

betragtning 21 blev stikprøven efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger udvidet, flere uafhængige importører blev kontaktet, og ud af de fem yderligere modtagne spørgeskemabesvarelser var kun tre fyldestgørende og skabte mulighed for en meningsfuld vurdering. I den endelige fase blev stikprøven af ikke forretningsmæssigt forbundne importører derfor udvidet til at omfatte fire importører. Alt i alt tegnede de fire stikprøveudtagne samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importørers aktiviteter vedrørende den pågældende vare sig for mellem 60 % og 100 % af deres samlede aktiviteter i UP. Desuden købte de fire samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører mellem 16 % og 100 % af deres samlede import af moduler i Kina, og kun én købte udelukkende fra det pågældende land. De fire stikprøveudtagne samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importørers rentabilitet i forbindelse med den undersøgte vare var i gennemsnit på 2,3 % i UP.

(349) En interesseret part hævdede, at toldens indvirkning på de ikke forretningsmæssigt forbundne importører var undervurderet, da der ikke er nogen umiddelbare alternative forsyningskilder, som kunne erstatte importen af den pågældende vare fra Kina, hvis tolden blev indført, og at det er vanskeligt at skifte forsyningskilde, i betragtning af at den største produktion er baseret i Kina, og at dette ville medføre betydelige ekstraomkostninger.

(350) I den forbindelse skal der mindes om, at indførelse af foranstaltninger ikke burde medføre, at importen af den pågældende vare fra Kina bortfalder. Undersøgelsen viste, at den mulige nedgang i importen fra Kina vil påvirke især de importører, som køber den pågældende vare udelukkende fra Kina, hvilket kun er tilfældet for én ud af fire samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører. For så vidt angår foranstaltningernes indvirkning på de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers økonomiske situation, blev det ikke udelukket, at den kan være negativ, men det er blevet konkluderet, at dette i høj grad afhænger af deres evne til at skifte forsyningskilde eller overvælte i det mindste en del af en mulig prisstigning på deres kunder. For virksomheder, der også importerer varen fra andre lande end Kina eller også importerer andre varer end den pågældende vare, bliver den negative indvirkning yderligere begrænset. Kommissionen finder derfor, at selv om den pågældende vare sandsynligvis får en negativ indvirkning på importørerne, forbliver indvirkningen i gennemsnit begrænset.

(351) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør fremførte, at der går en betydelig investering i tid og penge forud for accept af varer fra en ny leverandør. I den forbindelse blev der som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsat en påstand om, at der blev fremlagt relevant dokumentation for kontrolholdet på tidspunktet for kontrolbesøget vedrørende det langvarige testkrav, som en importør skal opfylde, før der træffes afgørelse om at indkøbe fra en bestemt eksportør.

(352) Det erkendes, at indgåelsen af et nyt forhold mellem en importør og en leverandør kan kræve en yderligere investering i form af omkostninger og tid (f.eks. prøvning af varen). Samtidig synes et leverandørskifte at være en normal risiko, som indgår i importørernes erhverv og hænger sammen med, at markedet for solenergi modnes og dermed undergår konstante forandringer (f.eks. konkurser og konsolideringer), som betyder, at der skal skiftes til nye leverandører. Det må desuden antages, at nye former for moduler, der konstant markedsføres (f.eks. med nye effektivitetsegenskaber), også kræver prøvning. I den forbindelse synes prøvning af en ny vare (selv fra samme leverandør) at være en standardaktivitet snarere end en usædvanlig aktivitet. Påstanden blev derfor afvist.

(353) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte to parter deres påstand om, at de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser ikke var blevet ordentligt undersøgt. En part hævdede, at manglen på en ikke fortrolig udgave af spørgeskemabesvarelserne fra de ekstra samarbejdsvillige importører gjorde det umuligt for parterne at foretage en korrekt vurdering. Denne rejste tvivl om Kommissionens vurdering af muligheden for, at importen fra andre tredjelande til Unionen ville stige og dermed give importørerne lejlighed til at skifte leverandører ud fra den påstand, at andre tredjelandes markeder er i stærk fremgang. Parten hævdede i den forbindelse, at en sådan antagelse er i strid med konklusionerne i betragtning 336 om, at importen fra andre tredjelande ikke vil være omfattende. En anden part rejste tvivl om, hvorvidt Kommissionen overholdt princippet om ikke-diskrimination, da EU-producenterne fik en mere fremtrædende plads i Kommissionens vurdering end de øvrige erhvervsdrivende.

(354) Det skal indledningsvis bekræftes, at den ikke fortrolige udgave af de spørgeskemabesvarelser, der blev modtaget efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fra de ekstra samarbejdsvillige importører, indgik i dossieret, som de interesserede parter havde adgang til. Dernæst er der ingen modsætning imellem den antagelse, at importen fra andre tredjelande kan stige som reaktion på en lavere import fra Kina, og at denne stigning ikke burde være omfattende i betragtning af den stigende efterspørgsel efter solcelleanlæg på verdensplan. Da EU-erhvervsgrenen forventes at genvinde en vis del af den markedsandel, som varerne fra Kina tidligere havde, kan et vist forretningstab for ikke forretningsmæssigt forbundne importører samtidig ikke udelukkes. Det bemærkes imidlertid, at den samlede størrelse af markedet for solenergi fortsat forventes at vokse på lang sigt, da der opnås netparitet i stadig flere områder. Endelig præciseres det, at som i alle handelsbeskyttelsesundersøgelser blev EU-erhvervsgrenens situation vurderet for at fastslå, om den led væsentlig skade som følge af dumpingimporten, hvorimod EU-erhvervsgrenens interesser i forbindelse med analysen af Unionens interesser blev vurderet på lige fod med de øvrige erhvervsdrivendes, herunder de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers. Det præciseres også, at undersøgelsen af, hvorvidt EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, gennemføres navnlig i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, som fastsætter minimumsstandarder for en sådan undersøgelse. Unionens interesser analyseres først, efter at der foreligger en positiv bestemmelse af skadevoldende dumping i overensstemmelse med standarderne i grundforordningens artikel 21. Som følge heraf blev det fastslået, at den sandsynlige negative indvirkning af foranstaltningerne på visse importører, især dem, der udelukkende køber varer i Kina, ikke vejede tungere end fordelene ved foranstaltningerne for EU-erhvervsgrenen og de mellem- og langsigtede fordele for EU's solcellemarked som følge af redelig konkurrence.

(355) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende oplysningerne om de fire importører i stikprøven, bekræftes konklusionerne i betragtning 233 og 234 i forordningen om midlertidig told.

4. Leverandørernes interesser

(356) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte flere parter den påstand, at det meste input i solcelleværdikæden kommer fra Unionen, og at en sådan fordelagtig situation kan ophøre, hvis tolden indføres, da produktionen i Kina af den pågældende vare vil falde som følge af tolden. Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger påpegede en part, at foranstaltningerne i dette tilfælde kan udløse andre foranstaltninger, som Kina kan indføre over for EU's varer.

(357) I den forbindelse forventes den kinesiske import at fortsætte med at forsyne EU-markedet selv med gældende told, jf. betragtning 239 i forordningen om midlertidig told. Desuden forudser en række offentligt tilgængelige kilder i solcellesektoren som f.eks. EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017, at en mulig faldende efterspørgsel i Unionen kun vil gøre sig gældende på kort sigt (2013 og 2014), og at forbruget i Unionen vil vokse igen i de følgende år. Endvidere vil håndtering af uredelig handelspraksis sandsynligvis muliggøre opbygning af bæredygtig vækst på markedet for solceller i Unionen på mellemlang og lang sigt, som alle erhvervsdrivende i Unionen burde nyde godt af, jf. betragtning 239 i forordningen om midlertidig told. For så vidt angår påstanden om mulige kinesiske modforanstaltninger som reaktion på foranstaltningerne i dette tilfælde, erindres der endelig om, at Kina som ethvert andet WTO-medlem kun i begrundede tilfælde kan have adgang til handelsbeskyttelsesundersøgelser, og at en sådan undersøgelse skal overholde WTO's strenge regler. Kommissionen overvåger alle sådanne undersøgelser for at sikre, at WTO's regler overholdes. Påstanden blev derfor afvist.

(358) En række parter anfægtede konklusionen i betragtning 239 i forordningen om midlertidig told om, at den dalende eksport fra Unionens leverandører af solceller til Kina kunne opvejes af eksport til andre markeder, og hævdede, at tolden vil nedbringe den globale efterspørgsel efter den pågældende vare.

(359) I den forbindelse skal det for det første bemærkes, at importen fra Kina ikke forventes at ophøre fuldstændigt som følge af tolden. Desuden fastslog de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, ikke nogen direkte sammenhæng mellem udviklingen i importen fra Kina til EU-markedet og eksporten fra Kina til andre markeder. Desuden forudsiger offentligt tilgængelige kilder som f.eks. EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017, at solcellemarkedet på verdensplan vil vokse i de kommende år. Med hensyn til det kinesiske marked er der tegn på, at forbruget på hjemmemarkedet i Kina vil vokse betydeligt (f.eks. som anført af EPIA). I betragtning af ovenstående forventes eksporten fra Unionens leverandører til Kina ikke at falde betydeligt som følge af indførelsen af foranstaltninger.

(360) Det bør også bemærkes, at den faldende efterspørgsel i Unionen i 2013 og 2014, jf. betragtning 357 ovenfor, kan have en negativ indvirkning på leverandørerne. Dette kan imidlertid ikke, i det mindste ikke i noget videre omfang, forbindes med tolden, da det var forudset et godt stykke tid inden indførelsen af foranstaltninger. For så vidt angår EU-producenterne af maskiner til solcelleindustrien, jf. betragtning 239 i forordningen om midlertidig told, forholder det sig endvidere sådan, at som følge af den nuværende betydelige uudnyttede kapacitet i Kina, er det usandsynligt, at deres eksport til Kina kan øges markant selv med et scenario, hvor de kinesiske producenter øger deres produktionsmængde. Endelig viste de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at producenterne af maskiner også kan blive påvirket af Kinas 12. femårsplan for solcelleindustrien, der forudser, at 80 % af fremstillingsudstyret for celler kommer fra Kina i 2015. Så længe denne ændring sker i overensstemmelse med WTO-reglerne, kan dette også yderligere begrænse Unionens maskinproducenters mulighed for at konkurrere på det kinesiske marked. Ovenstående påstand blev derfor afvist.

(361) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at den 12. femårsplan for solcelleindustrien kun indeholder nogle generelle retningslinjer, som ikke er bindende, da der ikke er planlagt nogen håndhævelsesbeføjelser, og at den derfor ikke skal ses som et tegn på, at Unionens maskinproducenters mulighed for at konkurrere på det kinesiske marked begrænses.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den kinesiske regering inkluderede solcelleindustrien blandt de strategiske industrier i den 12. femårsplan og også udarbejdede en særlig plan for solcelleindustrien. I denne plan gav den kinesiske regering udtryk for sin støtte til "*vigtige virksomheder*" og "*nøglevirksomheder*", forpligtede sig til at "*fremme gennemførelsen af en række støttepolitikker for solcelleindustrien"* og "f*astlægge den overordnede udarbejdelse af støttepolitikker inden for erhverv, finans, beskatning...*". Da planen indeholder vigtige direktiver, som den kinesiske industri skal følge i femårsperioden, har den desuden stor indvirkning på erhvervslivet både i Kina og i de lande, som handler med Kina. På baggrund af ovenstående er der tydelige tegn på, at de kinesiske solcelleproducenters frie valg og det konkurrencemæssige pres fra de EU-producenter af produktionsudstyr, som eksporterer til det kinesiske marked, begrænses af planen. Derfor blev dette argument afvist.

(362) En samarbejdsvillig råvareproducent anfægtede udsigten til, at andre markeder kompenserer for den faldende produktion på det kinesiske marked, i betragtning af den store produktionskapacitet i Kina, som det ikke ville være let at opbygge andetsteds.

(363) På baggrund af konklusionerne i betragtning 359 ovenfor afvises dette argument, da der ikke er noget tegn på den påståede dalende produktion på det kinesiske marked.

(364) En interesseret part anfægtede antallet af ansatte i leverandørsektoren, jf. betragtning 236 i forordningen om midlertidig told.

(365) Det præciseres, at antallet på 4 200 ansatte, jf. forordningen om midlertidig told, kun vedrørte de samarbejdsvillige leverandører som f.eks. udstyrsfabrikanter og leverandør af polysilicium ud fra deres spørgeskemabesvarelser og ikke hele sektoren.

(366) Efter udelukkelsen af wafere fra varedækningen burde EU-producenterne af denne vare alligevel få gavn af indførelsen af tolden, da EU-erhvervsgrenen forventes at øge sin produktion af celler og moduler.

(367) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 235 og 240 i forordningen om midlertidig told.

5. Aftagernes interesser

(368) Som nævnt i betragtning 329 ovenfor blev der efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger foretaget yderligere kontrolbesøg hos to projektudviklere.

(369) Ud over syv spørgeskemabesvarelser fra aftagere, hvis aktiviteter er direkte forbundet med samme vare (nemlig projektudviklere og installatører), der udgjorde grundlaget for vurderingen af aftagere i forordningen om midlertidig told, blev seks yderligere spørgeskemabesvarelser, der var blevet fremsendt i den midlertidige fase og anset for ikke at være tilstrækkeligt udførlige (se betragtning 241 i forordningen om midlertidig told) analyseret nærmere, da de indeholdt oplysninger om den relative betydning af deres solcellerelaterede aktiviteter i forhold til deres samlede aktivitet.

(370) De seks yderligere berørte erhvervsdrivende var tjenesteleverandører i solcellesektoren (logistik, transport, pr osv.) og dermed erhvervsdrivende, hvis aktivitet ikke direkte er knyttet til den undersøgte vare. Trods mangelfulde svar viste oplysningerne i spørgeskemaerne, at disse erhvervsdrivendes solcellerelaterede aktivitet var marginal i forhold til deres samlede aktivitet. Deres solcellerelaterede aktiviteter i UP udgjorde rent faktisk i gennemsnit kun omkring 5 % af deres samlede omsætning og 8 % af deres samlede beskæftigelse. Rentabiliteten var i gennemsnit på omkring 7 %. Det

bemærkes imidlertid, at oplysningerne vedrørende rentabilitet ikke var udførlige, da det ikke var alle erhvervsdrivende, der indsendte oplysninger herom.

(371) Ud fra den yderligere gennemgang blev det konkluderet, at i lyset af de fremsendte oplysninger er det ikke sandsynligt, at en eventuel indvirkning af foranstaltningerne på den økonomiske situation hos tjenesteleverandører i solcellesektoren bliver betydelig.

(372) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en række parter repræsentativiteten af oplysningerne vedrørende aftagervirksomhedernes omsætning, rentabilitet og beskæftigelse, som Kommissionen udledte af spørgeskemabesvarelserne fra de syv aftagervirksomheder. AFASE forelagde en "undersøgelse", som den har gennemført blandt sine medlemmer (montører) for at illustrere, at for hovedparten af installatørerne udgør solcelleaktiviteten en hovedindtægtskilde. AFASE hævdede endvidere, at aftagerne, navnlig installatører, i modsætning til, hvad der fremgår af konklusionerne i betragtning 242 i forordningen om midlertidig told, kun ville opnå encifrede fortjenstmargener, som ikke giver mulighed for at absorbere tolden.

(373) For så vidt angår repræsentativiteten af de oplysninger, der blev anvendt i forordningen om midlertidig told, anvendte Kommissionen alle de oplysninger fra de aftagervirksomheder, der besvarede det særlige spørgeskema, samt redegørelser fra AFASE, jf. betragtning 330 ovenfor.

(374) For så vidt angår påstanden om, at solcelleaktiviteter udgør en hovedindtægtskilde for installatører, bekræftede en yderligere analyse af spørgeskemabesvarelserne fra de syv aftagervirksomheder (installatører og projektudviklere), at den aktivitet, der har direkte tilknytning til samme undersøgte vare, i gennemsnit tegnede sig for omkring 42 % af disse virksomheders samlede aktivitet, og fortjenesten var i gennemsnit på 11 %. Når der også tages højde for deres aktiviteter (som ikke er direkte knyttet til den undersøgte vare), øges deres samlede betydning imidlertid mærkbart hos tre ud af de syv virksomheder. Som følge heraf varierer de tilsvarende satser mellem 45 % og 100 % i UP. For de syv virksomheder (installatører og projektudviklere) ville rentabiliteten af solcelleaktiviteter, herunder aktiviteter, der ikke direkte er forbundet med den undersøgte vare, endvidere tegne sig for gennemsnitligt 9 %. På beskæftigelsessiden ville solcelleaktiviteter, herunder aktiviteter, der ikke direkte er forbundet med den undersøgte vare, tegne sig for omkring 660 fuldtidsjobs i UP for de syv virksomheder. Bortset fra solcelleprojekter og -anlæg var disse virksomheder også aktive inden for vindenergianlæg og produktion af elektrisk udstyr.

(375) Det er Kommissionens opfattelse, at foranstaltningernes indvirkning på aftagervirksomhederne primært skal vurderes på baggrund af deres aktivitet i direkte tilknytning til den undersøgte vare, som i UP nåede op på en fortjeneste på 11 % i gennemsnit. Selv hvis den vurderes på grundlag af de samlede solcelleaktiviteter, der ikke har direkte tilknytning til den undersøgte vare, ville konklusionerne imidlertid ligne den, som man nåede frem til i den foreløbige fase, eftersom de forskellige faktorer, der blev taget i betragtning, nemlig rentabiliteten og muligheden for at absorbere en del af tolden, samlet set ikke varierer betydeligt (fortjenesten falder fra 11 % i gennemsnit til 9 % i gennemsnit). Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en part, hos hvem Kommissionen havde foretaget et kontrolbesøg, repræsentativiteten af konklusionen vedrørende installatørernes og udviklernes fortjeneste, som ifølge denne part angiveligt kun ville bygge på en enkelt transaktion. Denne påstand afvises, da Kommissionen beregnede

aftagervirksomhedernes fortjeneste på grundlag af alle de oplysninger, der var blevet fremlagt af aftagervirksomhederne i deres spørgeskemabesvarelser.

(376) For så vidt angår den undersøgelse, som AFASE foretog blandt sine medlemmer, skal det for det første bemærkes, at alle erhvervsdrivende havde mulighed for at give sig til kende i forbindelse med indledningen af undersøgelsen og at besvare det specifikke spørgeskema for aftagere, hvori der anmodes om de nødvendige oplysninger til at vurdere indvirkningen af told på disse aftagere. For det andet fremgik installationsvirksomhedernes identitet ikke af undersøgelsen, hvilket ikke muliggjorde en kontrol af f.eks. relevansen og pålideligheden af de indberettede oplysninger. For det tredje vedrørte en række spørgsmål i undersøgelsen installationsvirksomhedernes evne til at absorbere en eventuel told, hvorimod der ikke var nogen henvisning i undersøgelsen til den fortjeneste, som disse installatører havde opnået i UP, hvorved der mangler et vigtigt element til evaluering af virkningen af foranstaltningerne. Som følge heraf kunne der ikke drages nogen meningsfulde konklusioner af undersøgelsen.

(377) En række parter anfægtede konklusionerne i betragtning 247 og 250 i forordningen om midlertidig told om, at der vil være en negativ indvirkning på job i aftagersegmentet på kort sigt, og at den samlede indvirkning bliver negativ, men kun i begrænset omfang, i betragtning af at markedet for solceller i Unionen forventes at vokse på mellemlang og lang sigt. Nogle parter hævdede endvidere, at navnlig installatørvirksomheder, som er afhængige af solcelleanlæg, vil blive ramt af tilbagegangen i efterspørgslen.

(378) Det mulige tab af arbejdspladser som følge af indførelsen af told, blev analyseret yderligere. Generelt bekræftede de oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at aftagersektoren har været udsat for tab af arbejdspladser som følge af nedgangen i efterspørgslen efter solcelleanlæg i Unionen på omkring 5 GW mellem 2011 og 2012, jf. betragtning 246 i forordningen om midlertidig told. Dette tab af arbejdspladser kan ikke ses i forbindelse med foranstaltningerne, da de afspejlede en markedsudvikling. Desuden kan der forventes en yderligere nedgang i efterspørgslen i 2013 og 2014, der højst sandsynligt fører til yderligere tab af arbejdspladser i solcellesektoren. Ligeledes forudsagde store forskningscentre som f.eks. EPIA inden indledningen af undersøgelsen en sådan udvikling i efterspørgslen, og derfor kan disse tab af arbejdspladser ikke tilskrives indførelsen af foranstaltninger.

(379) EU-erhvervsgrenen indgav en undersøgelse gennemført af en konsulent fra PriceWaterHouseCoopers ("PWC") af den mulige indvirkning af en foranstaltning på solcellerelaterede arbejdspladser. PWC-undersøgelsen henviser til en tidligere undersøgelse gennemført af en anden konsulent - Prognos, hvori der blev forudsagt store tab af arbejdspladser på solcellemarkedet som følge af indførelsen af foranstaltninger, som blev indgivet af AFASE før indførelsen af midlertidig told, og som blev omhandlet i betragtning 243-246 i forordningen om midlertidig told. PWC-undersøgelsen kritiserede den undersøgelse, der var blevet gennemført af Prognos, og fremhævede, at Prognos' samlede anslåede tab af arbejdspladser oversteg det samlede antal eksisterende solcellejob i Unionen. For så vidt angår indvirkningen af told på EU-markedet, nåede PWC til den modsatte konklusion af Prognos og forudsagde en positiv nettoeffekt på beskæftigelsen i Unionen, og at fordelene opvejer de eventuelle negative virkninger af tolden (f.eks. på efterspørgslen). Da der ikke fremkom nye underbyggede argumenter vedrørende virkningen af foranstaltninger på beskæftigelsen i aftagersektoren, bekræftes konklusionerne i betragtning 247-250 i forordningen om midlertidig told.

(380) AFASE hævdede, at Kommissionen ikke fremlagde oplysninger om kilden til den fejlmargen på 20 % for direkte solcellejob, der blev beregnet for 2011, jf. betragtning 245 i forordningen om midlertidig told.

(381) Denne fejlmargen på 20 %, som kan gælde i opadgående eller nedadgående retning, kom frem under kontrolbesøget hos EPIA. Den viser, at det er vanskeligt at vurdere præcise tal for beskæftigelsen i aftagersektoren, da der kun er få, ofte modstridende, kilder til dataindsamling.

(382) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en række parter, at Kommissionens analyse ikke oplyste, at tolden kun vil bidrage til tab af arbejdspladser, som følge af at der ville blive installeret færre solcelleanlæg efter 2011. Det blev hævdet, at sådanne tab af arbejdspladser, navnlig i aftagerleddet, hænger nøje sammen med, at der består et afhængighedsforhold mellem installatører af solcelleanlæg og solcelleanlæg. AFASE kritiserede desuden Kommissionen for ikke på behørig vis at have inddraget den undersøgelse, AFASE havde gennemført blandt sine medlemmer, og en tilsvarende undersøgelse gennemført af en britisk solenergibrancheforening, som angiveligt påviste en sådan afhængighed.

(383) For så vidt angår den påstand, at Kommissionen ikke oplyste om toldens indvirkning på beskæftigelsen, henvises der til betragtning 377 og 379 ovenfor, hvor påstandene vedrørende foranstaltningernes indvirkning på beskæftigelsen i solcellesektoren behandles, og hvor det erkendes, at arbejdspladserne i aftagersektoren rent faktisk kan blive ramt på kort sigt af foranstaltningerne.

(384) For så vidt angår den undersøgelse, der er foretaget af AFASE og af den britiske solenergibrancheforening, oplystes identiteten på de virksomheder, der deltog i interviewet, som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger. Undersøgelserne var imidlertid fortsat mangelfulde, da f.eks. visse besvarelser ikke var fyldestgørende. Analysen af undersøgelserne viste følgende. Vedrørende AFASE's undersøgelse skal det for det første bemærkes, at hovedparten af de 50 installatører, der deltog i interviewet, erklærede, at de udelukkende var aktive på markedet for solenergi. 15 ud af 50 installatører erklærede, at de også var aktive inden for andre aktiviteter, der ikke vedrørte solenergi, som f.eks. opvarmning, elinstallationer og i et vist omfang vindenergi. Af den britiske undersøgelse fremgik det, at 21 ud af 31 britiske virksomheder, som deltog i interviewet, også havde andre aktiviteter end aktiviteter inden for solenergi. Dette resultat viser, at for så vidt angår næsten halvdelen af projektudviklerne og installatørerne, er konklusionen i betragtning 247 i forordningen om midlertidig told vedrørende evnen til at udføre andre aktiviteter som f.eks. el- og varmeinstallationer, blikkenslagerarbejde og installationer på basis af andre grønne energikilder korrekt. Det erkendes imidlertid, at denne mulighed kan forekomme i mindre grad end antaget i forordningen om midlertidig told. Toldens afhjælpende virkning på tabet af arbejdspladser kan derfor være mindre omfattende end først antaget. For det andet har nogle af de virksomheder, som AFASE og den britiske solenergibrancheforening har undersøgt, anvendt varer produceret i Unionen, og nogle virksomheder planlægger at købe ikke kinesiske varer som følge af foranstaltningerne for at undgå en prisstigning. Derfor forventes deres afhængighed af den kinesiske import og foranstaltningernes indvirkning at være begrænset, da de kan få adgang til varer produceret i Unionen. For det tredje muliggjorde beregningen af foranstaltningernes indvirkning på alle de undersøgte virksomheders aktiviteter ikke at drage endelige konklusioner, da virksomhedernes vurderinger var meget forskelligartede. Visse virksomheder var end ikke i stand til at vurdere en sådan indvirkning. For det fjerde fordelte svarene på spørgsmålet om antallet af

solcelleprojekter, der risikerer at blive aflyst, hvis der indføres told, sig også mellem "ikke mange" og "alle projekter" i den britiske undersøgelse. Visse virksomheder var ude af stand til at foretage en beregning. Endelig udelod begge undersøgelser spørgsmålet om fortjenesten hos de virksomheder, der blev interviewet, som er vigtig for vurderingen af den mulige absorbtion af en eventuel prisstigning som følge af tolden.

(385) Andre parter hævdede, at installatører ikke har let ved at ændre deres aktiviteter eller skifte til installation af andre former for grøn energi på grund af de meget forskellige former for teknologier og knowhow, der er involveret. Hvis tolden indføres, ville de derfor indstille deres aktiviteter. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev denne påstand genfremsat af en interesseret part, som hævdede, at installatører har investeret betragtelige ressourcer i solcellespecialisering, en meget specifik uddannelse, hvilket skulle vise, at deres primære fokus er på solcellesektoren, og at de ikke let ville være i stand til at skifte til andre aktiviteter.

(386) Dette argument blev ikke tilstrækkeligt dokumenteret, og det blev heller ikke påvist, præcis hvilken viden en installatør har brug for at tilegne sig, og hvor vanskeligt og dyrt det er at opnå den. Uanset ovenstående erkender institutionerne, at installatører har udviklet knowhow, der er specifik for installation af solcellemoduler. Udviklingen af denne knowhow er imidlertidig forholdsvis ny og er et supplement til installatørernes primære ekspertiseområde, nemlig el- og varmeinstallationer. Den udviklede sig også som reaktion på en urimelig praksis, nemlig de store mængder dumping fra Kina. Uanset de specialiserede kvalifikationer hos installatørernes arbejdstagere skal argumentet behandles sideløbende med den analyse, der blev foretaget i betragtning 378-382 ovenfor vedrørende beskæftigelsessituationen i aftagersektoren, som på kort sigt kunne blive påvirket negativt, men som takket være bæredygtig handel ville føre til øget beskæftigelse hos installatørerne på mellemlang til lang sigt. Påstanden blev derfor afvist.

(387) En række parter anfægtede påstanden vedrørende aftagervirksomhedernes evne til delvis at absorbere den mulige prisstigning, der er omhandlet i betragtning 247 i forordningen om midlertidig told. Også denne påstand var utilstrækkeligt dokumenteret, hvilket hindrede en vurdering af, i hvilket omfang den var rigtig. Som anført i betragtning 374 ovenfor blev rentabiliteten hos de samarbejdsvillige aftagervirksomheder, som havde direkte tilknytning til den pågældende vare, vurderet til at være omkring 11 % i gennemsnit, hvilket giver de pågældende virksomheder mulighed for at absorbere i hvert fald en del af en eventuel prisstigning. I den forbindelse skal der mindes om, at den samlede pristendens er for nedadgående, jf. betragtning 335 ovenfor. Påstanden blev derfor afvist.

(388) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte visse parter deres påstand om, at der er alvorlig risiko for faldende efterspørgsel efter solenergivarer i Unionen som følge foranstaltningerne, hvilket ifølge disse parter taler imod foranstaltningerne. En part fremførte det argument, at solenergi i øjeblikket har en høj efterspørgselspriselasticitet, og selv en begrænset stigning i prisen på solenergivarer ville føre til et alvorligt fald i efterspørgslen. Denne part skønnede, at en antidumpingtold i størrelsesordenen 30 % ville medføre et yderligere fald på 8 GW, mens en told på 50 % ville få efterspørgslen til at falde med 10 GW. AFASE henviste ligeledes til en undersøgelse foretaget af en markedsanalytiker, hvori der også forudses en faldende efterspørgsel på op til 2GW i 2013 som følge af en told på 50 % og dermed et meget mindre fald.

(389) Selv om parterne i forbindelse med undersøgelsen indsendte forskellige scenarier for den faldende efterspørgsel ud over dem, der er nævnt ovenfor, indeholdt de ikke sammenlignelige resultater. Det kan ganske vist ikke udelukkes, at tolden kan føre til et fald i efterspørgslen efter solcelleanlæg, men det er vanskeligt at kvantificere en sådan virkning i betragtning af de forskellige elementer, der påvirker solcelleanlæggenes tiltrækningskraft i Unionen (se f.eks. betragtning 258 i forordningen om midlertidig told). Selv hvis et sådant fald skulle finde sted på kort, mellemlang og lang sigt, forventes fordelene ved loyal handelspraksis desuden at opveje de kortsigtede negative virkninger. Endelig erkendte AFASE selv, at vurderingen af den direkte sammenhæng mellem efterspørgslen og tolden først ville være tilgængelig, når tolden er indført. Derfor blev dette argument afvist.

(390) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 243 og 250 i forordningen om midlertidig told. Konklusionerne vedrørende seks tjenesteleverandører, for hvem solcellerelateret aktivitet kun udgør en lille del af deres bredere aktiviteter (se betragtning 370 ovenfor), ændrer ikke konklusionen i betragtning 250 i forordningen om midlertidig told, og det gør udskillelsen af den solcelleaktivitet, der ikke direkte vedrører den pågældende vare hos de syv projektudviklere/installatører, der er omhandlet i betragtning 374, heller ikke.

6. Slutbrugernes/forbrugernes interesser

(391) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger genfremsatte nogle parter den påstand, at tolden ville få prisen på den pågældende vare til at stige. Der ville derfor være en nedgang i efterspørgslen efter solcelleanlæg, da de ville være for dyre for forbrugerne og ikke tilstrækkeligt attraktive for andre investorer.

(392) Selv om der kan forekomme en midlertidig forhøjelse af priserne som følge af indførelsen af foranstaltninger, er den generelle pristendens faldende, jf. betragtning 335 ovenfor, hvilket bekræftes af adskillige offentlige kilder. Det er ganske vist vanskeligt at kvantificere den nøjagtige mulige prisstigning som følge af foranstaltningerne og en deraf følgende mulig faldende efterspørgsel, men der skal mindes om flere elementer. For det første udgør den undersøgte vare op til 50 % af de samlede omkostninger ved et solcelleanlæg, og derfor kan tolden i hvert fald delvis absorberes. For det andet holder EU-erhvervsgrenens konkurrence med de producenter fra tredjelande, der allerede er til stede på EU-markedet, sandsynligvis priserne nede. Samtidig bør EU-erhvervsgrenen være i stand til at opnå bedre finansielle resultater takket være stordriftsfordele som følge af en bedre udnyttelse af produktionsanlæggene og mindskede produktionsomkostninger. For det tredje hænger efterspørgslen efter solcelleanlæg ikke kun sammen med prisniveauet for den undersøgte vare, men også med niveauet for de faste afregningspriser. Med det i øjeblikket lave efterspørgselsniveau i forhold til niveauerne i 2011 og UP forventes det, at de faste afregningspriser ikke falder så hurtigt som i den betragtede periode, hvilket giver mulighed for løbende investeringer i solenergiprojekter. Argumentet blev derfor afvist.

(393) Som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en part ovennævnte ræsonnement. Denne hævdede, at den nedadgående pristendens ikke kan opretholdes efter indførelsen af foranstaltningerne. Parten mindede om, at foranstaltningerne udgør en meget betydelig omkostningsstigning, der ikke fuldt ud opvejes af omkostningsbesparelser og/eller import fra tredjelande. Det blev desuden atter gjort gældende, at EU-erhvervsgrenen ikke vil være i stand til at foretage nye investeringer i anlæg og maskineri, og at aftagervirksomhederne kan absorbere en

smule, hvis deres fortjeneste er på 11 %. Endelig er der ingen beviser, der tyder på, at de faste afregningspriser ville kunne kompensere for prisstigningen.

(394) Der mindes om, at det i modsætning til denne påstand ikke forventes, at den prisstigning, der følger af foranstaltningerne, kan blive opvejet fuldt ud, men snarere at en midlertidig stigning i priserne som følge af foranstaltningerne er mulig (se betragtning 247 i forordningen om midlertidig told). En sådan prisstigning kan rent faktisk blive resultatet af forskellen i prisniveau mellem de kinesiske dumpingpriser og de ikke kinesiske varer. På baggrund af de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, kan det imidlertid hævdes, at en eventuel prisstigning delvis kan absorberes af en række faktorer i betragtning af overskuddet i aftagersektoren på omkring 11 %. For så vidt angår påstanden om, at der ikke er nogen beviser, der tyder på, at de faste afregningspriser kunne kompensere for prisstigninger, er det endelig rimeligt at antage, at de faste afregningspriser vil blive justeret med tiden i tråd med udviklingen i priserne på projekter

(395) En part hævdede, at siden marts 2013 er priserne på moduler faktisk steget med 20 % i Europa, og at der siden 2013 har været en alvorlig forsyningsmangel. Påstanden blev ikke dokumenteret, og offentlige informationskilder bekræfter derimod en relativ prisstabilitet i andet kvartal af 2013. Selv hvis disse oplysninger var korrekte, ville de kun afspejle den kendsgerning, at man som følge af registreringen af importen havde kalkuleret med risikoen for en mulig antidumpingtold. Påstanden blev derfor afvist.

(396) En anden part hævdede, at solenergiprojekter ikke ville generere et afkast for en investor, hvis faldet i de faste afregningspriser ikke er afstemt med faldende projektomkostninger, herunder prisen på moduler, da de udgør en betydelig del af omkostningerne i et givet projekt. I den forbindelse blev det hævdet, at tolden ville bringe levedygtigheden i fare for mange solenergiprojekter, da den forhøjer prisen.

(397) Som nævnt i betragtning 335 ovenfor er den generelle pristendens for celler og moduler for nedadgående. Endvidere er betydningen af faste afregningspriser på markedet faldende, da der sandsynligvis kan opnås netparitet i en række regioner. Af disse grunde blev påstanden om, at prisen på solcellemoduler kunne have en negativ indvirkning på solenergiprojekter, herunder spørgsmålet om deres levedygtighed, afvist.

(398) En interesseret part fremlagde en intern model for at bevise, at levedygtigheden af mange solenergiprojekter var i fare, hvis der indførtes told.

(399) Denne model muliggjorde ikke en egentlig kvantificering af, i hvilket omfang interessen for at investere i solcelleanlæg (f.eks. i form af investeringsafkast) ville dale i tilfælde af højere priser på celler og moduler. Den antagelse, at en eventuel told fuldt ud kunne væltes over på slutbrugere eller forbrugere, som anvendes i den nævnte model, er ikke desto mindre usandsynlig i betragtning af aftagervirksomhedernes nuværende fortjenstmargener. Desuden er en investeringsafgørelse ikke blot baseret på prisen på moduler, men afhænger også af mange andre faktorer, herunder bl.a. forekomsten af generelt gunstige rammer for solcelleanlæg i et givent land, støtteniveauet og elprisen (for netparitet). Derfor måtte påstanden afvises.

(400) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 252 og 254 i forordningen om midlertidig told.

7. Andre påstande

(401) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger blev påstanden om, at EU-erhvervsgrenen ikke er i stand til at forsyne EU-markedet, og at kun Kina har kapacitet til at forsyne EU-markedet, genfremsat.

(402) Påstanden blev behandlet i betragtning 256 i forordningen om midlertidig told. Selv om der blev foretaget en mere konservativ antagelse vedrørende Unionens produktionskapacitet (jf. betragtning 183 ovenfor), ville Unionens og tredjelandenes uudnyttede kapacitet tilsammen være tilstrækkelig til på kort sigt at opveje den potentielle nedgang i den kinesiske import. På mellemlang sigt kan det også med rimelighed antages, at EU-erhvervsgrenen vil udvide sin produktionskapacitet for at dække efterspørgslen, hvilket vil give mulighed for at opnå stordriftsfordele, og hvilket på sigt ville muliggøre en yderligere prisnedsættelse. Derfor blev dette argument afvist.

(403) Nogle parter genfremførte argumentet vedrørende vanskeligheden ved at nå Kommissionens 2020-mål for grøn energi, hvis tolden indføres. Dette argument blev allerede behandlet i betragtning 257-259 i forordningen om midlertidig told, og da der ikke er fremkommet yderligere elementer, bekræftes konklusionerne i betragtning 257-259 i forordningen om midlertidig told derfor.

8. Konklusion vedrørende Unionens interesser

(404) På baggrund af ovenstående bekræftes vurderingen i betragtning 260-261 i forordningen om midlertidig told.

(405) Der er derfor ingen tvingende årsager til ikke at indføre endelige foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina.

G. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(406) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport.

1. Skadestærskel

(407) For at fastsætte niveauet for disse foranstaltninger blev der taget hensyn til de konstaterede dumpingmargener samt til den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som er forvoldt EU-erhvervsgrenen, uden at overstige de konstaterede dumpingmargener.

(408) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en interesseret part den fortjenstmargen på 10 %, der blev anvendt til at beregne skadestærsklen, og hævdede, at dette niveau var for højt for denne erhvervsgren i den nuværende markedssituation, og at den blev anvendt både for moduler og celler. Det bemærkes, at det retlige kriterium for at fastsætte fortjenesten før skat med henblik på at beregne skadestærsklen er, om en sådan fortjeneste med rimelighed kunne opnås af erhvervsgrenen på normale konkurrencevilkår, dvs. i en situation uden dumping. I overensstemmelse med Rettens praksis er en sådan fortjenstmargen den margen, der blev opnået i begyndelsen af den betragtede periode, dvs. før stigningen i dumpingimporten. Derfor blev målfortjenesten justeret til 8 % på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede i 2009 og 2010 på moduler og celler, når den var rentabel.

(409) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede EU-erhvervsgrenen, at rentabiliteten i 2010 burde anvendes som det rentabilitetsniveau, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne opnå uden dumpingimport snarere end den

gennemsnitlige fortjenstmargen for 2009 og 2010. Det blev i den forbindelse hævdet, at rentabiliteten i 2009 var utilstrækkelig, og at omstændighederne i de to år var klart forskellige, navnlig på baggrund af udviklingen i forbruget i 2010, som afbødede virkningerne af dumping det år. Det bør i den forbindelse bemærkes, at det ikke er relevant, om EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige fortjenstmargen var "tilstrækkelig" i forbindelse med fastlæggelsen af skadestærsklen. Som allerede nævnt i betragtning 264 i forordningen om midlertidig told, burde skadestærsklen bygge på den fortjeneste, der med rimelighed kan opnås i en situation uden dumpingimport. Det er de undersøgende myndigheders praksis at vurdere, at dette niveau er nået i begyndelsen af den betragtede periode. Da EU-erhvervsgrenen led tab i forbindelse med salget af celler i begyndelsen af den betragtede periode i 2009, var denne metode uegnet, og det forekom mere pålideligt at lade fastsættelsen af skadestærsklen bygge på den gennemsnitlige fortjenstmargen i det første og det andet år i den betragtede periode. I den forbindelse var det også opfattelsen, at det er irrelevant, at forholdene var forskellige i de to år.

(410) En anden part gentog, at der bør fastlægges forskellige målfortjenester for moduler og celler, da disse varetypers rentabilitet udviste forskellige tendenser i den betragtede periode. Indikatorerne blev ganske vist anført særskilt for hver varetype, men konklusionerne for hver indikator vedrører den undersøgte vare som helhed. Der mindes også om, at moduler og celler er en og samme vare, og derfor blev dumpingmargenerne og skadestærsklen fastlagt på dette grundlag.

(411) Desuden havde den reviderede stikprøve af ikke forretningsmæssigt forbundne importørers omkostninger efter importen (ændret af de årsager, der er forklaret i betragtning 21) en indvirkning på de beregnede skadesmargener. Endelig blev alle underbudsmargener påvirket af justeringen af cif-priser, udelukkelsen af wafere og den nye målfortjeneste.

(412) En part hævdede, at de stikprøveudtagne EU-producenters salg fokuserede på det dyre markedssegment som f.eks. boligsektoren/sektoren for mindre handelsvirksomheder, som tiltrak højere faste afregningspriser, og foreslog, at EU-erhvervsgrenens salgspriser derfor burde justeres i overensstemmelse hermed. Det skal bemærkes, at denne påstand ikke burde være afgørende for beregningen af skadesmargenen, eftersom undersøgelsen viste, at EU-producenterne ikke var rentable.

(413) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende skadestærsklen, bekræftes den metode, der er beskrevet i betragtning 263-266 i forordningen om midlertidig told.

2. Endelige foranstaltninger

(414) På baggrund af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Kina svarende til enten dumpingmargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på niveauet for den konstaterede skadesmargen.

(415) Det bemærkes, at der blev gennemført en antisubsidieundersøgelse sideløbende med antidumpingundersøgelsen. I betragtning af anvendelsen af reglen om den lavest mulige told og den kendsgerning, at de endelige subsidiemargener er lavere end

skadestærsklen, anses det for hensigtsmæssigt at indføre en endelig udligningstold på niveauet for de konstaterede endelige subsidiemargener og derefter pålægge en endelig antidumpingtold op til den relevante skadestærskel. På grundlag af ovenstående fastsættes den sats, hvormed en sådan told vil blive pålagt, som følger:

Virksomhed	Subsidie-margen	Dumping-margen	Skades-tærskel	Udlig-ningstold	Anti-dumping-told
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd. Changzhou Youze Technology Co. Ltd. Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd. Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %	90,3 %	48,2 %	3,5 %	44,7 %
Delsolar (Wujiang) Ltd.	Under bagatel-grænsen	111,5 %	64,9 %	0,0 %	64,9 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %	91,9 %	58,2 %	11,5 %	46,7 %
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd. Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd.	5,0 %	97,5 %	56,5 %	5,0 %	51,5 %
Jinko Solar Co. Ltd. Jinko Solar Import and Export Co. Ltd. ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD. ZHEJIANG JINKO	6,5 %	88,1 %	47,7 %	6,5 %	41,2 %

SOLAR TRADING CO. LTD.					
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd.	6,4 %	53,8 %	33,7 %	6,4 %	27,3 %
RENESOLA ZHEJIANG LTD. RENESOLA JIANGSU LTD.	4,6 %	88,1 %	47,7 %	4,6 %	43,1 %
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co. Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co. Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	4,9 %	73,2 %	46,3 %	4,9 %	41,4 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd.	6,3 %	93,3 %	41,8 %	6,3 %	35,5 %

Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd. Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd.					
Andre samarbejdsvillige virksomheder i forbindelse med antidumpingundersøgelsen (undtagen de virksomheder, der er pålagt resttold i henhold til den sideløbende antisubsidiegennemførelsesforordning (EU) nr. **XXX**/2013) [17] (bilag I)	6,4 %	88,1 %	47,7 %	6,4 %	41,3 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, der er pålagt resttold i henhold til den sideløbende antisubsidiegennemførelsesforordning (EU) nr. **XXX**/2013 (bilag II)	11,5 %	88,1 %	47,7 %	11,5 %	36,2 %
Alle andre virksomheder	11,5 %	111,5 %	64,9 %	11,5 %	53,4 %

(416) Antidumpingtoldsatserne for de enkelte virksomheder, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der i forbindelse med undersøgelsen blev konstateret for disse virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for "alle andre virksomheder") udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i Kina og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Import af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til

[17] Se side **XX** i denne EUT.

de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for "alle andre virksomheder".

(417) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede Kinas regering, at den vejede gennemsnitlige toldsats for de virksomheder, der er opført i bilag I og bilag II, er i strid med WTO's antidumpingaftale, da den angiveligt bygger på det vejede gennemsnit af den told, der beregnes særskilt for de stikprøveudtagne eksporterende producenter af celler og moduler. Denne vurdering er imidlertid ukorrekt. For de eksporterende producenter i stikprøven er der blevet beregnet en ensartet toldsats for hele deres eksport af den pågældende vare – og de fleste eksporterende producenter eksporterede celler og moduler. Den vurdering, at tolden blev beregnet særskilt for eksporterende producenter af celler og moduler, er derfor ukorrekt, og argumentet kan derfor ikke godtages.

(418) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder, og forudsat at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en omgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og indføre en landsdækkende told.

(419) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel antidumpingtold (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Denne forordning vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle antidumpingtoldsatser.

(420) For at sikre lige behandling af nye eksportører og de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, og som er nævnt i bilag I og bilag II til nærværende forordning, bør der fastsættes bestemmelser om, at den vejede gennemsnitlige told, der indføres for sidstnævnte virksomheder, også skal gælde for nye eksportører, som ellers ville være berettiget til en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 4.

(421) Der indføres foranstaltninger for at give EU-producenterne mulighed for at genrejse sig efter dumpingens skadelige virkninger. I det omfang, at der i starten ikke ville være balance mellem de potentielle fordele for EU-producenterne og omkostningerne for andre EU-erhvervsdrivende, kunne den manglende balance udlignes ved en forøgelse og/eller genoptagelse af EU-produktionen.

(422) Men den forventede produktionsforøgelse i Unionen er imidlertid ikke nødvendigvis i overensstemmelse med markedsudviklingen på dette meget flygtige marked. Som anført i betragtning 108 i forordningen om midlertidig told voksede EU-forbruget af moduler med 264 % mellem 2009 og 2011, hvorefter det faldt med 43 procentpoint i løbet af seksmånedersperioden mellem 2011 og UP. Flygtigheden er endnu mere markant, når man ser på perioden 2006-2011, hvor EU-forbruget af moduler voksede fra under 1 GW til næsten 20 GW eller en stigning på omkring 2 000 % på blot fem år. Denne flygtighed forventes at fortsætte, og prognoser offentliggjort af

erhvervssammenslutninger viser forskelle på 100 % og derover mellem de forskellige scenarier selv på mellemlang sigt i 2014-2015.

(423) Af disse årsager anses det for hensigtsmæssigt under sådanne ekstraordinære omstændigheder at begrænse foranstaltningernes varighed til en periode på kun to år.

(424) Denne periode burde være lang nok til, at EU-producenterne kan øge og/eller genoptage deres produktion, uden at de samtidig skader andre erhvervsdrivende i Unionen. En toårig periode anses for at være det mest hensigtsmæssige til en analyse af, om indførelsen af foranstaltninger rent faktisk fik EU-produktionen til at stige og derved opvejede de negative virkninger for andre erhvervsdrivende i Unionen.

(425) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en EU-producent det argument, at den begrænsede varighed på 2 år er for kort til at overvinde følgerne af den forvoldte skade. Det blev desuden fremført, at en varighed på 2 år ikke ville give EU-producenterne mulighed for at udarbejde forretningsplaner for det nuværende og det kommende regnskabsår. I den forbindelse bemærkes det, at foranstaltningerne varer indtil december 2015, hvilket burde være tilstrækkeligt for EU-producenterne til at udarbejde forretningsplaner frem til 2015.

(426) EU-producenten anfægtede endvidere ikke årsagerne til, at varigheden var begrænset til to år, navnlig markedets flygtighed. Producenten gav endda udtryk for, at han værdsatte en fornyet undersøgelse, i tilfælde af at der er behov for at ændre foranstaltningerne på grund af ændrede markedsforhold. Eftersom sandsynligheden for en ændring i markedsforholdene inden for to år faktisk er høj på dette flygtige marked, anses det for hensigtsmæssigt at begrænse foranstaltningerne til to år fra starten.

(427) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at to år er utilstrækkeligt til at investere i produktion, med henvisning til betragtning 424 ovenfor. På grund af den betydelige uudnyttede kapacitet i EU-erhvervsgrenen kan der imidlertid foretages en produktionsforøgelse gennem en bedre udnyttelse af den eksisterende produktionskapacitet, hvilket burde kunne lade sig gøre uden væsentlige yderligere investeringer.

(428) Klageren hævdede endvidere, at en indførelse af endelig antidumpingtold i en periode på to år er utilstrækkeligt for EU-erhvervsgrenen til at overvinde de skadelige virkninger af tidligere dumping. Indførelsen af antidumpingtold kan imidlertid ikke ske alene i EU-erhvervsgrenens interesse, men skal inddrage den potentielle fordel for producenter i Unionen og omkostningerne for andre erhvervsdrivende i Unionen. På dette grundlag opretholdes afgørelsen om at begrænse foranstaltningerne til to år.

(429) Alle parter blev informeret om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænktes at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Kina og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told ("endelig fremlæggelse af oplysninger"). Alle parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(430) De interesserede parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.

3. Tilbagevirkende kraft

(431) For så vidt angår en mulig anvendelse af antidumpingforanstaltninger med tilbagevirkende kraft, foretages der en evaluering ud fra kriterierne i grundforordningens artikel 10, stk. 4. I henhold til artikel 10, stk. 4, litra b), er et hovedkriterium, der skal opfyldes, at der har været tale om "*en yderligere betydelig stigning i indførslen*" "*ud over omfanget af den indførsel, der forårsagede skade, i undersøgelsesperioden*".

(432) En sammenligning af den månedlige gennemsnitlige import[18] af moduler og celler med den månedlige gennemsnitlige import i registreringsperioden (marts 2013 - juni 2013) viser et kraftigt fald i importmængden efter UP. Som nævnt i betragtning 110 i forordningen om midlertidig told udgjorde den gennemsnitlige månedlige importmængde af kinesiske moduler og celler 1 250 MW[19] i UP. Til sammenligning var den månedlige gennemsnitlige importmængde af kinesiske moduler og celler kun omkring halvt så høj i registreringsperioden.

(433) Alternativt kunne den yderligere betydelige stigning i indførslen vurderes i relative snarere end i absolutte tal i betragtning af markedets flygtige natur. For at vurdere, om der er en yderligere betydelig stigning i indførslen i relative tal, er det nødvendigt at sammenligne importmængderne og forbruget på EU-markedet, dvs. at forbruget ville skulle dale i en væsentlig højere takt end faldet i importen fra Kina. Da importmængden af kinesiske moduler og celler i registreringsperioden kun var halvt så stor som i UP, ville dette fald i forbruget skulle være væsentlig over 50 %. Der er ganske vist ikke nogen præcise oplysninger tilgængelige vedrørende forbruget i registreringsperioden, men der er ingen tegn på, at forbruget faldt med over 50 %.

(434) Af ovennævnte grunde er kriteriet vedrørende en yderligere betydelig stigning i indførslen derfor ikke opfyldt. Følgelig konkluderes det, at den endelige antidumpingtold ikke opkræves med tilbagevirkende kraft forud for den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft.

---

[18] Da registreringsperioden er væsentlig kortere end UP, er en sammenligning af månedlige gennemsnitsværdier mere hensigtsmæssig end en sammenligning af de samlede mængder for de to respektive perioder.

[19] 13 986 MW moduler + 1 019 MW celler på 12 måneder.

H. FORANSTALTNINGERNES FORM

(435) Efter vedtagelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger afgav en gruppe af samarbejdsvillige eksporterende producenter, herunder deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina og Den Europæiske Union, sammen med CCCME et fælles pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1. Tilbuddet om tilsagn blev ligeledes støttet af de kinesiske myndigheder.

(436) Kommissionen gennemgik tilsagnet og godtog ved afgørelse 2013/423/EU[20] dette tilbud om tilsagn. Som allerede nævnt i betragtning 3, 4 og 7 i denne afgørelse og for at vurdere, hvorvidt pristilsagnet fjerner dumpingens skadelige virkninger, har Kommissionen analyseret evt. ændrede markedsforhold af varig karakter, bl.a. de nuværende eksportpriser og skadestærsklen, som var lavere end dumpingniveauet.

(437) Som følge af afgørelse 2013/423/EU indsendte de eksporterende producenter sammen med CCCME en meddelelse om ændring af deres oprindelige tilbud om tilsagn. De anmodede om at måtte revidere tilsagnet for at tage hensyn til udelukkelsen af wafere fra varedækningen som beskrevet i betragtning 31 og 72. Desuden anmodede en række nye eksportører inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2, om at blive omfattet af tilsagnet.

(438) Ved afgørelse 2013/**XXX**/EU[21] bekræftede Kommissionen godtagelsen af tilsagnet fra de eksportører, der er opført i bilaget til nævnte afgørelse, med hensyn til den endelige told —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium (cellerne har en tykkelse ikke over 400 mikrometer), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 (Taric-kode 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39) og med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, medmindre der er tale om varer i transit i henhold til artikel V GATT.

   Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

   – solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og leverer elektricitet til udstyr eller oplader batterier

   – fotovoltaiske varer af tyndfilm

   – fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til elproduktion, og hvor disse elektriske

[20] EUT L 209 af 3.8. 2013, s. 26.

[21] Se side **XXX** i denne EUT.

apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium genererer

– moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt på højst 50 W udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme egenskaber, for så vidt angår spænding og effekt.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Told	Taric-tillægskode
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd. Changzhou Youze Technology Co. Ltd. Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd. Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	44,7 %	B791
Delsolar (Wujiang) Ltd.	64,9 %	B792
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	46,7 %	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd.	46,7 %	B927
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd. Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd.	51,5 %	B794
Jinko Solar Co. Ltd. Jinko Solar Import and Export Co. Ltd. ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD. ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD.	41,2 %	B845
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd.	27,3 %	B795
RENESOLA ZHEJIANG LTD. RENESOLA JIANGSU LTD.	43,1 %	B921

Wuxi Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co. Ltd. Wuxi Sunshine Power Co. Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	41,4 %	B796
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd. Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd.	35,5 %	B797
Andre samarbejdsvillige virksomheder i forbindelse med antidumpingundersøgelsen (undtagen de virksomheder, der er pålagt resttold i henhold til den sideløbende antisubsidiegennemførelsesforordning (EU) nr. **XXX**/2013)[22] (bilag I)	41,3 %	
Andre samarbejdsvillige virksomheder i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, der er pålagt resttold i henhold til den sideløbende antisubsidiegennemførelsesforordning (EU) nr. **XXX**/2013 (bilag II)	36,2 %	
Alle andre virksomheder	53,4 %	B999

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

4. Hvis en ny eksporterende producent i Folkerepublikken Kina over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at:

[22] Se side **XX** i denne EUT.

– denne ikke eksporterede den i stk. 1 omhandlede vare til Unionen i perioden mellem 1. juli 2011 og 30. juni 2012 ("undersøgelsesperioden")

– denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen anden eksportør eller producent i Folkerepublikken Kina, der ved denne forordning er pålagt antidumpingforanstaltninger

– denne faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen efter den undersøgelsesperiode, hvorpå foranstaltningerne bygger, eller denne har indgået en uigenkaldelig kontraktlig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Unionen

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre stk. 2 ved at tilføje den nye eksporterende producent til de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven og derfor er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats på 41,3 %.

Artikel 2

1. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold i henhold til forordning (EU) nr. 513/2013 på importen af wafere (waferne har en tykkelse ikke over 400 mikrometer) og moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt på højst 50 W udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme egenskaber, for så vidt angår spænding og effekt, frigives.

2. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold i henhold til forordning (EU) nr. 513/2013 på importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium (cellerne har en tykkelse ikke over 400 mikrometer), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 (Taric-kode 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39), med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, medmindre de er i transit i henhold til artikel V GATT, opkræves endeligt. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

1. Importerede varer, som angives til overgang til fri omsætning, og som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 8541 40 90 (Taric-kode 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39), og som faktureres af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til Kommissionens afgørelse 2013/**XXX**/EU[23], undtages fra den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at:

[23] Se side **XXX** i denne EUT.

a) ovennævnte varer er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af en virksomhed opført i bilaget til afgørelse 2013/**XXX**/EU eller gennem dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed, som ligeledes er opført i bilaget til afgørelse 2013/**XXX**/EU, enten til deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, der handler som importør og fortolder varerne med henblik på fri omsætning i Unionen, eller til den første uafhængige kunde, der handler som importør og fortolder varerne med henblik på fri omsætning i Unionen og

b) de importerede varer ledsages af en tilsagnsfaktura, der er en handelsfaktura, som indeholder mindst de elementer og den erklæring, der er angivet i bilag III til denne forordning

c) de importerede varer ledsages af et eksporttilsagnscertifikat, jf. bilag IV til denne forordning

d) de varer, der angives og forelægges toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen på tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning:

a) hvis det i forbindelse med de importerede varer, der er beskrevet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke er opfyldt, eller

b) hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage i henhold til artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1225/2009 i en forordning eller afgørelse, som henviser til særlige transaktioner, og erklærer de pågældende tilsagnsfakturaer ugyldige.

Artikel 4

De virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til afgørelse 2013/**XXX**/EU, udsteder på visse betingelser, der er fastsat i nævnte afgørelse, også en faktura for transaktioner, som ikke er fritaget for antidumpingtolden. Denne faktura er en handelsfaktura, som mindst indeholder de elementer, der er fastlagt i bilag V til nærværende forordning.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den gælder i 2 år.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd. Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd.	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd.	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd. CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd.	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD.	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd. CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd. China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd. China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd. China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd.	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd.	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD. CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD. HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD.	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd.	B813
CSG PVtech Co. Ltd.	B814
DCWATT POWER Co. Ltd.	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd.	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd. SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD.	B817

JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD.	
Era Solar Co. Ltd.	B818
ET Energy Co. Ltd. ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd.	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd.	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd.	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd. Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd.	B825
Hanwha SolarOne Co. Ltd.	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd.	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd.	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD.	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd.	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd. Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd. Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd.	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd.	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd.	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd.	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd. Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd.	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd.	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd. Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd. Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B837

Jiangsu Sinski PV Co. Ltd.	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd.	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd.	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd. Taicang Hareon Solar Co. Ltd. Hareon Solar Technology Co. Ltd. Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd. Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd. Altusvia Energy (Taicang) Co. Ltd.	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd.	B844
Juli New Energy Co. Ltd.	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd.	B847
Kinve Solar Power Co. Ltd. (Maanshan)	B849
GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd. GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd. Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd. Konca Solar Cell Co. Ltd. Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B850
Lightway Green New Energy Co. Ltd. Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd.	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd.	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd.	B853

LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD. NICE SUN PV CO. LTD.	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd.	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd.	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd.	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd.	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd.	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd.	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd.	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd.	B864
Perlight Solar Co. Ltd.	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd. Sumec Hardware & Tools Co. Ltd.	B866
RISEN ENERGY CO. LTD.	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD.	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD. SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD.	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co. Ltd. Shanghai BYD Co. Ltd.	B871
Shanghai Chaori International Trading Co. Ltd. Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd.	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd. Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd.	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd. Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd. SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD.	B875

Jiangsu ST-Solar Co. Ltd. Shanghai ST-Solar Co. Ltd.	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd.	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd.	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd. Shanxi Topray Solar Co. Ltd. Shenzhen Topray Solar Co. Ltd.	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd. Sopray Energy Co. Ltd.	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd. NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD. SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD.	B882
TDG Holding Co. Ltd.	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd. Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd. Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd.	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd.	B886
Winsun New Energy Co. Ltd.	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd.	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd.	B890
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd.	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd. Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd. Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd.	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd. State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi’an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B896

Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd. Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co. Ltd.	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd. Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd.	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd.	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd.	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd.	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd.	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd. Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd.	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd.	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd.	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd.	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd. Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd.	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd.	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd.	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd.	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd.	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd. Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd.	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd.	B918

WANXIANG IMPORT & EXPORT CO. LTD.	
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD.	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd.	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD.	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd.	B924

BILAG II

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd.	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd.	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd.	B800
Anhui Titan PV Co. Ltd.	B803
TBEA SOLAR CO. LTD. Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd.	B806
Dotec Electric Co. Ltd.	B928
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd. Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd..	B821
GS PV Holdings Group	B823
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd.	B843
King-PV Technology Co. Ltd.	B848
Ningbo Best Solar Energy Technology Co. Ltd.	B855
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co. Ltd.	B856
Qingdao Jiao Yang Lamping Co. Ltd.	B867
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD.	B874
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd.	B879
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD.	B883
Worldwide Energy and Manufacturing USA Co. Ltd.	B888
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd.	B891
Wuxi UT Solar Technology Co. Ltd.	B894
Xiamen Sona Energy Co. Ltd.	B895

Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd.	B903
Zhejiang Yutai Photovoltaic Material Co. Ltd.	B930
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd.	B915

BILAG III

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1. Overskriften "HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN".

2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6. En nøjagtig, klart udtrykt varebeskrivelse og:

- varekodenummer (Product Code Number (PCN))
- tekniske specifikationer for varekodenummeret
- virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))
- KN-kode
- mængde (i antal enheder udtrykt i watt).

7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

- pris pr. enhed (watt)
- betalingsbetingelser
- leveringsbetingelser
- samlede rabatter og nedslag.

8. Navnet på den virksomhed, der handler som importør, og til hvilken virksomheden direkte har udstedt fakturaen.

9. Navnet på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

"Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [COMPANY], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2013/XX/EU. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte."

BILAG IV

EKSPORTTILSAGNSCERTIFIKAT

Følgende elementer angives i det eksporttilsagnscertifikat, der udstedes af CCCME for hver handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1. Navn, adresse, fax- og telefonnummer på China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products (CCCME).

2. Navnet på den virksomhed, der er nævnt i bilaget til Kommissionens afgørelse 2013/XX/EU, og som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

- varekodenummer (Product Code Number (PCN))
- varernes tekniske specifikationer, virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC)) (hvis relevant)
- KN-kode.

7. Det nøjagtige antal eksporterede enheder udtrykt i watt.

8. Certifikatets nummer og udløbsdato (tre måneder efter udstedelsen).

9. Navnet på den medarbejder i CCCME, der har udstedt certifikatet, og følgende underskrevne erklæring:

"Undertegnede bekræfter, at dette certifikat er udstedt til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af den handelsfaktura, som ledsager salg omfattet af tilsagnet, og at certifikatet er udstedt inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [company], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2013/XX/EU. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er korrekte, og at den af dette certifikat omfattede mængde ikke overstiger den tærskel, der er fastsat i tilsagnet."

10. Dato.

11. CCCME's underskrift og stempel.

BILAG V

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, der ledsager virksomhedens salg af varer, der er pålagt antidumpingtold, til Den Europæiske Union:

1. Overskriften "HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER, DER ER PÅLAGT ANTIDUMPINGTOLD OG UDLIGNINGSTOLD".

2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6. En nøjagtig, klart udtrykt varebeskrivelse og:

– varekodenummer (Product Code Number (PCN))

– tekniske specifikationer for varekodenummeret

– virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

– KN-kode

– mængde (i antal enheder udtrykt i watt).

7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

– pris pr. enhed (watt)

– betalingsbetingelser

– leveringsbetingelser

– samlede rabatter og nedslag.

8. Navn og underskrift på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen."